pā Eſa.iiij.abluit dn̄s ſoꝛdes filioꝝ ſiō. ⁊ non
ſolū culpā purgat.ſꝫ etiā ab ea p̄ſeruat.qđ ꝓ=
bat amād⁹ vbi.s̄.dicēs. O q̄nti ſūt q̄ ꝯuiſſima
ꝯmiſiſſent pctā q̄ multa crimia icurriſſēt. ſi n̄
pia quadā diſpēſatiōe diuia tribulatiōib⁹ p̄/
ſeruati fuiſſēt. Sed dicēt aliq̄s.q̄re deus ꝑ
mittit electos ſuos tēptari adūſitatib⁹in p̄ñti
vita: Rn̄det ꝙ p̄ter rōem.b.Ambꝛo.ſupius
poſitā adhuc ſunt tres alie rōnes. Pꝛimo ad
exercendū nr̄e nature ꝓbitatē.q꞉ habem⁹ vſū
liberi arbitrij ꝑ gratiā infoꝛmati ſi velimus.
veluti ſi rex dediſſet arma ⁊ equū nobiliſſimū
alicui militi.⁊ ille ꝓbe ⁊ viriliť ꝓ regis hono/
re ⁊ laboꝛe in bello ſe exponeret.rex em̄ nō im
merito acceptaret. Chꝛiſt⁹ dedit nobis arma
liberi arbitrij cuꝫ equo coꝛpis nr̄i. ⁊ ſūt q̄ſi ſi=
milia armis dei. q꞉ ad ſilitudinē ⁊ imaginem
dei fecit hoiēꝫ. Gen̄.j. Jō dicit apl̄s ad Eph.
vj. Induite vos armatura dei vt poſſitis reſi=
ſtere adūſus inſidias diaboli.ideo niſi nos ꝓ
amoꝛe ⁊ honoꝛe regis nr̄i viriliť exponam⁹nos
metipſos decipim⁹ ⁊ damnam⁹. Naꝫ dr̄ Job
vij. Militia.i.tēptatio ē vita hois ſup terrā.
Scđo ꝑmittit de⁹electos ſuos adūſitatib⁹ tē/
ptari ad retinendū nr̄e cēſure vanitatē. niſi ei
temptaremur nimis ꝓpť defectū cognitionis
nr̄e ⁊ expiētie de nobiſmetipis ſupbiremus.
Sic de h̄ dicit Greg.ix.moꝛal.c.xxxviij. Su
pna diſpēſatio idcirco nos tota ſibi intentiōe
ſuient carnis nr̄e ꝑmittit temptatiōib⁹ꝯcuti
ne mens nr̄a i ſupbiā audeat p̄ſūptōe ſue ele=
uari ſecuritatis. vn̄ dū pulſata trepidat in ſolo
autoris adiutoꝛio pedeꝫ robuſti⁹ ſpei figat. Et
xix.moꝛal.c.iij.dicit.ad ima caro trahit ne ex
tollat ſe ſpūs. ⁊ ad ſūma trahit ſpūs ne ꝓſter=
nat caro.ſpūs leuat ne iaceam⁹ i infimis.caro
aggrauat ne extollamur ex ſūmis. Et ſic ſm
Greg.fit q̄dā certo moderamie.vt carne dep̄=
mēte ſ nō ꝓſternente hō deſpatiōis lapſū ca=
ueat. ⁊ ſpū eleuāte. ⁊ tn̄ tēptatiōes ⁊ adūſita/
tes ſentiēte ſupbie caſū euadat. ⁊ ſic duꝫ ſpūs
trahit ⁊ caro retrahit.ſbtiliſſimo interi iudicij
moderamie ifra ſūma ⁊ ſupꝛa ifima i q̄dā me/
dio aia laboꝛat. Et idō petit ps̄.xxv. Pꝛoba
me dn̄e et tēpta me.glo. ꝓba me.i. iudica me
eē ꝓbatū.n̄ tibi. q꞉ oia noſti. ſ mihi ⁊ hoib⁹. ſi
ei n̄ tēptarer adūſitatib⁹negligēs eſſē. Tertio
ad ꝑmerendū future vite felicitatē. iux̄ illud
Jaco.j. Btūs vir q̄ ſuffert temp. q꞉ cuꝫ ꝓba.
fue.acci.coꝛo. vite. Et certe ꝓpter hanc felici
tatē futurā dꝫ hō oia pati. q꞉ dicit Amād⁹ li.
j.c.xiij. Tāta eſt p̄eminētia future glīe ad tpa
les ⁊ trāſitoꝛias tribulatiōes. vt diligens ꝓ/
ſpectoꝛ deberet poti⁹eligere multis annis i foꝛ
nace ignis ardentis velle toꝛqueri q̄ꝫ mimo p̄=
mio ſibi i futuro reſeruato velle priuari. q̄a la
boꝛ cū fine. merces ſine fine.

De eadem dn̄ica. Sermo ſecundus.

EGo ſum paſtoꝛ
bon⁹. bon⁹ paſtoꝛ aiam ſuā ponit
ꝓ ouibus ſuis Joh.x. Petrus i
li.de auib⁹dicit.ꝙ pellican⁹ nimiū diligit pul
los ſuos.qđ pꝫ ex illo.nā abſente pellicano q̄
dā ſerpēs intoxicat pullos ſuos.cū aūt redie=
rit ⁊ eos moꝛtuos iuenerit. ſe i pectoꝛe vulne
rādo ꝑcutit. ⁊ ſāguinē ſup pullos ſpgit. et ſic
reuiuiſcūt. Spūaliť h̄ auis ſignificat xp̄m q̄ i
p̄ncipio foꝛmauit duos pullos vicꝫ adā ⁊ euā
⁊ dedit eis poſſe nō moꝛi.ſic de h̄ dicit Aug⁹.
ſup Gen̄.li.iij.c.xxv. ⁊ etiā li.ix. ⁊.c.ix. ſup il
lo v̄bo. Ecce dedi vob̄ oēm herbā. mouēs q̄=
ſtionē dicit ſic. Queriť quō immoꝛtal factus
ſit hō p̄ alijs aiantib⁹. Et ſubdit. Sꝫ alia ē im
moꝛtalitas carnis quā i adāꝫ accepimus.alia
quā in reſurrectiōe ſpamus. Per xp̄m ille fa=
ctus eſt hō immoꝛtal. vt nō poſſet moꝛi ſi non
peccaret.moꝛereť aūt ſi peccaret. Filij aūt re=
ſurrectiōis nec poterūt vltra peccare nec mo=
ri. Caro nr̄a tūc nō egebit refectiōe ciboꝝ. q̄a
nulla poterit eſſe defectio. Caro Ade an̄ pctm̄
ita imoꝛtal creata erat. vt ꝑ alimoniaꝫ adiuta
eſſꝫ moꝛtis ⁊ doloris expers. h̄ Aug. Vidēs aūt
doloſus ſ́pēs diabol⁹ eos foꝛmatos nō poſſe
moꝛi.eos itoxicauit q̄n pomū ad edenduꝫ eis
obtulit Gen̄.iij. Cur p̄cepit vob̄ ⁊c̄: ⁊ ſic facti
ſūt moꝛtales.et q̄uis viuebāt ſm coꝛp⁹. tn̄ q̄
ad aiaꝫ moꝛtui erāt. Veniens aūt xp̄s i ſua in
carnatiōe pect⁹ſuū apire ꝑmiſit. ⁊ aiaꝫ ſuā di
lectā ꝓ nobis poſuit vt nos viuificaret qui in
adā moꝛtui eramus. Qđ aūt animā ſuā chꝛi
ſtus ꝓ nobis poſuit vel obtulit: figuratū ē Ju
dic.xj. de Jepte.q̄ p̄nceps a filijs iſrł electus
volens pugnare ꝯtra amon vouit deo offer/
re q̄cquid ei p̄mo occurreret cum de bello vi=
ctoꝛ rediret.q̄ facto occurrit ei filia vnigenita
quā dn̄o (vt vouēat) imolauit. Et dicūt doc.
catholici ꝙ eā coꝛpaliter occidiſſet. ſumentes
eoꝝ motiuū ex h̄ qđ ſequiť i tex. Reūſa eſt ad
p̄reꝫ ſuū. ⁊ fecit vt vouerat.ſ.eā interficiendo. ⁊
dn̄o in holocauſtuꝫ offerendo. Et ad h̄ ſonat
Hiero. ꝙ fuit indiſcret⁹i vouendo. ⁊ impius i
adimplendo. Jtē tenet Aug. ꝙ eā crudeliť et
indiſcrete occidiſſet. ſed tn̄ poſtea penituit. q꞉
in cathalogo ſanctoꝝ annumerat⁹eſt: ad He=
br.xj. Sꝫ hebꝛei dicūt ꝙ eā nō immolauit oc=
cidendo. ſed votū fuit imutatū ſeu relaxatū ꝑ
ip̄m phinees. Et h̄ declarat Nico.đ ly. ſuper
Judic.xj.ꝑ lōgū paſſū. Et inť cetera dicit. ꝙ
ꝯueniēť pōt dici. ꝙ filia iepte fuerit dn̄o ꝯſe
crata vel ſanctificata ꝑ obſeruantiā virginita
tis. viuendo i or̄onib⁹ ⁊ ieiunijs ac pijs opib⁹
⁊ ſic ſacrificata fuit nō ꝑ coꝛpoꝛalē moꝛteꝫ ſed
potius ꝑ ciuileꝫ ſeu ſpūalem eo mō q̄ dicūtur

religioſi mũdo mortui. inq̃tũ ſũt a mũdanis
actib⁹ ſegregati. ⁊ diuinis officijs totalit̃ mã=
cipati. ⁊ h̃ opinio hebreoꝝ doctoꝝ ẽ mitior q̃z
uis catholicoꝝ ſit verior. Spũalit̃ iepte interp̃
tat̃ apiens. et ſignificat dñm nr̃m ieſũ xp̃m. q̃
p ſuã paſſiõz aperuit nob ianuã celeſtis regni
q̃ clauſa fuit p multos annos. ſicut canit̃ i bo
na ſexta feria. Apta ẽ nob ianua regni. Sed
amon interp̃tat̃ ppl̃s iniqu⁹ aut vilis. ⁊ ſigni
ficat diabolũ cuz ſuis filijs iniq̃s iudeis. ꝯtra
q̃s pugnãs i ſua paſſione. obtulit dilectã filiã
ſuã i ſacrificiũ deo pr̃i ꝑ nobis in ſignũ maxie
dilectiõis ⁊ bonitatl. vt ꝯgrue dicat verbũ h̃
euãgelij. Ego ſũ paſtor bonus. i quo ſpãliter
tria tãgunt̃. Prio paſtoꝝ bonitas. ibi. ego ſũ
pa. bo. ⁊c. ſcdo mercennarioꝝ cupiditas. ibi.
mercẽnari⁹ aũt ⁊ cui⁹ nõ. tertio ouiũ diuſitas.
P ibi. cognoſco oues meas. ¶ Quãtũ ad p̃muz
ponit̃ paſtoꝝ bonitas cũ dicit xp̃s. Ego ſum
paſtor bonus. Pro q̃ ẽ notandũ. bonitas pa=
ſtoris xp̃i claret ex multis. Primo ex reꝝ cre
atione. nã ex ſua infinita bonitate oĩa ad vtili
tatẽ homi creauit. ſ. celũ ad poſſidendũ. ange
los ad ſeruiendũ ſiue cuſtodiẽdũ. ſtellas ad il
luminãdũ. ignẽ ad calefaciẽdũ. aquã ad refri
gerãdũ. aerẽ ad reſpirãdũ. terrã ad portãdũ.
beſtiaſq̃z ad nutriendũ. Jõ dicit Damaſc̃. li.
ij. c. ij. q: bonus ⁊ ſupbon⁹ ẽ deus nõ ẽ ꝯtẽtus
ſuipſius ꝯtemplatiõe. ſ; ex ſupabũdãtia pie=
tatis ⁊ bonitatis acceptauit quedã genera q̃=
bus bñfaceret. ⁊ ꝑticiparet ſuã bonitatẽ. ex n̄
ente eñ ꝓduxit ⁊ ꝯdidit vniũſa. Sed. d. a. q̃=
re deus ex ſua infinita bonitate creauit oĩa.
Quia dicit Aug. li. ij. de tri. c. xxj. Tria q̃dez
ſcienda ſũt maxime de creatura. q̃s eã fecerit
p q̃d eã fecerit. ⁊ qualiter eaz fecerit. Et h̃ in=
quit inſinuat ſcp̃tura cũ dicit. fiat lux. ⁊ facta
eſt lux. ⁊ vidit deus ꝙ eẽt bona. Et ſb̃dit. Si
q̃ram⁹ q̃s fecit. de⁹. ſi p q̃d. dixit fiat. et facta ẽ
lux. ſed q̃liter fecerat. q: bona eſt. Ad hoc rñ
dendũ ẽ ꝙ deus oĩa creauit ex ſua bonitate ꝑ
pter q̃nq̃z. Primo vt nos p ea moueret ad ſu=
um amorẽ. Nã pr̃ diues hñs filiũ diſponit ſi=
bi pulcrã domũ. terras ⁊ agros. ⁊ ſic de alijs.
vt q̃tiens illa inſpexerit ⁊ vſus fuerit. i ſua di
lectiõe pmaneat. Sic pr̃ nr̃ xp̃s q̃ eſt diues in
om̄s. in cui⁹ domo ſũt gloria ⁊ diuitie ſm pſ̃.
cxj. h; ppl̃m vnicũ xp̃ianũ. cui diſpoſuit do=
mũ pulcrã. ſ. celũ ꝑ ſua habitatiõe. ⁊ terraz ꝑ
neceſſarioꝝ inq̃ſitiõe. ⁊ ſic de alijs. vt ip̃m ad
ſuũ amorẽ incitaret. iõ dicit. b. Aug. x. ꝯfeſ. c.
vj. Celũ ⁊ terra ⁊ oĩa que i eis ſunt. ecce mihi
vndiq̃z dicũt vt te amem. nõ ceſſãt dicere om̄i
bus vt ſint inexcuſabiles. ⁊ infra. c. vij. Quid
aũt amo cũ te amo. nõ ſpeciẽ corpis nec dec⁹ i
creaturis. nõ cãdorez lucis. nec dulces melo=
dias cãtilenaꝝ. nõ floꝝ vel vngẽtoꝝ aroma/
ta ſuaue olentia. nõ mãna vel mella. nõ mem=
bra acceptibilia carnis amplexib⁹. nõ h̃ amo
cũ te amo deũ meũ. Et tñ amo quãdã lucẽ. q̃n
dã vocẽ. quendã odorẽ. ⁊ quendã cibũ ⁊ quẽ
dã amplexũ. ⁊ cũ amo deũ meũ. lucẽ. odorem
vocẽ. amplexũ. cibũ interioris hoïs mei. vbi
fulget animo meo qd̃ nõ capit loc⁹. vbi ſonat
qd̃ non capit tp̃s. ⁊ vbi olet qd̃ nõ ſpargit fla=
tus. ⁊ vbi ſapit qd̃ nõ minuit edacitas. et vbi
heret qd̃ nõ diuellit ſatietas. et hoc ẽ qd̃ amo
deũ meũ. hec Aug. Et merito d; hõ xp̃m do=
minuz diligere. ex quo ꝑpter ip̃m oĩa dignat⁹
eſt facere. iuxta illud Sap̃. xj. Diligi oĩa que
ſunt. et nihil odiſti eoꝝ q̃ feciſti. nec eñ odiẽs
aliq̃d ꝯſtituiſti aut feciſti. ¶ Scdo ideo ea cre Q
auit vt hoïez moueat ad impendẽdũ ſibi ho=
norẽ. Ois eñ creatura ꝑ ſue nature potentia
nitit̃ deũ honorare. nec ẽ aliq̃ res q̃ ſuis legi=
bus nitit̃ obuiare. Nã Aug. i li. cur deus hõ.
c. xij. dicit. Ois volũtas rõnalis creature ſb̃=
iecta d; eẽ volũtati dei. ⁊ hoc ẽ debitũ qd̃ d;
angelus ⁊ hõ deo. qd̃ ſoluẽdo null⁹ peccat. et
ꝙ ois qui nõ ſoluit peccat. h̃ ẽ iuſticia ſiue re/
ctitudo volũtatis. que iuſtos facit ſiue rectos
corde ⁊ volũtate. Hic ẽ ſolus honor et totus
quẽ debem⁹ deo ⁊ a nobis exigit de⁹. hec ille.
Jõ tres pueri i fornace om̄s creaturas ad ho
norandũ deuz induxerũt cũ dixerũt Dañ. iij.
Bñdicite oĩa opa dñi dño. vt i omib⁹ honori
ficet̃. ſ. De. iiij. Tertio vt nos moueret ad ſtu
porẽ. Nõ eñ eſt tã pua creatura in mũdo cu=
ius naturã. ꝯpoſitionẽ ⁊ v̄tutẽ poſſit ꝯp̄hen=
dere intellectus hũanus. ſed magis ſtupere ⁊
mirari. Quia dr̃ Hiere. v. Stupor ⁊ mirabi=
lia facta ſunt i terra. Et Ecci. xj. Mirabilia
opa altiſſimi ſolius ⁊ glĩoſa ⁊ abſcõdita ⁊ in=
uiſa opa illi⁹. ¶ Quarto vt nos inducat ad ti R
morez. dicit eñ Hugo de arca noe. ꝙ ois cre=
atura triplici voce hoïem alloquit̃. In h̃ inq̃t
genere ꝯtemplatiõis audiuim⁹ oẽm creaturã
tribus vocib⁹ nobis loq̃ntẽ. Prima vox dicit
accipe. ſcd̃a redde. tertia fuge. Accipe bñfici=
um. redde debitũ. fuge ſuppliciũ. Prima vox
eſt famulãtis. eſt celũ qd̃ dicit. ego miſtro tibi
lucẽ in die vt vigiles. tenebras i nocte vt pau
ſes. Ego ad oblectationẽ tuã ṽtas viciſſitudi
nes tẽpoꝝ pario. veris ⁊ eſtatis feruorẽ. autũ
ni plenitudinẽ ⁊ algorẽ hyemis. Ego alterna
tis incrementi dieꝝ ⁊ noctiũ ſpacia ſibi rõe diſ
ſimilit̃ extendo. ⁊ vt varietas tollat faſtidiuz
⁊ pariat oblectamentũ. Aer dicit. vtilez tibi
p̄beo flatũ. ⁊ om̄e gen⁹ auiũ ad tuũ mitto ob=
ſequiũ. Aq̃ dic̃ potũ tibi p̄beo. ſordes purgo
arctia rigo. et diuſa genera piſciũ ad tuũ vſũ
miſtro. Terra dic̃. ego te porto. pane ꝯforto.
vino letifico. ois generi fructib⁹ oblecto. diũ=
ſis aĩalibus mẽſas tuas repleo. Secũda vox

admonētis ē mōs q̄ dicit. vide hō q̄liter ama-
uit te. q̄ ꝓpt̄ te fecit me. Fuio tibi qꝛ factꝰ ſū ꝓ-
pter te. vt ſeruias illi q̄ fecit me ⁊ te. me ꝓpter
te nō ꝓpter ſe. Si ſentis bn̄ficiū redde debitū
accipis bonitatē. redde charitatē. h̄ tribuit. ⁊
h̄ exigit deꝰ. Tertia vox ꝯmināt̄ ē ignis q̄ di-
cit. a me ꝯbureris. aqua dicit a me ſbmerger̄
terra dicit a me abſorber̄. infernus dicit a me
glutier̄. Quia oīs creatura ſic̄ ex ꝯditiōe ſua
homi famulat̄. ſic etiā pctōribus ꝓ maloꝝ ſu-
oꝝ ꝯſcia ꝯminat̄. vt i ſingul̄ creatur̄ ſe puni-
ri timeāt ꝙ ſe meruiſſe cognoſcāt. hec Hugo.
Quinto iō deꝰ ſua bonitate vniūſa creauit vt
hoīem moueret ad laborē. Oīs. n. natura cre
aturaꝝ hꝫ aliquā vtilē oꝑatōem. Vn̄ ꝯmēta-
toꝛ. ix. methaphi. ꝯmento. vij. Qui ſuffert ꝓ-
prias oꝑatioues. a rebus aufert eaꝝ eēntias.
hō aūt ad laborē naſcit̄ Job. v. Et ideo cauē
dū eſt ſibi ne ocioſus aut inutilis hēat̄. ⁊ ideo
rogādus ē deꝰ vt nob̄ cooꝑari dignet̄ qꝛ ip̄e ē
de q̄ ſcribit̄ Eſa. xxvj. Oīa oꝑa nr̄a oꝑatꝰ es i
S nobis dn̄e. Scd̄o apparet dei bonitas ex reꝝ
diſpoſitione aut gubernatione. de q̄ dr̄ Sap.
viij. Attigit a fine vſq; ad finē foꝛtiter ⁊ diſpo
nit oīa ſuauiter. Et iō venerabilis Boe. in de
ꝯſo. li. iij. pſa. xij. ꝓbat ꝙ oēs res adeo q̄ivo
lūtarie a deo regant̄. ſeſeq; ad diſponētis nu-
tū ⁊ impium ꝯueniēter ⁊ tēꝑate ꝯuertunt.
Et idē li. iij. metro. ix. dicit. O q̄ ꝑpetua mun
dū rōe gubnas. Terraꝝ celiq; ſatoꝛ q̄ tp̄s ab
euo Ire iubes ſtabiliſq; manēs das cūcta mo
ueri. Sed diceres. videt̄ ꝙ deꝰ glioſus nō gu
bernet vniūſa. qꝛ ſi regeret vniuerſa nihil ma
le fieret i vniūſo cū ſit ſumme bonꝰ. vel ſi gub/
naret oīa nihil fieret p̄ter ꝓpoſitū ſuū. ⁊ ſic ni-
hil fieret a caſu ꝯtra Ariſt. ij. phicoꝝ. Ad h̄ di
cūt doc. ⁊ Holcot lec. ciiij. ꝙ deus oīa guber-
nat. cū eīn ſit cā efficiens oīm ⁊ etiaꝫ finis. oīa
efficit ꝓpter ſe. ⁊ ſic ad honorē ſuū ſicut ꝯgru/
it omnia in ſe dirigit ſicut in finē. hoc aūt ē gu
bernare. ſ. dirigere res in finē aliquē intentū.
Eſt tn̄ ſic gubernatoꝛ oīm ꝙ gubernat mediā
tibus cauſis ſcd̄is. vn̄ coꝛpa groſſioꝛa aut coꝛ
ruptibilia gubernat ꝑ coꝛpa celeſtia ⁊ icoꝛru
ptibilia. ⁊ coꝛpa celeſtia ꝑ angelos ſiue intelli
gentias. Et huius rō eſt. qꝛ maioꝛ eſt cōicatio
bonitatis ſi gnbernās ⁊ efficiens cauſalitateꝫ
efficiendi et gubernādi alijs ſub ſe gubernare
cōicat ſiue oꝛdinat q̄ꝫ ſi ſupioꝛa priuaret ab in
ferioꝝ gnbernatiōe. ⁊ omnia immediate ꝑ ſe/
ip̄m gubernaret ⁊. ideo oſtendendo ſuā perfe
ctionē in cauſando ⁊ ꝯmunicādo ꝑfectōeꝫ ſu-
am creature ꝯmunicat quibuſdā gubernatio
T nē alioꝝ. ¶ Ad rationes qn̄ arguit̄ ꝙ nihil fie-
ret male in vniuerſo ſi ipſe omnia gubernaret
negāda eſt ꝯſequentia. ſed veꝝ eſt ſi ipſe ſolus
⁊ immediate ſingula gubernaret ⁊ ageret ni-
hil male fieret. Nō ideꝫ effectus fit a deo ſic̄
a cā p̄ncipali. ⁊ a creatura rōnali ꝯcurrente ſi
cut ab alia cā partiali. ideo ideꝫ effectus fit ab
hoīe male ⁊ a deo bn̄. iuſte a deo. ⁊ iniuſte ab
hoīe. Et pōt poni inde exemplū. vt ſi dn̄s di-
cat ſeruo ſuo. trahamus leuiter coꝛdā iſtā. ſic
ꝙ eā nō frāgamus. ⁊ ſeruus trahens eā rudi
ter frāgit eā. iſta fractio eſt a dn̄o ⁊ a ſeruo. et
tn̄ ſeruꝰ peccat ⁊ male facit. ⁊ nō dn̄s. Sic q̄a
deus ſtatuit ꝙ creature rōnali vult cooꝑari i
ſuis oꝑationibꝰ vt curſus nature maneat quē
inſtituit ſine quo nulla res poteſt aliq̄d agere
immo nec eſſe ꝑ motū niſi ipſe ꝯſeruaret. quo
niā igitur creatura rationalis facit ꝯtra legeꝫ
dei ſibi p̄finitam a deo. q̄uis a deo gubernet̄
⁊ ꝯſeruet̄. ⁊ deus ideꝫ generaliter cooꝑet̄. ſic̄
cooperat̄ igni in cōburendo ſoli i lucendo. tn̄
creatura male facit legē trāſgrediēdo. nō aūt
deꝰ qui ſic facit ſicut lex ſua ſtatuit. Ad ſcd̄m
qn̄ arguit̄ ꝙ nihil fieret a caſu ſi deus oīa gu-
bernaret. dicendū ē ꝙ idē effectus dicit̄ eſſe a
caſu ⁊ p̄ter ꝓpoſitū reſpectu vnius cauſe. ⁊ n̄
a caſu reſpectu alterius. Sicut ponit̄ exēpluꝫ
de dn̄o q̄ mittit duos famulos i negocijs ſuis
oꝛdinans ꝙ vterq; obuiat alteri certo loco ⁊
tp̄e. quoꝝ neuter ſcit de alio. iſte ꝯcurſꝰ famu
loꝝ dr̄ eſſe a caſu reſpectu vtriuſq; famuli. et
tn̄ ꝑ ſe eſt intentus reſpectu dn̄i. Et ſic ē dicen
dū ꝙ nihil fit a caſu in vniuerſo reſpectu di-
uine gubernationis. nec aliq̄d ſibi inopinatū
euenire pōt. ſ; ex ꝯcurſu cauſaꝝ ꝑticulariū vn̄
ꝓcedit effectus. qꝛ a neutra ē intētus. ⁊ ille ef
fectus dr̄ caſualis vel foꝛtuitus reſpectu coꝝ
⁊ hec ē intētio. b. Aug̃. de. lxxxiij. q̄ōnibꝰ. q.
xxiiij. vbi dic̄. q̄cq̄d a caſu fit temere fit. ⁊ q̄d
temere fit nō fit. ꝓuidētia vniuerſalis mūdus
admiſtrat̄. ⁊ erit aliqua natura vel ſubſtātia
q̄ ad opus ꝓuidētie nō ꝑtineret. qd̄ qꝛ falſum
eſt. ꝯcludit. nihil a caſu fit in mūdo. Ad iſtuꝫ
itellectū loquit̄ Plato i thymeo. nihil fit ſub
oꝛtu ſolis cuiꝰ legitima cā ⁊ rō non p̄cedit. Et
Boe. v. de ꝯſo. pſa. j. diffinit caſū di. Caſus
ē inopinatus ex ꝯfluentibus cauſis i his que
ad aliq̄d gerunt̄ euētus. ſed hic videt̄ eſſe ꝯ̄ri
etas inter Boeti. ⁊ Aug. qꝛ ſm̄ Aug. nihil in
mūdo fit a caſu. ⁊ ſm̄ Boe. multa fiunt a caſu
Ad h̄ dicendū ē ꝙ nō eſt ꝯtradictio ſ; equoca
tio. Antiq̄ eīn epicuri dixerunt caſū eē euētuꝫ
ꝓductū i motu temerario et nō in ꝯiunctione
cauſaꝝ. Et ſic Aug. accipit caſū loco p̄allega
to. Et Boe. ſic accipiēdo caſuꝫ dicit. ꝙ caſus
nō ē niſi vox inanis nullā hn̄s rē ſue ſignifica-
tioni ſubiectā. Diffiniēdo tn̄ caſū Ariſt. ij. phi
ſic̄. dicit. ꝙ caſus ē cā ꝑ accidēs i his q̄ fiūt ꝓ-
pter finē. Vel ſm̄ diffinitōꝫ boe. ſic ē dicendū
ꝙ idē fit a caſu. ⁊ tn̄ fit ꝑ ſe a cauſis. ſic ꝑ ſe cā
inuentōnis theſauri eſt foſſio agri ⁊ repoſitio

theſauri i eodē. ſ; q̄z iſtū effectū nō intēdebat
fodiēs. reſpectu eius dr̄ a caſu. hāc materiā d̄
caſu ⁊ gubernatōe h̄ inſerui lr̄atꝭ ad legendū.
potiꝰ q̄ʒ vulgaribꝰ ad p̄dicādū. q̄z nō reſpicit
ſalutē eorūdē. Tertio liquet boītas xp̄i i diu-
turna expectatōne pctōꝝ. de q̄ ſufficiēter dixi
ſ. dn̄ica. ij. i aduen. ſermone. j. D. S. et dn̄ica
V iiij eiuſdē. J. L. iō h̄ poner̄ ꝑtermitto. Quar
to pꝫ ipſius bonitas in pctōꝝ miſeratōe. q̄z ca
nir̄ i introitu hodierno. Miſcdia dn̄i plena
eſt terra. ⁊ ps̄. cxviij. accipe miſeratiōē ꝑ mi-
ſericordia. q̄ i xp̄o ſurgit ex tribus. Primo ex
naturali ꝓprietate. ſcd̄o ex generali ꝑtāte. ter
tio de experimētali neceſſitate. Sicut. n. ꝓpriū
ē igni calefacere. ſoli lucere vel illumiare. ita
ꝓpriū eſt xp̄o miſereri. iō dicit Greg. in colle
cta. Deus cuiꝰ ꝓpriū ē miſereri. nā ſicut nulla
res pōt ꝑdere ſuā ꝓpriā operationē totalir̄ q̄ʒ
diu manet. licet valeat impediri vel retardari
ad tp̄s. ita nullo mō obliuiſcer̄ miſereri deus
nec ꝯtinebit i ira ſuas miſcdias. imo cū iratꝰ
fuerit miſcdie recordabitur Abac. iij. De hac
mixtura ire ⁊ miſcdie Greg. ſup Ezech. ome.
j. pulcre declarat quō deus cū iraſcir̄ nō oīno
iraſcir̄. ſ; ieffabili mō cū culpas ꝑſequir̄ ipos
ꝓtegit pctōres. Ad qd̄ ꝓbandū adducit du-
as hiſtorias. vna ē de captiuitate. x. tribuum
quā deus licet ordiauerat ad correctiōē pplī.
ſimulq̄ʒ cū eis ꝓuidit de ꝓphetꝭ ⁊ ſctis q̄ eos i
illa captiuitate ꝯſolarent̄. niſi inq̄t Greg. ira-
tus eēt. populū in captiuitatē mīme tradidiſ
ſet. ⁊ ſi oīno iratus eēt. electos ſuos cū illo in
captiuitatē nequaq̄ʒ mitteret. Aliā hiſtoriam
adducit de pplo iſrl̄ quō miſerūt. xij. explora
tores. decē ex eis redeuntes pplm̄ ad murmu
randū ꝯ deū ꝓuocauerūt. intantū vt dicerent
ſe ſeductos. dn̄s ergo iratus dixit q̄ nullꝰ eo-
rū terrā ꝑmiſſionis intraret. quo audito ꝯpū
cti ſtatim ſe lachrymis affixerūt. ⁊ armis acci
cti parauerūt ſe ꝯtra pplm̄ pugnare. vt pꝰ la-
chrymas terrā ꝑmiſſionis acq̄rerēt. q̄bꝰ dn̄s
ꝑ moyſen dixit. nolite aſcēdere neq̄ʒ pugnare
nō em̄ ſū vobiſcū ne cadatis corā inimicꝭ vr̄is
Quare dic̄ Greg. pēſandū ē ſi cū ipis nō erat
cur eos ne aſcēderēt ꝓhibebat. Si aūt cū ipis
erat. q̄d ē q̄ ait. nō ſū vobiſcū. Et rn̄det greg.
Mira inq̄t diſpēſatōe miſcdie et diſciplie cū
ipſis erat ⁊ cū ipſis nō erat. cū ipis nō erat vt
vincerēt. ſed cū ipis erat ne ab hoſtibꝰ ꝑirent
O ineffabilia viſcera pietatis. culpas inſeq̄r̄.
⁊ peccātes ꝓtegit. iratū ſe indicat. ⁊ tn̄ ab ho-
ſtibꝰ ſe defēdit. ſicut plerūq̄ʒ puulo filio delin
quēti mr̄ multiplr̄ iraſcir̄ ⁊ rephēdit. icrepat
⁊ verberat. ſed ſi hunc in p̄cipitia ire ꝯſpexerit
ne in mortis ꝑiculū ruat manū tēdit ⁊ retinet
⁊ quē ita irata verberauerat ac ſi nō diligeret
ſic diligendo retinet ac ſi irata nō verberaſſet

hec Gregor̄. Sed diceret aliq̄s. dicit Chryſ.
xp̄s tardus eſt in puniēdo. ⁊ velox in miſerā-
do. ſicut ignis tarde deſcendit. q̄z hoc ē cōtra
naturā eius ⁊ velociter aſcendit. ita xp̄s velo
ciſſime miſerer̄. ⁊ tarde cū magna expectatōe
punit. ⁊ ip̄e etiā dicit Eſa. j. Heu ꝯſolabor ſu
per hoſtibus ⁊ vindicabor de inimicis meis.
q. di. cum dolore ⁊ diſplicentia ꝯſolabor me.
Quis ergo ꝯpellit deū punire ⁊ nō p̄ſtare mi
ſcdiam liberantē totaliter a pena. ex q̄ ē omni
potēs. rn̄det Criſ. Tu inq̄t pctōr qui miſeri
cordiā nō deſideras. ſicut em̄ deſiderāti miſe-
ricordiā ſi deneget crudelis ē. ita q̄ nō deſide-
rāti miſcdiam p̄ſtat iniuſtus ē. Et ſi querꝭ. q̄s
ē hō q̄ nō deſiderat miſcdiā? rn̄det. tu q̄ ꝑma
nes in pctis. Deſiderare nāq̄ʒ miſcdiam dei ē
ꝯuerti ad dn̄m. Ille ergo deſiderat miſcdiam
q̄ timet irā eius. q̄. n. nō cauet nō deſiderat mi
ſcdiam ſ; ꝯtēnit. Scd̄o xp̄o ꝯuenit miſcdia ex
generali ꝑtāte. quāto. n. hō vel beſtia genera
liter i potētia ē maior. tāto ē ad clemētiā ꝓm-
ptior. ſicut pꝫ de leone q̄ cū ſit fortiſſimū aīal.
ē tn̄ in ꝓſtratos miſericordiſſimū. homi. n. vl̄
aīali ſibi ꝓſtrato naturalir̄ miſerer̄. iux̄ illud.
Parcere ꝓſtratis nobilis ſcit ira leonis. ſi aūt
catulꝰ mordeat leonē leo ſe nō vindicat de ca-
tulo. ſi tn̄ catulus mordeat catulū ſtati remor
der̄ ab eo. ⁊ lacerāt ſe inuicē ad mutuā vltōē
Dn̄s nr̄ ieſus xp̄s ē leo d̄ tribu iuda Apoc. v
⁊ ē infinitus in potētia q̄z omnipotēs. iō oīm
miſerer̄. Sap. xj. Miſereris oīm q̄z oīa po
tes. ⁊ iō in collecta dicit Greg. Deus q̄ tuam
omnipotētiā ꝑcēdo maxime ⁊ miſerādo ma-
nifeſtas. Si. n. aliq̄s hoīm regē offēdat extra
potētiā ſuā ſe trāſferre pōt exulādo. ⁊ i regnū
aliud trāſferēdo. vel ſeipm̄ cōtēnens mori nō
timeat ꝑtātē talis regis euacuati Nō. n. habꝫ
ꝑtātē niſi in corpus qd̄ affligi nō pōt aīa ſepa
ta. Sꝫ iſto mō nō ē de dei potētia. q̄z ipſius re
gnū ē vbiq̄ʒ. in celo ⁊ in terra ⁊ in inferno. iu-
xta illud ps̄. cxxxviij. Si aſcēdero i celū tu il-
lic es ⁊c̄. Iō eius dn̄ium nō finir̄ in morte. q̄a
pōt corpus ⁊ aīam mittē in gehēnam. quia. ij.
Mach. vj. dr̄. Manū oīpotētꝭ dei neq̄ʒ viuꝰ
neq̄ʒ defunctꝰ effugiā. Tertio ꝯuenit miſcdia X
xp̄o experimētali nccītate. grauitatē. n. morbi
alicuius medicus ſcire pōt triplr̄ p̄mo ꝑ ſpe-
culationē in libro. ſcd̄o ꝑ examinatōnem in ſi-
gno. tertio ꝑ experientiam in corpe ꝓprio. Ille
aūt medicus q̄ morbū infirmi ꝯſiderat ſpecu-
latiue bn̄ ei ꝓbabiliter compatir̄. magis autē
q̄ ſigna actualia ⁊ circumſtantias infirmitatꝭ
practicando examinat. ⁊ maxime ille compa-
tir̄ infirmo qui morbū conſimilē in corpe ſuo
portat. vt dicit Holcot lec. cxvij. xp̄s. n. añ in
carnationē ſuam noſtras infirmitates cogno
uit ſpeculatiue i li. ſa. et ne. ⁊ ideo fuit miſeri-

coꝛꝺ.iuxta pſ̄.cij.quō miſeret̄ pr̄ filioꝝ.ſic mi
ſertus ē deus timētib⁹ ſe.qm̄ ipſe cognouit fi/
gmentū nr̄m.Poſt incarnatōꝫ i ſua q̄tidiana
ꝯuerſatōe qn̄ fact⁹ ē medicus practicādo ⁊ ſa
nādo infirmos vbiq꜠.tūc hūit maiorē ꝯpaſſi=
onē ⁊ miſcđiaꝫ.tādē qn̄ tēptat⁹ ē ſitiuit.eſuri=
uit.occiſus eſt.tunc didicit noſſe infirmitates
nr̄as ꝑ expientiā ⁊ ideo tūc maxīe miſericoꝛs
eſt inuētus.ideo dicere poteſt cuilibet pctōri
pſ̄.lxxxv.Miſcđia tua magna ē ſuꝑ me.Sꝫ
diceret aliq̄s.quō deus eſt miſericoꝛs q̄ ꝑuu=
los n̄ baptizatos punit eternalit̄ ꝓ pctō origi
nali.videt̄.n.ꝙ in iſtos nullā exercꝫ miſcđiaꝫ
Ad hoc dicūt doctores ꝙ deus ꝓ pctō origi/
nali nō ſolū pōt infligere carentiā viſionis di=
uine.ſ etiā poſſet oēs annihilare ſi vellet.⁊ iō
i hoc agit cū eis miſcđiam ꝙ eē hūanū hēbūt
⁊ viuūt ſine pena ſenſus.Et iō dicūt cū Hie=
re.Treñ.iij.Miſcđia dñi ꝙ nō ſum⁹ ꝯſūpti.
Y Quinto bonitas xp̄i paſtoꝛis relucet ex ouiū
nutritiōe.dr̄ em̄ paſtoꝛ a paſcēdo.qꝛ paſcit ⁊
nutrit oues quadruplr̄.Primo ſcripture do=
cumētis.iuxta illud Ezech.xxxiiij.In paſcu
is vberrimis paſcā oues meas.vbi ꝑ paſcua
vberrima intelligit̄ ſacra ſcriptura.d̄ his pa=
ſcuis gl̄iat̄ xp̄ianus pſ̄.xxij.Dñs regit me ⁊
nihil mihi deerit i loco paſcue ibi me colloca/
uit.Et iteꝝ.Paraſti i ꝯſpectu meo menſā ad
uerſus eos q̄ tribulāt me.nō em̄ ē panis foꝛti
oꝛ q̄ꝫ ſacra ſcp̄tura ꝯtra bella ⁊ ꝑſecutōes ini=
micoꝝ.quo coꝛ ita ſolidet̄ ⁊ ꝯfoꝛtet̄.Secūdo
paſcit oues ſuas gratie incremētis.ſicut figu=
ratū eſt Exo.iij.vbi legit̄ ꝙ Moyſes paſce=
bat oues ⁊ minabat ad interioꝛa deſerti.vbi
apparuit dñs in rubo ardēti.Moyſes inter=
ꝓtat̄ attractās.⁊ ſignificat xp̄m q̄ ꝑ ſuā man=
ſuetudinē pctōres ad ſe traxit ⁊ quotidie tra/
hit.iuxta illud Hiere.xxxj.i charitate perpe=
tua dilexi te.iō attraxi te miſerās tui.Hic in=
quā non ſolū attrahit.ſ etiā oues ſua grā pa=
ſcit.nā ad interioꝛa deſerti minat qn̄ exterio/
rē ꝯſolatōꝫ facit relinq̄re quā hoīes hn̄t i mū=
danis.⁊ interioꝛē grāꝫ q̄rere q̄ ſit i celeſtibus.
Et tūc apparet eis i rubo ardēti.ſ.i coꝛde fer=
uēti.ſicut factuꝫ fuit diſcipulis qui dixerunt.
Nōne coꝛ nr̄m ardēs erat i nobis dū loquere
tur nobis i via.q.d.vtiq꜠ Lu.vlti.Tertio pa
ſcit oues ſuas eccl̄ie ſacr̄is ⁊ ꝑncipaliter ſacra
mento coꝛpis et ſanguis ſui ꝓcioſi.ſicut figu
ratū eſt.ij.Reg.xij.vbi legit̄ in ꝑabola quaꝫ
nathan ꝓpheta ꝓpoſuit dd̄ de diuite q̄ mltas
oues habuit.ſed pauꝑ hēbat niſi vnam oueꝫ
ꝑuulā quā emerat ⁊ nutrierat ⁊ que creuerat
apud ip̄m de pane illius comedēs ⁊ de calice
eius bibēs.ſ hanc furatus eſt diues pauperi
Sp̄ūalit̄ aūt ꝑ diuiteꝫ q̄ habuit multas oues
intellige demonē qui multos iudeos poſſidꝫ
⁊ gētes.⁊ q̄ heu etiā multos xp̄ianos reſpctū
quoꝝ diues noiat̄ ⁊ rex ſuꝑ oms̄ filios ſuper
bie Job.xlj.Sed ꝑ pauꝑem intellige xp̄m q̄
dicit in pſ̄.lxxxvij.Pauꝑ ſum ego ⁊ i laboꝛi=
bus a iuuētute mea.hic habuit ouē ꝑuulaꝫ ꝑ
quā ſubaudi ppl'm xp̄ianū fidelē.qui ꝑuulus
ē reſpectu maloꝝ.qꝛ ſtultoꝝ infinitus ē nume
rus Eccl̄.j.Hunc quidē ppl'm xp̄s emit ſuo ꝓ=
cioſiſſimo ſāguine.j.Coꝝ.vj.Empti em̄ eſtis
ꝓcio magno.Glo.ꝓcioſo xp̄i ſāguine.Et nō
ſolū emit ſ nutrit.⁊ apud ipꝫ creſcit ⁊ augmē
tat̄.⁊ comedēs d̄ pane venerabilis ſacr̄i coꝛ/
poꝛis eius ⁊ bibēs d̄ ſāguine.qꝛ ppl's laical' cuꝫ
ſumit coꝛp⁹ xp̄i vinū ſumit ⁊ ſanguinē.ex quo
coꝛpus viuū nūq̄ꝫ ē ſine ſāguine.Jō.b.bern̄.
loquēs de xp̄o dicit.Bonus iſte paſtoꝛ q̄ dat
carnē ſuam in cibū.⁊ ſanguinē in potū.⁊ ani/
mā in ꝓciū.Et in cle.de re.⁊ vene.ſanc.dicit
Clemēs q̄ntus.Trāſiturus de hoc mūdo ad
patrē ſaluatoꝛ nr̄ dñs ieſus xp̄s cū tēpus ſue
paſſionis inſtaret.ſūpta cena i memoꝛiā moꝛ=
tis ſue ⁊ paſſionis inſtituit ſummū ⁊ magnifi=
cū ſui coꝛpis ⁊ ſanguis ſacr̄m.coꝛpus in cibū
⁊ ſanguinē ſuū in potū tribuēdo.Quarto pa
ſcit oues ſuas electas gl̄ie ſupplemētis.q̄ con
ſiſtunt i fruitiōe diuine faciei.de his paſcuis
dixit dñs Joh.x.Ego ſum oſtiuꝫ.ꝑ me ſi q̄s
introierit ſaluabit̄.⁊ ingrediet̄ ⁊ egrediet̄ et
paſcua inueniet.ibi em̄ inueniunt limpidiſſi=
mā viſionē.ardētiſſimā dilectōꝫ.iocūdiſſimā
fruitōꝫ.Hec paſcua exq̄rebat ſpōſa Canti.j.
Jndica mihi quē diligit aīa mea.vbi paſcas.
vbi cubas in meridie.ſ.feruētiſſimi amoꝛis ⁊
caloꝛis eterni.vbi ſol nō declinat.Hic ē ille pa=
ſtoꝛ q̄ paſcit̄ inter lilia donec aſpiret dies ⁊ in
clinent̄ vmbꝛe Cant.ij.Sed cur nos nō aſpi=
ramus ad illa et̄na paſcua.niſi qꝛ nos h̄ tēpa=
lia impediūt paſcua.ſicut dr̄ Nume.xxxij.de
dimidia tribu manaſſen.q̄ ꝓpt̄ paſcua trans
ioꝛdanē māſerūt.⁊ in terrā ꝓmiſſionis vbi me
lioꝛa erāt paſcua intrare noluerūt.licet alios
fratres ad eā ꝯduxerūt.Sic multi ſunt q̄ ꝓpt̄
paſcua vite p̄ntis retardant̄ ne introeāt i t̄rā
ꝓmiſſionis.⁊ vbi melioꝛa ſūt paſcua intrare
nolūt.licꝫ alijs auxiliū p̄ſtēt ad eā intrādi.d̄ q̄
i pſ̄.xxvj.Credo videre bona dñi in terra vi
uentiū.Sexto bonitas paſtoꝛis xp̄i liquet in Z
ouiū defenſione.de q̄ ſubdit̄.Bonus paſtoꝛ
aīam ſuā ponit ꝓ ouib⁹ ſuis.Et exponit̄ aiaꝫ
id ē vitā.ipſe em̄ ꝓpter defenſionē ouiū ſuaꝝ
vitā ſuā expoſuit.Quia dicit Amb.i exame.
li.v.c.vj.Lupus ſi ꝑꝛ hoīem viderit vocem
eius eripit ⁊ deſpicit eū tāq̄ꝫ vocꝭ ablate.ſi au
tē nō recipit hō vocē ipſi lupo tūc de ſe ponat
veſtimētū ſuū ⁊ trahat illud poſt ſe.qꝛ tūc il=
le timēs veſtimēto illaq̄ari fugit.Moꝛaliter
ꝑ lupū intellige diabolū q̄ multis an̄ tempo/

ra xpi incarnatõis vocẽ ſbtraxit ⁊ ad lymbuꝫ
ſecũ duxit. recte ſic lupus cũ ꝑuat hoieꝫ voce
audacť inuadit eũ ⁊ ſecũ abducit. ſic fecit dia
bolus. Sed xps ver⁹ hõ ex ſuba mr̃is in ſc̃lo
natus. depoſuit veſtimentũ vicꝫ qñ corpe in
ſepulcro poſito. ⁊ aiam quaſi veſtimẽtũ p⁹ ſe
traxit diuinitas ad lymbũ ad demões debel-
lãdũ. qđ vidẽtes demões victi fugierũt. ⁊ ſic
defendit oues ſuas a lupo infernali eas ſecuꝫ
ad ouile celeſte deducẽdo. hic ꝯclude ſmonẽ
A ſi tibi videbiť expedire. Moraliter ꝓ p pa/
ſtorẽ intelligiť q̃libet p̃latus. ⁊ hic q̃ vult ſecu
re ⁊ cõfidẽter dicere hoc verbũ xpi. Ego ſuꝫ
paſtor bon⁹. debet habere ſex ꝓprietates bo-
ni paſtoris. Primo debet habere panes ad pau
peres nutriẽdos. ſicut enĩ paſtor ouiuꝫ ſumit
ſecũ panes ⁊ in pera ſua portat vt oues debi-
les refocillet. ſic p̃latus q̃libet ſiue ſpũalis ſi/
ue ſcl'aris debet hr̃e panes in pera vt debiles
⁊ paupes reficiat. Per perã hic intellige do-
muꝫ cuiuſlibet p̃lati q̃ debet eſſe ditiſſima. q̄r
domus eius dꝫ paupibus eſſe cõis. vt ꝓbať
xvj. q. j. qm̃. Sed p panẽ intellige bona corũ
q̃ debẽt impriri neceſſitatibus pauperũ. nam
papa ⁊ aliȷ̃ p̃lati ſolum ſunt eccleſiaſticaꝝ reꝝ
diſpenſatores vt ſupflua dent paupibus. iu-
xta illud Luc. xj. Quod ſupeſt date elemoſy-
nã ⁊ oia vobis mũda ſunt. Qđ ſi nõ dent pau
peribus qđ eis debeť. rapiũt ⁊ auferũt bona
paupeꝝ. Quia dicit Hiero. Aliena rape ꝯui-
ciť qui vltra nccitatẽ ſibi retinere ꝯprobať. ⁊
q̄r ſibi ꝓprietatẽ attribuũt maledictõꝫ dãnati
onis incurrũt. ſicut teſtať. b. Aug. ad Boni/
faciũ. Si inquit priuatim q̃ nob ſufficiant poſ
ſidemus nõ ſunt nr̃a ſed paupeꝝ. quoꝝ ꝓcu-
rationẽ quodammõ gerimus. naꝫ damnabili
vſurpatione ꝓprietatẽ nobis vendicam⁹. Et
dicit idem Aug. ⁊ poniť. xvj. q. j. decime. ꝙ ſi
paupes i locis vbi illi habitãt mortui fuerint
tot homicidioꝝ rei añ tribunal eterni iudicis
apparebũt. q̄r rẽ a dño elargitã paupib⁹ dele-
gatã ſiue ꝯceſſam ſuis vſibus reſeruare p̃ſu/
mũt. vide exemplũ apiariȷ̃. c. ij. đ philippo cã
cellario pariſiẽſi. q̃ poſt mortẽ apparuit guil/
helmo epo ⁊ dixit hanc vnã eſſe cãm ſue dam
nationis. q̄r excreſcẽtes fructus annuos con-
tra paupes auide reſeruaſſet. Sed di. a. nun-
quid teneñť prelati dare paupibus elemoſy-
nam qñ egent: ⁊ videť ꝙ nõ. q̄r dicunt docto
res iuris ꝙ hoc debet referri ad extremaꝫ ne-
ceſſitacẽ. rñde ad hoc ꝙ nõ eſt vltima neceſſi/
tas expectãda. q̄r tunc forte nõ poſſet iuuari
paupi ꝓpť nimiã debilitatẽ ⁊ corpis ꝯſũptõꝫ
ſ; añ talẽ neceſſitatẽ cũ paup patiať debet eis
ſubueniri. ⁊ hoc nõ ſolũ de p̃latis. verũetiaꝫ
de aliȷ̃s clericis ⁊ laicis abundãtibus ẽ intelli
gendũ. quibus ſingulariter dicit Ambro. Et

poniť. lxxxvj. di. c. paſce. Paſce inquit fame
morientẽ. quiſqꝫ enĩ hoiem paſcendo ſeruare
poteris. ſi nõ paueris occidiſti. Ad dictũ aũt
iuriſpitoꝝ dic. ꝙ crudele ẽ ⁊ in hoc ſunt crude
liores raptoribus. q̄r om̃s doctores dicũt. ꝙ
ſit ſubueniendũ nccitatibus egenoꝝ. Nã dic
Ambro. ſup Lucã tractãs illud. Attulit ager
cuiuſdã diuitl vberes fruct⁹. Et poniť. xlvij.
di. ſic hi. Eſuriẽtiũ panis ẽ quẽ tu detines. nu-
doꝝ veſtimentũ qđ tu recludis. miſeroꝝ redẽ
ptio ⁊ abſolutio pecunia quã tu i terrã fodis.
Tãtoꝝ te ergo ſcias inuadere bona q̃tis poſ
ſis p̃ſtare qđ vales. Scđo debet hr̃e quilibet B
p̃latus canẽ ad lupos repellendos. Moraliť
p canẽ Anſel. li. v. c. xcix. intelligit quemlibꝫ
p̃dicatorẽ ꝓpter certas ꝓprietates canũ. Pri
ma ẽ. q̄r canis dñm ſuũ diligit. ſic ſilr̃ p̃dicato
rẽ verbi dei oportet eſſe amicũ dei. nã p̃dica-
tor q̃ nõ diligit dñm nõ eſt dign⁹ annũciare ꝟ
ba dei. Et tali ꝯgrue dicit dñs illud ps̃. xlix.
Quare tu enarras iuſticias meas. et aſſumis
teſtamentũ meũ p os tuũ. Scđa ꝓprietas. q̄r
canis domũ dñi ſui cuſtodit ⁊ defendit. h do-
mus dñi eccl'ia eſt quaꝫ p̃dicator catholic⁹ ab
hereticis defendit. Uel hec domus ꝯſcia pro
pria ẽ quã debet p̃dicator ſollicite cuſtodire. ſi
cut fortis armat⁹ atriũ ſuũ vt ſint in pace oia
que poſſidet. Tertia ꝓprietas. q̄r canis p do-
mino ſuo morti ſe exponit. ſic dicit Pli. i ſpe.
natu. viij. li. c. xlj. Inť animãtia q̃ nobiſcũ de-
gũt fideliſſimi ſunt canes ⁊ eq̃. pugnaſſe. n. ca
nes ꝯtra latrones p dñis ſuis dicit ſe ꝑcepiſ-
ſe. Et ponit exemplũ de cane iaſonis cilicie. q̃
noluit cape cibũ dño ſuo interfecto. ⁊ ſic do-
lore pariť ⁊ inedia ꝯſumptus ẽ. Et ſubdit eti
am. legimus colenẽ ſenatorẽ placẽtie ab arma
tis oppſſuꝫ canẽ defendiſſe. nec vulnerari po
tuiſſe niſi ꝑus cane interempto. Sic ſcti p̃dica/
tores p fide dei ⁊ veritate martyrio ſe expoſu
erũt. ſicut pꝫ in apl'is ⁊ martyrib⁹. Quarta ꝓ-
prietas. q̄r canis volũtarie cũ dño ſuo ad pre
dã currit. Eſt enĩ p̃dicatio q̃ſi venatio quedã
ſpũalis in qua ois aia deo acquiſita ẽ quaſi q̃
dã p̃da rapta. ſ; canis ad p̃dã nõ vadit ſi a do
mino ſuo nõ duciť vel ſatiať. q̄r p̃dicator in-
fructuoſe p̃dicaret niſi eũ deus ſatiaret ⁊ iu-
uaret. debet ergo predicator dñm nõ fugere.
ſ; libẽter diſcurrere ad p̃dicationis laborem.
Quinta q̄r canis corpus dñi ſui mortui mul/
totiens nõ derelinq̃t. Sicut refert Pli. vbi ſu
pra de cane ducis Sabini. qui ipſum cũ eſſet
rome in carcere nõ dereliquit nec in morte. ſꝫ
meſtus ſedẽs vlulatu cũ mortuo mãſit. cui cũ
quidã cibũ obieciſſet ad os defũcti tulit cibũ
⁊ cadauere i tyberim ꝓiecto vt corp⁹ ſuſtenta
ret ſaliens intra fluuiũ innatauit. occurrente
multitudie ad ſpectaculũ fidei aial'. Sic p̃di-

catores corpus xp̄i mortuū defendere debēt.
q̄ꝛ de morte ꝛ paſſiōe eiꝰ debent mēoriā hr̄e. ꝛ
frequēter p̄dicare de ea. exemplo apl'oꝝ. ex q̄
ruꝫ pſona paulus dicebat. Nos aūt predica/
mus xp̄m crucifixū. Si vis hr̄e plures ꝓprie/
tates. vide Anſel. vbi. ſ. Audiuit dilectio ve
ſtra quis p canē. audiat etiaꝫ hic qui p lupos
deſignanꝰ. Moralit̄ aūt p ipſos lupos ſigni
ficaꝰ tyrānus. hereticꝰ. hypocrita vl' dyabolꝰ
Et p̄ſertim p lupū de q̄ fit mētio in euangelio
cū dn̄s dicit. Lupꝰ rapit ꝛ diſpgit oues. dia=
bolus figuraꝰ ꝓpter multas ꝓprietates quas
C ponit Anſ. li. v. c. xxxix. Primo. n. aſſilaꝰ lu
po ratiōe virtutis pedū. Dicit̄ em̄ lupus ſm
Iſid. li. xij. quaſi leopes. eo q̄ q̄ſi leoni i pedi=
bus ſit ei virtus. Nā q̄cq̄d pede p̄ſſerit nō vi=
uit. Pedes. n. lupi ſunt delectatiōes pcti. per
quas in hoiem ingredit̄. in q̄bus ē tāte v̄tutꝰ.
vt ſi eius mentē ꝯſcie p̄ſſerit eā finalit̄ occidit
De his pedibus dr̄ Prouer. j. Pedes illoꝝ
ad malū currunt. Scd'o rōe fraudis. q̄ꝛ legit̄
q̄ lupꝰ aliq̄n voces canū emittit. ſic homines
aliq̄n canū fingūt voces vt ſic paſtores ꝛ oues
decipiant. Sic diabolus aliq̄n ſuggeſtiōꝫ im
mittit ꝛ inſtinctū qui habet aliquā ſpēm boni
vt ſic homines fallat. et ſic ſm ap'lm. ij. Coꝝ.
xj. transfigurat ſe in angelum lucis q̄n vicꝫ vi
detur bona ſuggerere que angeli boni cōſue/
uerunt pſuadere. Dicit em̄ Ariſto. li. aīaliūꝫ.
q̄ i india ē quidā lupus qui habet faciē hoīs
ꝛ caudā ſcorpionis. quia diabolus q̄ in prin/
cipio quaſi rationalia ſuadere videtur et ſine
fraude. poſtea venenū infūdit. Itē lupꝰ vt ca
pras cape poſſit ſub folijs ſe abſcōdit. ꝛ magl
aſtutia q̄ꝫ potētia eas vincit. Sic lupus vicꝫ
diabolus aīas decipit ſe abſcondēdo ſb folijs
id ē apparentia bonoꝝ. Eſt. n. verſipellis ma
licijs plenꝰ Sic i ethiopia dicunꝰ eſſe lupi ita
varij coloris vt nullus eis color deeſſe videaꝰ
ita nec deeſt diabolo aliq̄ via fraudis. Tertio
rōne tyrānidis. q̄ꝛ fortius temptat hoiem q̄n
videt ſpm̄ magis aduerſitatibꝰ fatigatū. legit̄
em̄ q̄n lupus ad ouile vadit ꝯtra ventū pgit
ne canes eius odorē ſentiāt. Per ventū itaq̄ꝫ
intelligit̄ aduerſitas. vn̄ diabolus ꝯtra ven/
tū pgit aut vadit q̄n hoiem in aduerſitate exi
ſtentem iteꝝ temptādo inuadit. Sepe. n. iuſti
cia dei pmittente homi ex ablatione ſube ad=
dit afflictionē in corpe. ꝛ deniq̄ꝫ in mente tem
ptationē. ꝛ ſic ad impatiam ꝛ deſpatōeꝫ indu
cit. ſicut patet in Job. c. j. cui primo res abſtu
lit. deinde filios extinxit. poſtea cuꝫ graui vl=
cere pcuſſit. Per vxorē tandem ꝛ amicos ḡ=
nes temptationes in cor eius immiſit. ſed ille
eū in om̄ibus ſupauit. Et nota q̄ diabolꝰ plꝰ
tēptat ꝛ pſequit̄ iuſtos q̄ꝫ peccatores. Dicit
em̄ phiſologus q̄ lupus nō venaꝰ circa locuꝫ
vbi nutrit catulos ſuos. ſed venatur a remo/
tis. Loca aūt ꝓpinqua vbi nutriunꝰ catuli lu
porum ſunt corda maloꝝ vbi nutriunꝰ dele=
ctationes ꝛ affectiōes pctōꝝ. Ibi ḡ diabolus
nō venaꝰ. quia tales temptare nō cupit. ſicut
teſtaꝰ Greg. in moral'. Illos diabolus pulſa=
re negligit quos quieto iure poſſidere ſentit.
ſ loca ab ipſo quaſi remota ſunt corda iuſtoꝝ
qui. ſ. ei ꝯtradicunt. ꝛ ideo tales p̄cipue inſeq̄
tur ꝛ male moleſtat. iuxta illud Gregor̄. Ho/
ſtis noſter in hac vita poſitus quāto magl ſi/
bi rebellare pcipit. tāto amplius impugnare
ꝯtendit. His igit̄ habitis vide qualiter quili
bet p̄latus etiaꝫ ſimplex plebanꝰ ſi p̄dicare p
ſe nō poſſet habere p̄dicatorem debet. qui ſi=
milaꝰ cani vt dictū eſt. eo q̄ ſuo clamore ꝛ ſua
p̄dicatiōe ab ouibus ſuis ſpūalibus lupinos
tyrannos aut hereticos. hypocritas ſeu dia/
bolos depellat. Tertio debet habere quilibꝫ B
p̄latus flagellū ad inquietos corrigendū. iux̄
illud. j. Theſſal'. v. Corripite inq̄etos. ideo di
ctū fuit p̄mo p̄lato ade ꝛ ꝯſequēter ſuo cuili=
bet ſequaci Gen̄. j. Preeſto piſcibꝰ mari ꝛ vo
latilibus celi ꝛ beſtijs terre. omniq̄ꝫ reptili qd'
moueꝰ ſupra terrā. Ubi moralit̄ p piſces ma=
ris ſignificanꝰ ocioſi ꝛ rebelles. Per volatilia
ſignificanꝰ ſupbi ꝛ ambitioſi. Per beſtias ter
re ſignificanꝰ auari ꝛ pecunioſi. Per reptilia
v̄o lubrici ꝛ luxurioſi. quos om̄s p̄latꝰ debet
corrigere iuſte. ꝛ ſm eccl'iaſticas ſanctōes ad
virtutes reducere. iuxta illud Eſa. xxxij. prin
cipes i iudicio p̄erūt. Sed Holc̄. ſup li. Sap.
lec. lxxvij. dicit. Quidā ſimiles ſunt miluis. q̄
nō antiquas gallinas ſed pullos inuadunt. q̄
dam etiā ſunt ſimiles mgr̄o leonis qui nō leo=
nē ſed catulū verberat. ſic p̄lati moderni non
diuites ꝛ nobiles pctōres. ſed paupes eccl'ia=
ſtica cenſura caſtigāt. d' quo dolendū ē. Qui=
dam etiam vt dicit Hugo li. ſuo de. xij. abuſi=
onibus. negligentes ſunt circa ſubditos ſuos
ꝛ licet p ſe bn̄ viuūt. tamen ſubditos male vi=
uere pmittunt. ꝛ adeo negligentes ſunt q̄ licꝫ
eos doceāt exemplo. tamen eos negligūt offi=
cio. quia officiū correctionis i ſubditos nō ex
ercēt. de illis habeꝰ figura. j. Reg. ij. de Hely
ſūmo ſacerdote. qui licet bn̄ viueret. filios tn̄
ſuos male viuere permittebat. Duo. n. filij ſui
ſcꝫ Ofni ꝛ phinees corā dn̄o grauiter pecca/
uerūt i tribus. ſ. in religione. in rapina. i luxu=
ria. ꝓut late deducit mgr̄ in ſchola. hiſto. Et
q̄uis eos correxerit. quia tamen hoc nō fecit
cum ſeueritate. vt dicit magiſter. tamē nimis
temere diligebat. ideo grauiter offendit deuꝫ
Quia dr̄. xxiij. q. iiij. c. ſi is. Si is qui p̄latus
ē culpas impune dimittit. nō mediocrit̄ deuꝫ
offendit. offenſus aūt dn̄s miſit ad eum viruꝫ
dei. Et ſiue vir iſte fuit ꝓpheta ſiue angelus

i ſpecie hũana nõ deťminat mgr̃ hiſto. Creditur tñ fuiſſe angel⁹ q̃ pctm̃ valde arguebat. ⁊ p̃dixit ſacerdotiũ ſuũ ð manu ſua auferendũ
Qð p̃mo factũ ẽ tpe Salomõis ſm mgr̃m hiſto. qñ ipſe reprobauit abiathar q̃ erat ð thamar. ⁊ reſtituit ſadoch i ſummuʒ ſacerdotẽ. q̃ erat ð eleazar ⁊ i certũ ſignũ ꝓmiſſiõis dixit ſibi ꝙ duo filij ſui Ofni et phinees ſacerdotes vno die mori deberẽt. ⁊ cũ h̾ vidẽt credẽt ſermonẽ dñi infallibil'r fore implẽdũ. Et h̾ idẽ fecit ꝑ ſamuelẽ. j. Reg. ij. Et qꝛ filios ſuos ñ correxit aſꝑe filij ſui i bello erãt inťempti. ipẽ vocadẽs de ſella. i. ð ſede magna fractꝯ ceruicib⁹ expirauit. ⁊ ſic i ſe ⁊ i filijs ſuis punit⁹ fuit. vt. j Reg. iiij. c. hr̃. h̾ tãgit. b. Hiero. ſup ep̃lam. ⁊ hr̃. xxvij. di. legãt dicẽs. Heli ſacerdos ipẽ ſãct⁹ fuit. ſed qꝛ filios ſuos nõ erudiuit in oĩ diſciplina ⁊ correctõe ſupin⁹ cecidit ⁊ mortu⁹ ẽ.
Idẽ ptʒ extra ð ſymo. c. lʒ heli. vbi hr̃. lʒ heli exiſteret i ſe bon⁹ ſacerdos ſũmus. qꝛ tñ filiorꝫ exceſſ⁹ efficacit' nõ corripuit i ſe parit' ⁊ i filijs aniaduſiõis diuĩe vĩdictã excepit dũ filijs ei⁹ i bello inťempti. ipẽ ð ſella cadẽs fractꝯ ceruicib⁹ expirauit. iõ dr̃ extra ð accu. ⁊ inq̃. q̃liter ⁊ qñ. ij. §. ad corrigẽdos. vbi dr̃. ad corrigendos q̃ ſubditorꝫ exceſſus tãto diligẽti⁹ dʒ p̃latus aſſurgere q̃nto dãnabili⁹ eorꝫ offẽſas deſeruerit incorrectas. Ex iã dictꝯ ꝯcludit' ꝙ p̃latus nõ corrigẽdo pctã ſbditorꝫ ſibi ꝯmiſſoruʒ ſua facit pctã ipõrꝫ. ⁊ ꝑ eis punit'. qꝛ dic̃ aug. xxxij. q. v. ita ne. ⁊. xv. q. j. c. j. ita alieno pctõ null⁹ inq̃nat' niſi ꝯſentiẽdo vl' imitãdo fecerit ſuuʒ. ſm ꝙ dic̃ alan⁹. ꝙ p̃lat⁹ nõ inq̃nat' pctis ſubditorũ niſi ꝯſẽtiẽdo vel imitãdo. ſ ꝯſentit cũ nõ repͥmit cũ poſſit. Cõſentire. n. tacere eſt cũ debeas vel poſſis arguere. vel aliquẽ in errore fouere. qꝛ faciẽtes ⁊ ꝯſentiẽtes par pena ꝯſtrigit. iuxta illud ap̃li ad Ro. j. Digni ſunt
E morte nõ ſolũ illi q̃ fa. ſ q̃ ꝯſen. faciẽ. Quarto p̃latus dʒ hr̃e fiſtulã ad bonos demulcẽdũ. ſicut. n. paſtor mediãte fiſtula demulcʒ vel delectat oues. ſic ⁊ p̃lat⁹ mediãtib⁹ dulcib⁹ verbis dʒ bonos ſbditos delectare. Nã dicit plutarch⁹. ⁊ idẽ valer'. i polic̃. li. iiij. Priceps dʒ ſiẽi i ppl'o ſic̃ cythared⁹. Sic̃ em̃ cythared⁹ cordas oberrãtes ꝯpellit. ⁊ ad dulcẽ ſonũ vl' armoniã reducit. ſ nõ errãtib⁹ ſuauẽ reddit ſonũ i tãgẽdo. ita p̃lat⁹ errantes pctõres ꝯpellit ad ꝯcordiã rigore iuſticie. ⁊ bonos demulcʒ remiſſione clemẽtie. Et h̾ ẽ qð dicit Ariſ. x. eth. Optʒ bonos ꝓuocare ad ỽtutes ꝑ p̃mia. malos aũt ꝑ penas inſanabiles totalit' extermiare. Et h̾ fecit veſpaſianus de q̃ Hugo floriacẽſ refert ꝙ ſtatim adepto impio erga malos ſe rigidũ oñdit dũ ꝑtinaces ⁊ ꝯtumaces exťmiauit. indignoſqꝫ ab officio depoſuit. ⁊ bonis. ꝓbis ⁊ hõeſtl'eorꝫ locũ ðdit. Eſt tñ notãdũ ſic̃ dʒ p̃latus bonos ⁊ hõeſtos dulcib⁹ exhortatõibus demulcẽ. ſic dʒ inťdũ errãtiũ exceſſ⁹ benignit' remittere ſi videt h̾ ad ſalutẽ eorꝫ expedire. qꝛ certi⁹ ẽ vt inq̃t plutarch⁹ cordã remittere q̃ꝫ ꝑtendere. nã remiſſa ꝑ artificiũ corrigit'. ⁊ debitã ſoni reddit gr̃am. q̃ autẽ ſemel fuerit rupta nullo artificio reꝑat'. Sic ẽ inťdũ de pctõrib⁹ q̃bus p̃lati remittũt pctm̃ nõnũq̃ꝫ corrigunt'. ⁊ ad ꝯcordiã bonorꝫ reducunt'. ⁊ dulcẽ armoniã pnie ⁊ laudis dei faciũt. ſicut pʒ ð Petro paulo. maria magdalena. q̃bus ſũmus p̃lat⁹ pctã dimiſit. ꝓpt' qð i laude dei dulcit' ſonuerũt. Si aũt ꝑ penas rũpunt' nullo mõ reꝑant'
Iõ dicit ſapiẽs. Miſcðia ⁊ veritas cuſtodiunt regẽ. ⁊ roborabit' clemẽtia thron⁹ ei⁹ Prouer. xx. vbi dicit glo. Ly. ꝙ miſcðia diligit' et ỽitate timet'. Etiã qꝛ miſcðia ſine iuſticia puſillanimitas ⁊ iuſticia ſine miſcðia crudelitas que deſtruũt regnũ ⁊ regẽ. Sed miſcðia iuſticia ſtimulata. ⁊ iuſticia miſcðia tꝑata cuſtodiunt regẽ ⁊ regnũ. ꝓpt' qð dicit Señ. ð clementia. li. j. c. ij. nulla clemẽtia ex oĩbus magis q̃ꝫ regẽ decʒ. Et infra. peſtifera inq̃t vis ẽ valde ad nocẽdũ. Et. c. iij. Pricipũ inq̃t crudelitas bellũ ẽ. clemẽtia i quãcũq̃ꝫ domũ ꝑuenerit eã felicẽ ⁊ tranq̃llã p̃ſtabit. Et. j. c. iiij. dicit. Si dij placabiles ⁊ eq̃ delicta potẽtiũ nõ ſtati ꝑſequunt'. q̃nto equi⁹ ẽ hoiem ꝓpoſitũ miti animo exercere impiũ. Iõ valeri⁹ li. v. c. j. de alexãdro dicit. Alexãder vt infinitã gl'iaʒ bellica ỽtute ita p̃cipuũ amorẽ clementia meruit. ꝓpter qð dicit Señ. Reges debẽt eẽ ſic̃ medici ⁊ nõ min⁹ turpia ſunt regi multa ſupplicia q̃ꝫ medico multa funera. Et idõ dr̃ metrice. Sit piger ad penas ꝑnceps ad p̃mia velox. Et doleat q̃tiẽs cogit' eẽ ferox. Quinto p̃lat⁹ dʒ hr̃e cornu vicʒ ꝑtãtis ad ſuꝑbos deuincẽdũ. ſicut em̃ debẽt ſubditos ſuos bonos diligere ⁊ demulcere. ita ſuꝑbos ⁊ rebelles ⁊ tyrãnos ſuo dñio debẽt expugnare. Sicut Enchiſes docuit filiũ ſuũ Eneaʒ. vt recitat Virgili⁹ li. vj. Et b. Aug. idẽ allegat. ix. de ciuit. dei. c. xiij. Tu regẽ s ppl'os impio romanos. Merito he tibi artes erũt pacis iponere mores. Parcẽ ſbiectis ⁊ debellare ſuꝑbos. Nã vt dicit Holc̃. li. xxxij. In quolibet bono p̃lato dʒ eſſe fortitudo reſiſtẽtie ꝯtra malos. ⁊ declarat hoc ꝑ illud Sap̃. x. vbi dr̃ ð Moyſe p̃lato filiorꝫ iſrl'
Stetit ꝯtra reges horrendos in portẽtis ⁊ ſignis. q. di. de quolibet alio p̃lato ꝙ ad inſtar Moyſi nõ licet ſibi fugere. fingere vel fauere fugere ꝑ cure dimiſſiõʒ. fingere ꝑ diſſiḱatõʒ. ⁊ fauere ꝑ adulatõʒ. ſ ſtare ꝯueniẽdo. ꝯ opponẽdo. ⁊ ꝯdicẽdo. Vñ ð p̃latꝯ bonis põt exponi illud pſ. lxxix. Poſuiſti nos i ꝯdic. vi. no. nã p̃lati ſũt ſic̃ elephãtes q̃bus pugnabãt oli reges ꝯ iĩmicos. Narrat. n. mgr̃ Ioh. beleth F

li.ſuo de offi.eccl'ie.ꝙ elephãtes ſũt adeo aīa/
lia fortia ꝙ ſupra eoꝝ dorſum extruit̃ vnũ ca
ſtrũ ligneũ i q̃ pñt.xxx.xl.vel q̃nq̃ginta homi
nes dimicare.Alexãder q̃ pugnatur⁹ ꝯtra po
rũ regẽ indoꝝ duplici ꝯtra illos vtebat̃ cau/
tela vna vice ordinauit vt ponerẽt̃ ſtatue eree
plene prunis calidis ⁊ feruẽtib⁹ i via vbi de/
bebãt iſti elephãtes tranſire.q̃ ſtatuas hoies
eſtimantes eos cũ ꝓmuſcidis ſubuertere nite
bant̃.ſ ſtati ab ere feruẽti i ꝓmuſcidis ꝯbuſti
fugã inierũt.⁊ maximã ſtragẽ i exercitu indo
rũ fecerũt.alia vice corã ſuo exercitu fecit mi=
nari vnũ gregẽ porcoꝝ i q̃ iuſſit vnũ porcellũ
teneri ⁊ affligi.q̃ clamãte tot⁹ grex grunire ce
pit.nõ elephãtes naturalit̃ timẽt grunitũ ſu=
is.Audiẽtes aũt illi elephãtes tantũ ſtrepitũ
porcoꝝ grunientiũ fugã inierũt. ⁊ in exercitũ
ꝓpriũ grauẽ ſtragẽ fecerũt.Moralit̃ ꝑ illos
elephãtes q̃ ſunt aīalia maxia ⁊ fortiſſima ad
inſtar montiũ ſignant̃ maiores p̃lati in eccl'ia
ꝓpter magnitudinẽ dignitat̃ ⁊ ꝓpter ſiītudi
nẽ caſtitatis.q̃ elephas ẽ aīal caſtiſſimũ.ho/
rũ officiũ ẽ exercitus eccl'ie p̃cedere. et malos
ſue p̃dicatõis mugitu terrere.Sup iſtos col=
locant̃ turres lignee.q̃ eis ſupponunt̃ eccl'ie
⁊ ꝯmittunt̃ aīaꝝ cure.Iſtoꝝ vnus fuit petr⁹
de quo dixit ſaluator Mat.xvj.Tu es petr⁹
⁊ ſup hãc petrã edi.⁊c̃.Diabolus aũt timẽs
iſtos elephãtes duplicẽ p̃uidit cautelã.Pri=
mo.n.ꝯ eos poſuit ſtatuas ereas plenas igne
iſte ſtatue ſũt mali ꝓceres.nobiles ⁊ potẽtes.
q̃ videt̃ ſicut fuerũt p̃res eoꝝ.ſ nõ ſũt niſi ſta
tue ⁊ laruati.q̃ effigiẽ exteriorẽ hois hñt ſed
nõ vitã.nõ prudentiã.nõ rõem.nõ manſuetu
dinẽ quã homi indixit natura.Sũt tñ ſtatue
eree ꝓpter ſtrepitũ ſupbie ſecl'aris.⁊ ſũt pleni
intus igne iracũdie.inuidie ⁊ luxurie.vt teſta
tur.b.Hiero.⁊ ſcribit Euſebius i ep'la ad da=
maſũ de morte gl'ioſi Hiero.loquẽs de nobili
bus hui⁹mõi di.Quid diues et mortali aura
paſtus aliud ẽ q̃ quoddã oim pctõꝝ vas pu
tridũ.ibi ſupbia.ibi luxuria.ibi auaricia ⁊ ſic
de alijs.Nõne i diuitib⁹ potẽtib⁹ ⁊ nobilibus
nõne latrões q̃ paupeꝝ mercedẽ violent̃ dep̃
dant̃.⁊ eos dep̃mũt atq; necãt.q.d.b.hiero.
certe ſic.iõ ſũt ſtatue eree plene igne. ⁊ ꝯgrue
d̃ q̃libet exponit̃ illud Job.xlj.Alit⁹ eius pru
nas ardere facit.Iſti inquã ſtãt ꝯ elephãtes.
.i.ep̃os.p̃latos.⁊ ꝯburũt ꝓmuſcidas eoꝝ ita
ꝙ nec corripe nec corrigẽ eos audẽt.nõ ſoluꝫ
aũt iſtos timẽt interdũ p̃lati nr̃i.imo ſtrepitũ
porcoꝝ ⁊ clamorẽ vni⁹ſuis.porci.n.ſũt lubri=
ci.Moralit̃ porc⁹ ⁊ ſus ẽ publica meret̃x.iu=
xta illud Prou.xj.circul⁹ aure⁹ i naribus ſuis
6 mulier pulcra ⁊ fatua.Sexto p̃latus ⁊ paſtor
ſpũalis dꝫ hr̃e baculũ.ſ.leg̃ ad indoctos edo
cẽdos.ex q̃ q̃libꝫ p̃lat⁹ ſuſcepit docẽdi officiũ.

iõ docere debẽt ſubditos v̄bo ⁊ exemplo. ⁊ ſi
paſcere neſciũt exẽplo ⁊ v̄bo doct̃ne ñ debẽt
hr̃e nomẽ paſtor̃.q̃ dicit.b.Grego.nõ dꝫ eẽ
agricola q̃ neſcit arare.nec miles q̃ neſcit pu/
gnare.nec nauta q̃ neſcit ꝑicula euitare.ſ nec
dꝫ eẽ paſtor q̃ paſcere neſcit.Iõ dr̃ Sap̃.vj.
Diligite lumẽ ſapie oẽs q̃ p̃eſtis ppl'is.q̃ p̃la
tus vt digne p̃ſit dꝫ eẽ lumioſus ꝑ rectã ſbdi=
toꝝ informatõꝫ.iõ dicit.b.Greg.xxxj.moral̃.
Cũ is q̃ ſubeſt ſuit ad obſequiũ reſtat vt q̃ p̃=
eſt ſuiat ad victũ vel ad v̄bũ.Et cũ is q̃ ſbeſt
iuſſis obtpat.optet vt is q̃ p̃eſt curã ſollicitu
dis impẽdat.Etiã v̄ificat̃ illud Thren̄.j.Fa=
cti ſũt ꝑncipes ei⁹ velut arietes nõ inueniẽtes
paſcua.ꝓpt̃ qđ exponit̃ illud Zach.xj.O pa
ſtor ⁊ idolũ derelinq̃ns gregẽ.Et recte tales
p̃latos iõ idolo ꝯpat.b.zacharias.Primo ſi/
cut idolũ ſm p̃s.ocl'os hꝫ ⁊ nõ videt p̃s.cxiij
ita ⁊ ipſi carẽt v̄tute viſiua diſcretõis ⁊ ꝯſcie
qua diſcernere debent nccīa int̃ leprã ⁊ nõ le=
prã.i.pctm̃ veniale ⁊ pctm̃ mortale.Carẽt co
gnitõe nõ ſolũ ſcp̃ture ſacre.ſ nõnulli ois libe
ral'ſcie.iſti excecant̃ puluere t̃renoꝝ ⁊ ſterco=
rib⁹ hyrũdinũ Tob.ij.⁊ Eſa.lvj.Speculato
res ei⁹ oẽs ceci.iſti nihil videt q̃ ad ſpũalia.et
tñ videt tp̃alia ad emẽdãdũ ⁊ diſpẽſandũ nõ
ꝓ eccl'e ſ amicoꝝ vtilitate.ſ tales nõ ꝯſiderãt
qđ dicat canõ.xij.q.iij.c.placuit.Quicq̃d em
ptũ ẽ de pecunia eccl'ie ſuũ ẽ.Q ſi cleric⁹ hꝫ pe
cuniã de p̃bẽda ſua vel eccl'ia ⁊ inde emat p̃di
um.licꝫ illã pecuniã potuiſſet dare i ituitu pie
tatis ꝯſãguineis vel alijs ꝑſonis.nõ tñ p̃diũ
hmõi.q̃ ſtati cũ fuit emptũ acq̃ſitũ ẽ eccl'ie.ſi=
ue noie eccl'ie fuit emptũ ſeu alieno.iõ nõ põt
cleric⁹ alienare ꝓpria auc̃te vt dic̃ guil.Scđo
caret ſpũali olfactiua q̃ v̄tute ſenſitiua ſentit̃
odor ille q̃ aie deuote currũt p⁹ ſpõſũ Cãti.j.
Currem⁹ i odo.vn.tu.nã odor ſpine florẽt̃ af=
fert eis odorẽ ſuauẽ ꝙ de p̃dicto non curant.
Moralit̃ odor ſpine florentis ſũt diuitie.ho=
nores.dignitates.q̃ tm̃ redolẽt i naribus p̃la=
toꝝ ꝙ odorẽ p̃de celeſtis vel xp̃i quẽ inſeq̃ de
berẽt totalit̃ amiſerũt.vt ꝯgrue exponetur d̃
ipſis.Nares hñt ⁊ nõ odo.Et neſciũt tales ꝙ
dicit bern̄.Nunq̃ i honore ſine dolore in p̃la=
tura ſine cura.Sed ſ aduertit ille nobilis tri=
umphator roman⁹ Cypus.de q̃ ſcribit Oui/
di⁹ xv.metha.poſt mediũ di.Cypus iſte veni
ens de bello i quo ꝓ romanis pugnauerat.et
tropheũ habuerat.ſubito ſic a caſu reſpexit i
vndã.dep̃hendit faciẽ ſuã cornutã.Eſtimãs
autẽ ſe eſſe deluſũ ꝑ imaginẽ in aq̃ manum ad
caput impoſuit.⁊ in frõte cornua repit.Sta=
timq; ſacrificãs dijs ſuis i inteſtinis beſtiaruꝫ
iuſſit ꝓphetã req̃rere.quid iſtud ꝓdigiũ deſi=
gnaret.ꝓpheta v̄o noie Traies ꝯſiderans ⁊
ꝯſulẽs diligenter rñdit ꝙ ſtatutũ erat ꝙ ſi in=

traret muros ciuitatꝭ rome rex fieret romano
rũ ꝑ ſe ⁊ ſuis ſucceſſoꝛibꝰ inetnũ. Quo audito
ſtati aũtit faciẽ toꝛuo vultu a ciuitate et cepit
redire ⁊ fugere a ciuitate rogãs deos ꝙ talia
fata ꝓcul pellerent ab eo aſſerẽs ſe malle exu=
lare ꝓſper ꝗ̃ diadema regni ſuſcipe. ſtati mi/
ſit ꝑ pr̃ibus ⁊ ſenatu romano vt ad eũ extra ci
uitatẽ venirent. Et facto mõticulo de t̃ra op=
tiſq꜓ coꝛnibꝰ ſuis coꝛona ꝺ lauro alloq̃bat̃ ro=
manos ĩ hac ſnĩa. Uos inq̃t pr̃es eſtis ꝯſcpti.
vnꝰ ex hac multitudine quã videtꝭ quẽ niſi ab
hac vꝛbe vr̃a repuleritꝭ erit rex vr̃. Et ſic dixit
nob ꝓpha dabit vobis iura failiaria ⁊ onera
ſuituti. ⁊ iã dudũ intraſſe vꝛbẽ poterat niſi eũ
impediuiſſẽ. q̃s aũt ſit nõ dicã noĩe ſ ſigno. il=
le eſt q̃ coꝛnua in frõte gerit. ppl̃s moꝛꝰ clama
bat. q̃s eſt ille. ⁊ q̃libet reſpexit frontẽ alteriꝰ.
Tũc cypo dixit ad ppl̃m. Ecce inq̃t quẽ q̃ritꝭ
habetꝭ. ⁊ ſtatim ppl̃o reſpiciente diſſoluit co/
ronã ꝺ capite ⁊ coꝛnua eius oñdit. Quo viſo
oĩs ſupꝛa modũ doluerũt ⁊ fecer̃t eũ iterato
coꝛonã imponẽ capiti. Et qꝛ muros ciuitatꝭ in
trare nolebat. tantũ ſibi de terra deder̃t q̃ntũ
vnũ aratꝝ circũcingere potuit vna die. Ecce
quot ſpꝛeuit honoꝛes ⁊ dignitates mũdanas
Tertio ſicͭ idola carẽt auditu. qꝛ hñt aures ⁊
nõ audiũt. ſic ⁊ hi p̃lati illr̃ati carent ỽtute au
ditiua. duas. n. aures hr̃e deberẽt. vnã ad au
diendũ delectabilit̃ ⁊ libent̃ ỽbũ dei. aliaꝫ ad
intelligendũ facilit̃ ⁊ humilit̃ clamoꝛẽ egeni.
Pꝛima auris ẽ dextra. ſcꝺa ſiniſtra. Sed mo=
derni pꝛelati nõnulli moꝛe aſpidis ſurde dex=
trã aurem obturant terra ⁊ ſiniſtrã cauda. q̃a
ſi offerat̃ eis copia verbi dei. dicunt ꝙ nõ va=
cant eis. Opoꝛtet. n. ꝺ ceteris redditibꝰ ⁊ pla=
cidis hr̃e ꝯſilia. Si clamant paupes ꝓ elyna
obturãt aurẽ ſiniſtrã cauda. dicũt. n. tanta fa
milia ẽ nobis nccĩa. tot milites. tot clerici. tot
armigeri. tot ſeruientes. tot famuli. tot ribal=
di ꝙ vix ſufficiũt quecũq꜓ de eccl̃ia poſſidemꝰ
Et iſte due ſurditates reddũt eoꝝ oꝛõnes exe
crabiles ⁊ inefficaces. De pͥma Pꝛouͥ. xxviij.
Qui declinat aurẽ ſuã ne audiat legeꝫ. oꝛatio
eius fiat execrabilis. De ſcꝺa pꝛouͥ. xxj. Qui
obturat aurẽ ſuã ad clamoꝛẽ paupeꝝ. clama/
bit ipſe ⁊ nõ exaudiet̃. Quarto ſicut idola ca=
rent guſtu. ſic moderni multi p̃lati carent vir
tute guſtatiua ſpũali qua guſtatur a ſanctis
q̃m ſuauis ẽ dñs pſ̃. xxxiij. patiunt̃. n. febꝛes
varioꝛũ pctõꝛum. quia modo infrigidant̃ ꝑ
timoꝛẽ ꝑdendi tẽpalia. modo caleſcũt ꝑ rã=
coꝛẽ ſemetipſos vlciſcẽdi de iniuria. modo ſu
dant coꝛpe delitijs ⁊ deſidia ⁊ iõ guſtũ habẽt
infectũ. ⁊ non ſapiunt que dei ſunt. De q̃bus
Paulus Coll̃. iij. Que ſurſũ ſunt ſapite. nõ q̃
ſup terram. Sed. d. a. quare talibus pꝛelatis
ſpũalia ⁊ celeſtia nõ ſapiunt? Ad hoc põt rñ=

deri. ꝙ hoc ẽ ꝓpter delectatões carnales. Di
cit. n. Ariſt. in ꝓbleu. particula. xij. ꝓbleuma
te. v. Comedẽtibus fructus putridos vinum
dulce videtur amaꝝ. quia amaritudo manet
diffuſa in lingua eoꝝ. ⁊ magis diffundit̃ ꝑ vi=
num. Moꝛaliter fructus putridi ſunt gula ⁊
luxuria que putreſcere faciũt coꝛpus homis.
qꝛ de luxurioſis dr̃ Joel̃. j. Putruerũt iumẽ/
ta in ſtercoꝛe ſuo. Et hos fructus quidã p̃lati
comedunt. Nã cum fuerũt paupes ſcholares
vixerunt ſatis ſobꝛie. cũ aũt ad p̃laturas ve/
nerũt veſtiti ſunt mollibꝰ. ⁊ q̃tidie ſplendide
epulant̃. ex q̃bus ſequit̃ luxuria. de talibꝰ di=
cit Berñ. ſup cantica ſermo. xxxiij. miſtri xp̃i
ſunt ⁊ ſeruiũt antichꝛiſto. honoꝛifice incedũt
de bonis dñi qui domio honoꝛẽ nõ deferunt
vnde is quẽ quotidie videmus meretriciꝰ ni=
toꝛ. hiſtrionicus habitus. regius apparatꝰ in
de aurũ in frenis. in ſellis. in calcaribus. ⁊ plꝰ
calcaria ꝗ̃ altaria fulgent. inde mẽſe ſplẽdide
ciphis ⁊ cibis. inde ꝯmeſationes ⁊ ebꝛietates
inde cythara. lyra. tybia. inde redundãtia toꝛ
cularia ⁊ ꝓmptuaria plena eructãtia ex hoc i
illud. inde dolia pigmẽtaria. inde referta etiã
marſubia. Pꝛo his volunt eſſe vt ſunt eccl̃aꝝ
ꝑpoſiti. decani. archidiaconi. ep̃i ⁊ archiepi/
ſcopi. hec berñ. Et qꝛ hos fructꝰ putridos de
lectationũ comedũt. iõ vinũ deuotõis ⁊ ſpũa
lis ꝯtẽplatõnis eis nõ ſapit. Et de talibus dr̃
Lu. xiiij. Nẽo viroꝝ iſto. q̃ vo. ſũt. gu. ce. m.
Quinto ſicͭ idola carẽt tactu. qꝛ manus hñt ⁊
nõ pal. pſ̃. cxiij. ita iſti carẽt ỽtute tactiua ſpũ
ali. nã duas manus hr̃e deberẽt. dexterã qua
reuerenter tractare deberẽt myſteria ſacroꝝ.
⁊ ſiniſtrã q̃ ſuauit̃ curarẽt vulnera pctõꝛum.
Pꝛima manꝰ dꝫ eſſe mũdiſſima q̃ tractare de
bent filiũ dei. iuxta illud. j. Joh. j. Manꝰ nr̃e
ꝯtrectauerũt de ỽbo vite. ſ iſta manꝰ i multꝭ ẽ
lepꝛoſa ⁊ infecta libidine. vt merito vnicuiq꜓
dicat̃ a xp̃o Joh. xx. Noli me tãgere. q. d. no
li me tãgere celebꝛatõe diuioꝝ. adminiſtratione
ſacroꝝ ꝓpter immũdiciã vite tue. Et Job. xiij
Manũ tuã lõge fac a me. Scꝺo manꝰ dꝫ eſſe
ſuauiſſima q̃ tractare debẽt vulnera pctõꝝ. ꝺ
hac manu dr̃. iiij. Reg. v. Putabã ꝙ egrede=
ret̃ ad me ⁊ tangeret manu ſua locũ lepꝛe. De
hac Mat. viij. Extendẽs manũ ſuã teti. lep.
di. volo. mũdare. Multi aũt curati ſunt his
diebꝰ vt canes q̃ ſola lingua lingũt vlcera La
zari. ſ manu nõ tãgũt. qꝛ opa miſcꝺie non im=
pendũt. nec opibꝰ ꝓprijs exẽplũ ꝑbẽt ſbditis
vel pnĩe vel virtutis. iuxta illud Mat. xxiij.
Sup cathedrã moyſi ſederũt ſcri. ⁊ phar. ⁊c̃.
Alligãt ei onera g̃uia ⁊ impoꝛtabilia ⁊c̃. Jõ
tales ſacerdotes ⁊ p̃latos compat. b. Grego.
in omel̃. xvij. aque baptiſmatꝭ. que alios mũ=
dat. ⁊ ſeipſam nõ mũdat. dicẽs ſic. Jngrediũ=

tur electi ſacerdotū manibꝰ expiati celeſtē pa-
triā. ⁊ ſacerdotes xp̄i ꝑ vitā reprobā ad īferni
ſupplicia feſtināt. Cui rei ſiles dixeri ſacerdo
tes malos niſi aq̄ baptiſmatꝭ. q̄ pctā ceteroꝝ
diluēs illos ad regnū celeſte mittit ⁊ ipſa ī clo
H acas deſcēdit. Spūalit̄ autē q̄libet hō paſtor
ſingularꝭ hn̄s vnicā ouiculā .ſ. aīaꝫ quā deus
creādo corpi infudit. ⁊ infūdendo creauit ſm
Aug. ⁊ nō ſolū eā creauit. ſ; cū ꝑdita eēt queſi
uit eā. ⁊ p̄cioſo ſanguine ſuo in ara crucꝭ rede
mit. De hoc p̄cio quo eam redemit loquit̄ .b.
Bern̄. in ſuis meditatiōibus .c. iij. Sublimiꝰ 16.
eſt anime p̄cium que nō niſi ſāguine xp̄i redi-
mi potuit. Quā ḡ ꝯmutatōeꝫ dabis ꝓ anima
tua qui ꝓ nihilo das illā. Nam filius dei cum
eēt ī ſinu pr̄is a r̄galibꝰ ſedibꝰ ꝓ ea deſcēdit vt
eā a ptāte dyaboli liberaret. Quā cū vidiſſet
pctōꝝ funibus irretitā. ⁊ iā demonibꝰ traden
dā vt morte ꝑpetua dānaret̄. fleuit ſup illā .ſ.
q̄ flere neſciebat. nec ſolum fleuit. ſ; ⁊ ſe occidi
ꝑmiſit. h̄ Bern̄. Hec inquā aīa ē oīs illa de q̄
loquit̄ dn̄s Luc. xv. Quis ex vobis hō q̄ hꝫ
centū oues. ⁊ ſi ꝑdiderit vnā ex illis. nōne di-
mittit. xcix. ī deſerto. ⁊ vadit ad illā que peri
erat donec inueniat illaꝫ. q. d. vtiqꝫ. Et qꝛ de-
us intantū eā dilexit. ꝑditam queſiuit ⁊ rede-
mit. redemptamqꝫ cuſtodie tue o hō tradidit
Et ideo ſi velles eā caute cuſtodire debes ſic
bonꝰ paſtor hec ſex hr̄e. Primū ē panis ꝯfor
tās. ⁊ eſt triplex. p̄mus ē materialis. qui datꝰ
paupibus multum ꝓdeſt aīabus. Ideo dicit
Aug. li. v. omel̄. iiij. Da panē duꝫ poteris. q̄a
nemo eſuriet in inferno. nō habebis poſt mor
tem frumentū illic. nec aliquē mendicū. qꝛ nō
erit tp̄s miſerēdi. Secūdus panis eſt ſpūalis
⁊ hic ē verbū dei. ⁊ hunc panē debet hō ſemꝑ
ꝯcupiſcere. Quia vt dicūt medici. concupiſcē
tia nutrimenti eſt ſignū ſanitatis ⁊ diſpoſitio-
nis in corpe. Et ꝑ oppoſituꝫ abominatio cibi
⁊ potus eſt ſignū grauis infirmitatꝭ. Mora-
liter verbū dei ē cibus chriſtiane anime. de q̄
Mat. iiij. Nō in ſolo pane viuit homo. ſed ī
omni v̄bo qđ ꝓcedit de ore dei. de h̄ pane di-
cit .b. Amb. ī quodā ſmone quadrageſimali
Quiſq̄s v̄bis dei paſcit̄ terrenū pabulū non
req̄rit. Nec. n. pōt ſeculi panē cape q̄ pane re
ficit̄ ſaluatoris. negligit famē corpis qui pa-
bulo intēdit lectōis. nec v̄etris curā hr̄e pote-
rit q̄ alimentū verbi celeſtis acq̄rit. ipſa. n. eſt
refectio que ſatiat aīam. que impinguat viſce
ra. cū de diuinis ſcp̄turis cibuꝫ eloquij ꝓhen-
nis accepimꝰ. h̄ Amb. Nū ḡ ſic eſt qꝫ pſona q̄
cunqꝫ legere vel audire ſmōes deſiderat. ⁊ cū
delectatōe ſibi incorpat. Sic .b. Maria mag
dalena q̄ ſedēs ſecꝰ pedes ieſu audiebat v̄ba
illius Et ſic ille qui ait pſ̄. cxviij. Quā dulcia
faucibus meis eloquia tua. tūc ſignū eſt ſani-

tatis conſcie vel ſaltē bone diſpoſitiōis ad ſa-
nitatē in hoīe. Et pōt apte dicere cum Hiere.
xv. Inuēti ſunt ſermōes tui ⁊ comedi eos. et
factū eſt mihi v̄bū tuū ī gaudiuꝫ ⁊ leticiā cor-
dis. Et ꝑ oppoſitū q̄ nullū ſaporeꝫ ī ſermoni-
bus diuinis expiūt̄. nec aliquā dulcedinē ſen
tiunt ſignuꝫ ē qꝫ ſtomachꝰ eoꝝ repletus ē mal̄
hūoribus ⁊ qꝫ grauit̄ infirmant̄. ⁊ tales fuer̄t
hi de q̄bus dicit pſ̄. cvj. Oēꝫ eſcā abomīata ē
aīa eoꝝ. ⁊ appropinquer̄t vſqꝫ ad portas mor
tis. idcirco Sap̄. vj. hortat̄ nos ſapiēs in pſo
na xp̄i. d. Cōcupiſcite ſmones meos ⁊ diligi
te eos ⁊ hēbitꝭ diſciplinā. diligē. n. ſuare ē. iu
xta illud Joh. xiiij. Si q̄s diligit me ſmonem
meū ſuabit. qꝛ ſm Greg. ī omel̄. ſignū dilecti
onis exhibitio eſt opis. nō. n. ſufficit ſmones
xp̄i ī mēoria portare niſi ſeruent̄ ī vita. Unde
Aug. ſup pſ̄. cxviij. In q̄ corrigit ado. vi. ſu.
⁊c̄. dicit. Cuſtoditio ſmonū xp̄i intelligēda ē
opatio p̄ceptoꝝ. Fruſtra. n. cuſtodiunt̄ ī me-
moria ſi nō cuſtodiunt̄ ī vita. nā v̄ba dei tenē
do agūt q̄dā ne obliuiſcant̄. nō tn̄ agūt viuen
do vt corrigant̄. Tertius panis eſt ſacr̄alis. I
de q̄ dicit pſ̄. lxxvij. Panem angeloꝝ mādu-
cauit hō. de h̄ pane dicit .b. Hiero. vt ſcribit
Euſebius in ep̄la ad Damaſū portēſem ep̄m
Tu panis angeloꝝ. tua viſione angelos letifi
cas. reficis ⁊ gl̄ificas mentē. nō ventrē. q̄ in te
nō impinguat̄ v̄tutibꝰ eger iacet ī flagitijs. tu
manducantē vt ꝯdecet ī te trāſmutas vt in ꝑ
ticipatōe efficiat̄ deus. Et infra ſubdit ꝓban-
do qꝫ aīa viuit mediāte iſta eſca dī. Tu certe
vita es vitalis. dulcis ⁊ amabilis atqꝫ iocun-
da. Tu vita es qua viuit oīs creatura. ⁊ ſine
qua morit̄. Et poſt pauca. eya inq̄t fidelis aīa
gaude ⁊ exultare. ne morerꝭ his paſci delicijs
ne pigriteris. hoc fruaris ꝯuiuio ī quo nō car
nes hircorū vt olim in lege. ſed ſaluatoris tui
corpus ꝓponit̄. Et infra. nemo ſine te viuere
pōt ad momentū. tu ſolus vitā omnibus cre-
aturis p̄bes. in te ſolū delectat̄ cor meū. in te
exultat aīa mea q̄ tibi ſoli adherere cupit mēs
mea. hec ille. Sine iſtis tribus panibꝰ non po
teſt ſubſiſtere ouis noſtra vicꝫ aīa. Quapro-
pter quilibet hō vt fidelis paſtor paſcat eā pa
ne materiali elemoſynā tribuēdo. pane ſpūa-
li verbū dei audiendo. ⁊ pane ſacr̄ali corpus
xp̄i frequēter ſumēdo. Et pōt addi quartꝰ pa
nis pn̄ialis. penitentiā vicꝫ iniūctā ꝯplēdo.
de his panibus latius dixi ſ̄. parte. j. domīca
Letare. ſermo. ij. F. G. Secundū eſt canis la
trās. Habet. n. aīa tua o homo tres hoſtes lu
pis crudeliſſimis ſeuiores. Primus ē caro. d̄
quo hoſte ꝯquerit̄ aīa per Aug. in ſoli. c. xl̄ī.
Caro cū qua habito ſemꝑ me ducere vult ad
pctm̄. mecū ei vult corōari. ſ; nō vult mecū de
certare. nullū peiorē patior hoſtē q̄ꝫ corpus ī

q̄ habito. Eſt.n.q̄ſi leo ſubuerſoꝛ i domo mea
vndiqꜫ me peſtifero moꝛſu dilaniās ꝛ conſu/
mēs. Scōs hoſtꝭ ē mōs. de q̄ ꝯquerit̄ iterū p
aug. vbi.s̄.di. Mōs circūcingit ꝛ obſidet vn
diqꜫ ꝛ p. v. poꝛtas.i.q̄nqꜫ ſenſ⁹ coꝛpis mei ſa/
gittis meis me vulnerat. ꝛ moꝛs intrat p fene
ſtras meas. Terti⁹ hoſtꝭ ē diabol⁹. de q̄ ꝯq̄rit̄
p Aug.li.ſol.c.v. Nihil.n.aliud deſiderat q̄ꜫ
vt me pdat inimic⁹. vt occidat ſp vigilat abſ/
qꜫ ſomno. ꝛ ḡ vt me cuſtodiā nolo a ſōno eui=
gilare. Ecce tetendit laqueos añ pedes meos
infinitos. ꝛ oīs vias meas adimpleuit deci=
pul̄ ad capiendū aīam meā. hec ille. Iſti tres
hoſtes figurati ſūt p tres beſtias. leonē. vrſū.
ꝛ lupū. p leonē caro. p vrſū mōs. ꝛ p lupū di=
abolus figurat̄. Sed ex q̄ i hoc euāgelio ē mē
tio de lupo. iō omiſſis alijs dic p lupū diabo=
lū figurari. Primo p rōem luctamis ſiue ludi
Quia ſm Pli. in ſpecu. natu. lupus valde di
ligit ludere. ꝛ ideo ſi poteſt rapere pueꝝ cū eo
ludit ꝛ poſtea comedit. Sic ꝛ diabolus ludit
cū pctōꝛe cum ei peccata leuia dicit. ꝛ deuꝫ p=
pitiū. ꝛ tempus longū ad penitēdū. De quo
ludo dicit.b. Greg. in paſto. Diabolus facta
alioꝝ modo grauioꝛa. modo quaſi nihil eſſe
qd̄ ppetratū eſt. mō deū miſericoꝛdē loquit̄.
modo adhuc tempus ſufficiēs ad pniam pol/
licetur vt dum p hec mens decepta ducit̄. ab
intētione penitētie ſuſpēdatur. Ideo dicit ſa
piens Prouer. xiiij. Stultos illudit peccatū.
id ē diabolus qui ē cauſa peccati. Poſtq̄ꜫ aūt
cū peccatoꝛe luſerit eum comedit. iuxta illud
Ambꝛo. in ſer. Diabolus nō diligit filios ſu=
os ſed odit. ſic.n. eos amat vt pdat. ſicut amat
gluto moꝛſellū vt comedat. Scdo ratione foꝛ
titudinis. nā lupus habet magnā foꝛtitudinē
in capite. ꝛ in collo. i inteſtinis autē eſt valde
debilis. Sic tota vis diaboli ē in pn̄cipio tem
ptationis. ꝛ ſi in pn̄cipio ſibi reſiſtit̄ debil̄ effi
cit̄. Dicit.n. Amb. ꝛ etiā poſitū ē ſupi⁹. ꝙ hō
vocē perdit ſi eū pꝛimo viderit. ſed ſi homo
lupū añ ꝯſpexerit audaciā pdit ꝛ caudā depo
nit. Moꝛaliter lupus tunc hominē pu̇enit vi
dendo quando eum in pꝛincipio nō reſiſtētē
conſpicit. Sed ecōuerſo tunc homo lupū pꝛi=
us cernit cum ſe armat ꝛ pperat ad repellen=
dū temptationis pꝛincipiū. ꝛ tunc diabol⁹ p=
dit audaciā ꝛ caudā deponit qñ temptare di=
mittit. ꝛ ad finē.i. ad conſenſum ipſā tempta=
tionem non ptrahit vel pducit. De hoc dicit
Criſ. ſup Math. Grauis ꝛ intolerabilis im
pet⁹ diaboli quē ſi q̄s i pmo foꝛtit̄ abſtinuerit
in ſecundo inuenerit infirmioꝛē. Quanto em̄
plus repcuſſus fuerit tāto magꝭ refrigeſcit. T=
tio rōne bꝛeuitatis. dicit.n. Ariſto. de anima=
libus. Qñ lupus ſeneſcit ꝙ nō pōt pdari. va=
dit ꝺ nocte iuxta ciuitatē ꝛ inſidiat̄ hominibus

Sic diabolus ſciens tp̄s ſuum bꝛeue iā de ho
minibus beſtialibus non curat. ſed bonos de
uoꝛare feſtinat. Idcirco contra hos tres ho=
ſtes debet homo habere canē latrantē.i. con=
ſciam remoꝛdentē. nā cū caro. mūdus vel dia
bolus alliciūt ad pctm̄. debet ꝯſcia recalcitra
re ne hō ꝯſentiat ꝛ aīa capiat̄. de hoc vide p=
te.j. dñica infra octauā natiuitatꝭ xp̄i. I. X. ꝛ
K. I. Tertiū ē flagellū caſtigās. ꝛ h̄ flagellū
ē tribulatio q̄ pſeruat aīaꝫ a pctis. Qd̄ teſtat̄
deuot⁹ amād⁹ li.j.c.xiij. loq̄ns de tribulatōne
dicit. Quid h̄ thezauro pcioſi⁹. q.d. nihil. ipa
nāqꜫ pctm̄ tollit. purgatoꝛiuꝫ minuit. repellit
tēptatōes. extiguit carnalitates. ſpm̄ reuocat
ſpē roboꝛat. vultū hylarat. ꝯſcie ꝯfert ſereni=
tatē. ꝛ inſ̄noꝝ gaudioꝝ ꝯtinuā pſtat vbtatē
ipa ē potō ſaluatiua. herba ſalutifera ſup oēs
herbas padiſi terreſtrꝭ. coꝛp⁹ coꝛruptibile ca=
ſtigat. ꝫ aīaꝫ vegetat imoꝛtalē. aīa deuota ſa=
ginat̄ tribulatōe ſic̄ lilia ꝛ roſe fecūdāt̄ celeſti
roꝛe. h̄ ille. Et dicit notāt̄ ꝙ tribulatō aut ca=
ſtigatio ē potio ſanatiua. ppt̄ qd̄ libēter ē bi=
bēda. Si.n. medic⁹ māſuēa ppinat īfirmo po
tionē. ꝛ pſēptat bibēdo faciēs ſibi credētiā. lꝫ
medicia ſit valde acuta. tm̄ infirmus acceptat
Xp̄s ē medic⁹ magn⁹ q̄ venit de celo ꝛ calicē p
tēptauit tribulatōis. ꝛ nobis p remedio infir=
mitatꝭ pcti ppinauit in pn̄ti. ꝛ iō caſtigatōnes
ei⁹ filiali benignitate ſuſcipiam⁹. Si.n. ſuſcipi
mus ei⁹ caſtigatōes tūc aīe nr̄e ſūt i manu ipſi
us. iuxta illud Sap. iij. Iuſtoꝝ aīe i māu dei R
ſūt.ſ. caſtigātis ꝛ nō tanget il. toꝛ. moꝛ. Quar
tū eſt bacul⁹ ſuppoꝛtās. p hūc baculuꝫ intelli=
ge crucē dñi p quā trāſiuit ioꝛdanē pn̄tis moꝛ
talitatis ꝛ penalitatis. iuxta illud. In baculo
meo trāſiui ioꝛdanē iſtū Gen. xxxij. Mediā=
te etiā iſto baculo dꝫ aīa fidel̄ ſuppoꝛtari. ꝛ p
tēpeſtatē hui⁹ mūdi ad celū nauigare. q꞉ crux
xp̄i eſt pōs p quē xp̄s trāſiuit. lectus in q̄ ipſe
doꝛmiuit. ſcala p quā aſcendit. libꝛa in qua re
dēptio nr̄a pepēdit. Primo q̄dē ē pōs p quē
xp̄s trāſiuit fluuiū mūdane vanitatꝭ ſup quē
calcare debemus pedibus affectionis vt nos
ſuppoꝛtet foꝛtiter a fluctibus inundātis pcti.
Et ſicut q̄libet ꝯtemnēs pontē piclitat̄ ꝛ ſub
mergit̄. ita q̄ nō ſuppoꝛtat̄ a cruce nec ei inni=
tit̄ ſaluari nō poteſt. Quia dr̄ Sap. xiiij. Exi
guo ligno credunt. i. ꝯmittunt homines aīas
ſuas. ꝛ mare trāſeūtes p ratē liberati ſūt. Iō
dicit apl̄s.j. Coꝝ.j. Verbū crucꝭ quidē peun
tibus ſtulticia ē. his aūt q̄ ſalui fiūt.i. nob xp̄i
anis virtus dei ē. vn̄ de ꝺ cruce exponi poteſt
Sap. x. Cū aqua deleret terrā ſanauit iteruꝫ
ſapia. p ꝯtemptibile lignū iuſtuꝫ gubernās.
Eſt tm̄ notandū ꝙ crux xp̄i materialꝭ i q̄ pepē
dit non ſolū ſuppoꝛtat p mare huius mundi.
ſed etiam crux aut baculus penitentie que eſt

crux ſpūalis. de q̄ dicit maximꝰ i ſermo. d̄ mar
tyribꝰ. crux nō ſolū intelligit̄ lignū ⁊ patibu/
lū. ſ; pie vite v̄tutiſq; ꝓpoſitū. Nā oīs xp̄ia-
ni vita q̄ ſ̄m euāgeliū vixerit crux ē atq; mar
tyriū. iſte ē pōs pnīe q̄ nō ē fixus et mobil̄. ſ; ē
pōs q̄ leuat̄ de die ⁊ ſubtrahit̄ i nocte. ideo q̄
voluerit ſup̱ iſto pōte trāſire oportet ꝙ veiat
de die. Dies ē vita nr̄a. Nox aūt ē mors. ſ pōs
crucis pnīe eleuat̄ ⁊ ſubtrahit̄ a pedibꝰ nr̄is i
morte. iō hortat̄ ſapiēs Ecc̄i. xvij. Añ mortē
cōfitere dn̄o. a mortuo q̄ſi nihil perit ꝯfeſſio.
Et itez̄ Ecc̄i. xiiij. Añ obitū tuū opare iuſti-
ciā. qm̄ nō ē apud inferos cibū inueire. Eſt ei
h̄ figuratiue lignū qd̄ dn̄s oñdit moyſi Exo.
xv. vbi legit̄. Cū ppl̄us veniſſet i maſphat. ⁊
inueniſſet aq̄s ita amaras ꝙ eas nullo mō bi-
bere potuerūt. clamauit moyſes ad dn̄m. qui
oñdit ei lignū. qd̄ cū miſſū fuiſſet i aq̄s dulco-
rate ſunt aq̄ atq; facte potabiles. Iſto mō mo
raliter ſi q̄cunq; pnīa i hac vita nob amara vi
det̄ imittat̄ lignū crucꝭ. ⁊ recogitet̄ q̄d ibi paſ
ſus ſit xp̄s. dulce fiet nobis q̄cq̄d p eo bibemꝰ
Iō dicit Iſi. li. de ſū. bo. Si paſſio xp̄i redem
ptoris ad memoriā reducat̄ nihil ē tā durꝝ qd̄
nō equo aīo tollet̄. Parua. n. videbunt̄ q̄ to-
leramꝰ ſi recordemur q̄d biberit ad patibuluz
q̄ nos inuitat ad celū. ille. n. obprobria. irriſi-
ones. ꝯtumelias. alapas. ſputa. flagella. ſpi-
neā coronaz crucēq; ſuſtinuit ⁊ nos miſeri ad
nr̄az ꝯfuſiōz vno ſ̄mōe fatigamur. vno v̄bo
L deijcimur. Scd̄o crux xp̄i ē lectꝰ in q̄ xp̄s dor
miuit. Añ ei dn̄s i meridie reclinat ſe ad dor-
miendū i eſtate ſolēt feneſtre ſui thalami clau
di vt q̄etiꝰ dormiat. Iſto mō q̄ñ xp̄s fatigatꝰ
de miſeria dormire volebat i lecto crucꝭ. fene-
ſtre mōi videbant̄ clauſe. q̄ñ facte ſūt tenebre
ſup̱ vniuerſā terrā Mat. xxvij. a ſexta hora
vſq; ad nonā horā. De hoc lectulo h̄r. ij. Pa-
ral̄. xxiiij. Occiderūt eū i lectulo ſuo ⁊ mortu-
us ē. Ibi fuer̄t duo i lectulo vno Mat. xxiiij
Diuitas vicꝫ ⁊ hūanitas. vna aſſumebat̄ ad
penā. alia libera relinq̄bat̄. ſ. diuitas. q̄a pati
nō potuit. ⁊ bñ pōt crux xp̄i vocari lectulꝰ. et
ñ ꝯplete lectꝰ. naz ita ſtrictus fuit ⁊ breuis ꝙ
nec habuit vbi caput recliaret. nec vbi genua
potuit collocare. Unde de eo pōt exponi illd̄
Geñ. xlix. Finitiſ nāq; mādatꝭ q̄bꝰ filios iſtrue
bat collegit pedes ſuos ſup̱ lectuluz ⁊ obijt. h̄
fuit ferculū qd̄ fecit ſibi rex Salomō d̄ lignis
lybani Cant̄. iij. Et dr̄ ferculū a fero fers ⁊ nō
a ferculo eſcaꝝ. ⁊ ē genꝰ vehiclī qd̄ a vulgo le
ctica dr̄, in ſignū ꝙ crux xp̄i ferat oēs hoīes ⁊
deuotos p mare huiꝰmōi ad portuz ſalutꝭ et̄-
ne. Tertio crux xp̄i ē ſcala p quā xp̄s aſcēdit
Aſcēdit igit̄ ſicut ionathas reptans manibꝰ ⁊
pedibꝰ ad mōtē vbi erat ſtatio philiſtinoꝝ. j.
Reg. xiiij. Hec ē ſcala quā vidit iacob i ſōnis

cuiꝰ cacumē attigebat celū. ⁊ angelos aſcēdē-
tes ⁊ deſcendentes ⁊ dn̄m innixū ſcale Geñ.
xxviij. Hāc viſiōez exponit glo. ſup̱. c. firmit̄.
d̄ ſū. tri. ⁊ fi. ca. di. Crux xp̄i eſt ſcala quā xp̄s
aſcēſurꝰ i celū ſibi ⁊ ſuis ſeq̄cibꝰ erexit. quā ia-
cob ſtantē ſup̱ terraz ⁊ cacumē eiꝰ tāgēs celū i
ſpū p̄uidit. Hāc ſcalā angeli. i. ſcti doc. ⁊ p̄di/
catores aſcēdūt dū myſterioꝝ eiꝰ ſblimia ꝯtē-
plāt̄. deſcēdūt aūt dū opa eiꝰ hūilitatꝭ imitati
one aſſumūt vel dū ꝓ capacitate auditoꝝ fidi
efficatiā annunciāt. h̄ Hol. lec. clxj. Sup̱ iſtaz
ſcalā optet aſcēdere ſi ad celū venire volumꝰ.
nec ad verā gl̄iaz aliter venire q̄s pōt. Iō di-
cat q̄libet cū apl̄o ad Gal̄. vj. Mihi aūt abſit
gl̄iari niſi in cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Quarto li/
gnū crucꝭ ē libra in q̄ redēptō nr̄a pepēdit. Di-
uites ⁊ nobiles q̄ñ pecuniā ſoluūt i maḡ q̄nti-
tate ñ numerāt ſ; pōderāt ſeu librāt. Paupes
v̄o ſp̱ numerant. tñ cū vtrūq; fiat de pecunia
vicꝫ ꝙ pōderet̄ ⁊ numeret̄. tūc pōt oīno ꝯſta
re de q̄ntitate. nā poſſibile ē ꝙ certus numerꝰ
denarioꝝ. puto. xx. ſolidi ponderāt vnā librā
Et itez̄ poſſibile ē ꝙ nō deficiāt a libra i pōde
re ſ; deficiāt i numero. Sed apud xp̄m facta ē
copioſa nr̄a redēptio. Noluit. n. ſolummō nu
merari. iuxta illud pſ̄. xxj. Dinumerauerunt
oīa oſſa mea. imo etiā voluit pōderari vt oſtē
deret nobis illud Ecc̄i. vj. Amico fideli nulla
ē ꝯpatio. ⁊ nō ē digna pōderatio auri ⁊ argē-
ti ꝯ̄ bonitatez fidei illius. Ponebatur. n. xp̄s
quaſi i vno pēdiculo libre. ⁊ hō pctōr i alio in
uētū ē ꝙ xp̄s ſicut ſufficiētiſſime pōderoſū re
aliter deſcēdit ad mediū qd̄ ē ſimpl̄r deorſum
q̄ñ aīa ꝯiuncta diuinitati deſcēdit ad infernū
q̄ ē circa mediū mūdi. ⁊ q̄ntū ipſe deſcēdit tan
tū hoīem pctōrez exaltauit. videlicet vt ad ce
lū. ⁊ ſic verificauit illud Ezech. xvij. Exalta/
ui lignū humile. ⁊ hūiliaui lignū ſublime. Ec
ce q̄liter p baculū ſancte crucis que alio noīe
dr̄ pōs. lectus. ſcala. ꝓuehit hō ad portū ſalu
tis eterne. vel h̄ hic inſerta d̄ ſancta cruce poſ
ſunt de feſto ſancte crucis inuētionis p̄dicari
qd̄ interdū in hac ebdomoda occurrit. Quin M
tū qd̄ homo debet h̄re vt poſſit vnicā ouicu-
lā ſuā cuſtodire ē cornu formidās. p quod ad
p̄ñs ſignificatur illa tuba horribilit̄ malis ſo-
nans. Surgite mortui venite ad iudiciū. que
multū eſt anime deuote formidāda. Quia ta-
lis formido cauſat ſibi de futuris prouidētiā.
vbi eñ preſumptuoſi. ſuperbi ⁊ accidioſi ne/
gligenter omittunt ꝓcurare que ſūt ſaluti eo-
ruz neceſſaria. ibi v̄tuoſi formidātes ꝓuident
que oportet. Cuius ꝓbatio h̄r Ioſue. ix. d̄ ga
baonitis qui timētes a facie filioꝝ iſrl̄ cautelo
ſe p̄uenerūt eos. Et ne eos occiderēt iuramē/
to ſtrinxerunt. ⁊ requiſiti de fraude dixerunt
Timuimus valde ⁊ ꝓuidimꝰ aīabus nr̄is ter-

roꝛe ꝯpulſi. Conſiīr ſācti viri in pn̄ti vita mul
ta ꝯſiderāt eis ꝑicula futura ⁊ ideo cū om̄i di
ligētia ſuis ꝓuident aīabus. quoꝝ vn⁹ fuit. b.
Grego. q̄ timens diē iudicij ait i omel. Quid
faciet vgula deſti cuꝫ ꝯcutiet cedrus ꝑadiſi
Si iuſt⁹ vix ſaluabit iniuſtus vbi parebit. Et
Criſ. ſup. ij. Coꝛ. hāc tubaꝫ foꝛmidat dicens
Ere vox magna vox tube terribilis cui oīa
obediūt elementa. q̄ petras ſcindet. infernos
aꝑiet. ⁊ poꝛtas ereas frāget. vincula moꝛtuo
rū dirūpet. ⁊ d̄ ꝓfūdo abyſſi aīas libatas coꝛ-
poꝛib⁹ ſuis aſſignabit. h ille. Ali⁹ fuit. b. Hie-
ro. ſup Mat. q̄ dicit. Quotiēs diē illū ꝯſide-
ro totiens toto coꝛde ꝯtremiſco. ſiue. n. come
do ſiue bibo ſiue aliq̄d aliud facio ſp illa tuba
videt hoꝛribili auribus meis ſonare. ſurgite
moꝛtui venite ad iudiciū. Ali⁹ fuit abbas He
lias q̄ ait. Tres res timeo. vna qn̄ aīa egreſſu
ra ē de coꝛpe. Alia qn̄ ero occurſur⁹ deo. Ter
tia qn̄ de me ꝓferēda ē ſn̄ia. Et qꝛ iſti ſcti foꝛ-
midauerūt. ideo ſibi ꝓuiderūt. qꝛ dicit epime
nides. btā ciuitas q̄ in pace bella timet. Nar-
rat. n. macrobius i ſaturnalibus de ꝯuiuio t/
tio die fere i fine. Carnes apꝛoꝝ delate i lumi/
ne lune ꝯtrahūt ex nimio hūoꝛe putrefactioꝫ
ita q̄ nihil valēt ad eſū humanū. Cū g̊ vena-
toꝛes q̄dā iſtud ꝑpēdiſſent. nec poſſēt d̄ ſiluis
ad ciuitatē ꝑ diē apꝛos oēs trāſferre. vn⁹ pru
dētioꝛ ceteris indixit eis. q̄ carnes illas i mul
tis ꝑtibus acutis ⁊ eneis clauis ꝯfigerēt. infi-
xo g̊ vnicuiq̧ ꝑti clauo eneo ⁊ ſtilo eneo detu
lerūt illas ꝑtes in lumine lune ſine quacunq̧
carniū iactura. Moꝛaliter lumē lune eſt gl̄ia
vana mūdi. i. q̄ ſi nimis ꝯuerſant hoīes ꝓpt ni
miū humoꝛē delitiaꝝ putreſcūt. iuxta illd̄ pſ̄.
xxxvij. Putruerūt ⁊ coꝛrupte ſūt cicatri. mee
a facie inſipiētie mee. Vn̄ remediū ſpūale cō-
tra illud ē timoꝛ futuri iudicij. q̄ hō ꝯfigit tre-
pidādo vel crebꝛe meditādo coꝛ ſuum. ſm il-
lud pſ̄. cxviij. Confige timoꝛe tuo carnes me-
as a iudicijs. n. tuis timui. Dicit. n. Soli. i li.
de mira. mūdi. c. xj. Met⁹ aliqn̄ incitamētū vo
cis ē. qꝛ nō ſolū acuit. ſ ſi nūq̧ fuerit extoꝛq̄t.
⁊ hoc ꝓbat ꝑ exemplū di. Deniq̧ cū olympia
de octaua ⁊ q̄nquaſenia victoꝛ cyrus intraſſꝫ
ſardis aſye opidū vbi tūc creſ⁹ latebat achis
filius regis mut⁹ ad illud vſq̧ tp̄s in voceꝫ vi
erupit timoꝛis. exclamaſſe. n. dr̄. Parce patri
meo cyre. ⁊ hoīeꝫ te diſce. Sic pctōꝛ ſaltē mo
tu iudicij diuini ſi mutus fuerit i vocē ꝯfeſſio
nis erūpit. iuxta illud Thob. xiij. Cū tioꝛe et
tremoꝛe ꝯfitemi illi regēq̧ ſcl̄oꝝ exaltate i opi
N bus vr̃is. Sextū ⁊ vltimū ē fiſtula letificās. ⁊
ꝑ hāc ſignificat ſpes q̄ ꝯtra timoꝛē ⁊ deſꝑatio
nē erigit ⁊ letificat. Circa qd̄ nota ſpē nr̄aꝫ tri
bus tꝑibus ꝓcipue colligere debemus. Pri-
mo imminēte tēpeſtate tꝑalis tribulationis.

vbi ſpāre debemus diuinā miſcdīaꝫ faciliме
affuturā. iuxta illud pſ̄. xc. Cū ipſo ſū i tribu-
latione. Sup q̄ dicit Bern̄. Quātūcūq̧ ſeui-
at tribulatio nō putes te derelictū. ſed memi-
neris ſcriptū. cū ipſo ſum in tribulatiōe. Exē-
plū ad hoc in vita. b. martini. q̄ cū inter alpes
incidiſſet i latrones. ⁊ vnus eū ferire minaba
tur. alt ictū ferientl ꝯtinuit. ⁊ cū poſtea latrōes
q̄rerēt an timēt. dixit ſe nunq̧ ita ſecuꝝ fuiſſe
qꝛ ſciebat miſericoꝛdē deū maxīe i tēptatōib⁹
affutuꝝ. Et nota q̄ ſūma cautela ātiquoꝝ mi
litū fuit oīa q̄ videbāt adūſa ⁊ terribilia ⁊ bo
ne ſpei ꝯria ad ꝯfidentiā interꝑtari. ſicut nar-
rat ſextus iuli⁹ ſtratograton. li. j. Scypio af-
frican⁹ ex italia in affricā exercitū cū traduxiſ
ſet. ⁊ ipſe d̄ naui deberet deſcēdere cecidit ad
terraꝫ. ꝯſiderātes g̊ milites. attonitus d̄ caſu
ipm̄ caſū materiā ſpei fecit. Audite inq̄t mili-
tes affricā oppſſi. Conſili mō Gayus ceſar cū
nauē aſcendere deberet cecidit ad terrā. ⁊ mi-
litibus ꝯſternatus dixit. Teneo te terra mat
q. d. nō ſic recedo quin ad te redibo. Itē ſtra-
toꝛnius dux quidā militū cū equitū ſcuta eq̄-
rumq̧ pectoꝛa cruēta ſubito ꝓdigio apparu-
iſſent. ⁊ milites inde ꝯſternarēt dixit. Victo-
ria nobis ꝓtendit. iſte em̄ ꝑtes nō ꝓpꝛio ſ ho
ſtili cruoꝛe ſolēt aſꝑgi. Itē Gemādus theba-
nus cū fax de celo fuiſſet nocte delapſa. ⁊ eos
q̄ adūterēt terruiſſet. metū ꝯceptū fugauit. ſic
lumina ſua mine oſtēdūt. q. d. dij vob mittūt
lumē vt nos iuuēt. Iſto mō viri iuſti oīa terri
bilia q̄ nobis accidūt. vel maloꝝ ꝑſecutōe ſeu
mūdanoꝝ mutatōe. vel coꝛꝑis infirmitate ſꝑ
interꝓtāt ad bonū. Et q̄nto maioꝛ materia ti-
moꝛis incutit. tāto feruētius ſpes eoꝝ erigit.
iuxta illud Job. xiij. Etiā ſi occiderit me ſꝑa/
bo in eū. Scđo ſꝑare debemus cōfidēter acce
dente nccītate coꝛꝑalis diſſolutiōis. iux illud
Prouer. xiiij. Sperat iuſtus i moꝛte ſua. Si-
cut docet Ariſt. li. de pomo ⁊ moꝛte. Nō ē phī
timere moꝛtē ſ magis gaudere ⁊ bone ſpei eē
iminēte moꝛte. Et h diſcipul ſuis declarauit
moꝛitur⁹ ꝑ duas rōes. Primo creditis inquit
phīam verā q̄ drn̄tia ē inter hoīem ⁊ beſtiam
⁊ q̄ inq̄rit veritatē ⁊ rectitudinē meret grad⁹
altiſſimos. Credim⁹ inquūt ⁊ tūc ille. Bonū g̊
qd̄ ꝓuenit hoī ex ſciētijs illis. aut ꝓuenit ei i h
ſeculo in q̄ ſumus. aut i alio futuro. Sꝫ ſi dici
tis in hoc ſeculo i quo ſum⁹. g̊ grad⁹ ꝯuenien-
tes ſcīe nō didiciſtis. nā plures hoīes inſipiē-
tes q̄ nō cognouerūt creatoꝛē ſuū finierūt di/
es ſuos in bono. ⁊ annos ſuos i deſiderijs co-
rū. Et plures ſapiētes q̄ nō cognouerūt crea/
toꝛē ſuū hn̄t ꝑuatiōꝫ boni ⁊ pacis. Ex q̄ patꝫ
q̄ bonum expectatū a philoſophis nō euenit
an̄ moꝛtē. Quare g̊ moꝛtē timemus que via ē
⁊ inceſſus anime ad illud quod maxime ꝯcu-

ꝑfuit. Scđo idē ſic pſuaſit. q̄ro inq̄t a vob' vtꝝ
mors ſit aliq̄d aliud q̄ʒ receſſ' aie a corpe? Rñ
derūt q̄ ſic. Corp' inq̄t nihil audit nec vidʒ ni
ſi p aiaʒ. ſʒ ꝯſentit delectatōibus. ⁊ ē ꝯtiuʒ ap-
petitui aie in eo q̄ vult aſcēdere ad grad' bo-
nos ⁊ rectos. Quare ergo doletis ſi aia rece-
dit ab eo. qđ ē ꝯtrariū ſue delectatōi ⁊ pfecti/
oni ⁊ ſuo deſiderio. Et iō cū facies Ariſt. eēt
clara ⁊ iocūda. dixit eis. Ne cogitetꝭ in cordi-
bus vr̄is q̄ ego letoꝛ eo q̄ ſperē euadere ď in-
firmitate mea. q2 ſcio me nunc morituꝝ. ⁊ niſi
eēt h̄ pomū qđ i māu mea teneo. cui' odoꝛ me
ꝯfortat ⁊ aliq̄ntulū ꝓlōgat vitā meā iam expi
raſſē. Sed aia ſenſibilis i qua cōicamus cū be
ſtijs fouetur odoꝛe bono. et ego letoꝛ q̄ rece-
do de hoc ſcl'o qđ eſt ꝯpoſitū ex ꝯrijs. q̄a qđ-
libet quatuoꝛ elemētoꝝ ē ꝯtrariū alteri. vnde
quō poſſet ſtare aut diu ꝓrogari corp' ex his
ꝯpoſitū. Tandē cadēte pomo de manu moꝛ-
tu' ē. p q̄ phi oraueřt. ille q̄ ſuſcipit aias pho
rūſuſ cipiat aiam tuā. Tertio maxie ſpare de
bem' ſupuenīēte ꝑplexitete crimialis deſpa-
tionis. q2 dicit ſapiēs Ecci. ij. Scito q̄a null'
ſpauit i dño ⁊ ꝯfuſus ē. Sicut. n. īfirmis mul
tū ꝯfert q̄ ſint bone ſpei. ita pctōrib'. ſʒm illđ
metricū. Speret q̄ metuit moꝛituros viuē vi-
di. Spe duci victuros. ſpe moziēte moꝛi. Vñ
i q̄dā ſer. Tu es dñe ſpes mea. q̄cq̄d agēdum
q̄cq̄d declinādū. q̄cq̄d tolerādū. q̄cq̄d opan-
dū. Tu es dñe ſpes mea. h̄ ē oīm mihi ꝓmiſſi
onū cā. h̄ tota rō expectatōis mee q̄ ꝑtēdit ali
ter meritū ſuſcipe. ſuſtinere ſe iactat pondus
diei ⁊ eſt' ieiunare i ſabbato. Dicat poſtremo
nō ſū ſicut ceteri hoīʒ. mihi aūt adherere deo
bonū ē. ⁊ ponere i dño deo meo ſpeʒ meā. Et
infra. Si mihi ꝑmia ꝓmittunť. ꝑ te obtinēda
ſperabo. ſi ſurgūt aduerſū me pꝛelia. ſi ſeuiat
mōs. ſi fremat malignus. ſi caro adu̇ſus ſpm̄
ꝯcupiſcat i te ſpabo. i pš. iiij. Tu dñe ſingula
riter i ſpe ꝯſtituiſti mē. Et hoc quo ad primū
O Quantū ad ſcđm ꝓncipale tangiť mercēna
rioꝝ cupiditas cū diciť. Mercēnarius fugit
⁊c̄. Pro quo nota q̄ mercēnarioꝝ cupiditas
multū eſt nociua eccl'ie dei. quia dicit quidaʒ
ſapiēs. Nullū viciū ē deterius auaricia i ꝓn/
cipibus ⁊ rēpublicā regētib'. iō ad deteſtati/
onē huius pcti facit ꝓmo maledictio quā ſcri
ptura ꝑdicit his qui ſunt in pctō iſto. Prima
ſcriptura poniť Ecci. ij. vbi dicit ſapiens. Ve
pctōri igredīēti terrā duab' vijs. vbi diť glo.
duabus vijs ingrediť q̄ in eccl'ia vult ſeruire
deo ⁊ mānione. quod tñ eſt impoſſibile. iuxta
illud Mat. vj. Nemo pōt duob' dñis ſuire
Qđ exponit infra. nō poteſtꝭ deo ſuire ⁊ mā-
mone. Scđa maledictio poniť i Ezech. xxiiij
Ve paſtoꝛibus iſrl' q̄ paſcebāt ſeipſos. ⁊ ſb'dit
lac comedebatꝭ ⁊ lanis coopiebamī. gregē au

tē meū nō paſcebatꝭ. Tertia maledictō poniť
Hiere. xxiij. Ve paſtoꝛib' q̄ diſpgūt ⁊ lacerāt
gregē paſcue mee. Et iteꝝ. h̄ dicit dñs ad pa-
ſtoꝛes q̄ paſcūt ppl'm meū. vos diſpſiſtis gre
gē meū. ⁊ eieciſtis eos ⁊ nō viſitaſtis eos. ecce
ego viſitabo ſup vos maliciā ſtudioꝝ vr̄oꝝ. ⁊
loquiť ad lr̄am de ꝑlatis tā ſpūalibus q̄ʒ ſcl'a-
ribus. q̄ licet noīe ſunt paſtoꝛes. ſūt tñ actōne
mercēnarij ⁊ gregꝭ dñi deuaſtatoꝛes. nā adeo
rapiūt bona ab eis q̄ eis nō valēt vlteri' ꝯmo
rari. ſic q̄ de nc̄citate pauptatis coguntť ťras
⁊ ciuitates q̄rere alienas. Et talibus ꝑlatꝭ im
mo veri' mercēnarijs dicit dñs. ve q̄ diſpgūt
Scđo facit ad deteſtatiōem huius pcti pena
q̄ puniuit deus tales. figurā hui' pcti habes
Leuitꝭ. x. vbi legiť. Cū dñs miſiſſet ignē cele
ſtē. i q̄ ſoli ſacerdotes offerrēt. Nadab ⁊ abyu
filij aarō acceptis thuribul' impoſuerūt ignē.
⁊ incenſū deſup offerētes coꝛā dño ignē alie-
nū. Egreſſuſq̄ʒ ignis a dño deuoꝛauit eos. et
moꝛtui ſunt coꝛā dño. glo. ignis de celo miſſ'
ſignificat dei amoꝛē. ex q̄ pure offerre debent
ſacerdotes gregē ex vera dilectōe diligentes
Sʒ ignis alien' ē ignis ambitōis ⁊ cupiditatꝭ
q̄ ardēt mercēnarij ⁊ alij mali rectoꝛes eccl'aꝝ
⁊ terraꝝ. Et hūc ignē accēdit diabolus in coꝛ
dib' ipſoꝝ. Quia dicit Berñ. habet adu̇ſari'
nr̄ vtpote ꝑuerſ' diu̇ſoꝝ opeꝝ emulatoꝛ ignē
ambitiōis quē ſaluatoꝛ nō i nobis accēdere ſʒ
extinguere venit. Si q̄s em̄ alienū ignē in di-
uino ꝑſump ſerit offerre ſacrificio moziť i ini
quitate ſua. etiā ſi patrē habeat aarō. Tertio
facit ad deteſtationē hui' pcti multiplex ma-
lū qđ facit talis mercēnari' eccl'ie. Primuʒ q̄
oculū intētionis ledit i eis. nā Math. vj. dř.
Lucerna coꝛpis tui ē ocul' tu'. ſi ocul' tu' ſim
plex fuerit totū coꝛp' tuū lucidū erit. Si ocu-
lus tu' fuerit nequā totū coꝛp' tuū tenebroſū
erit. Moꝛaliť ꝑ lucernā rectoꝛ eccl'ie itelligiť
cui' ocul'. i. intētio tūc ſimplex ē q̄ñ ſola eťna
petit in eccl'ia. ⁊ ſautē ſubditoꝝ dicēs cū pš.
xxvj. Vnā petij a dño hāc req̄rā vt inhabitē
i domo dñi oībus dieb' vite mee. Et Math.
vj. dicit eis dñs. Primū querite regnū dei. ⁊
h̄ oīa. ſ. nc̄cia adijcient vob. Et apl's ad Col.
iij. Que ſurſū ſunt ſapite nō q̄ ſup terrā. ⁊ cuʒ
h̄ faciūt totū coꝛpus. i. tota ꝯgeries opeꝝ. lu/
cida erit. Si autē intētio ē mala. ꝯſequēť oīa
que i eccleſia facit mala ſunt. Scđm malū eſt
qđ facit eos xp̄m amittere. Qđ figuratuʒ eſt
Gen. xxxj. vbi legiť q̄ cū labā iuiſſet ad oues
tondendas quas filij ſui cuſtodiebāt. q̄ diſta-
bant ab eo itinere triū dieꝝ. interim fugit Ja
cob ab eo. Sic dū mercēnarij tōſionib' ouiuʒ
⁊ gregꝭ intēdūt. xp̄s q̄ ē verus iacob vicʒ oīm
vitioꝝ ſupplātatoꝛ recedit ab eis. Similiť iu
das cū aſcēdit ad tonſuras ouiū inceſtū com-

miſit cũ thamar Geñ.xxxviij. Sic p̄lati q̄ nõ
querũt niſi tõdere vel mulgere in eccl'ia ſepe a
deo deſerũt̃ ⁊ iceſtũ ↄmittũt ꝓprias filias cor
rũpẽdo. ⁊ iudei i tõſione ouiũ ſolẽnizabãt. i q̄
figuratũ ẽ gaudiũ qđ h̄rent mercẽnarij in ec=
cleſia dei de ↄmodo tꝑali. de q̄bus Zach. xj.
Paſce pecora occiſiõis q̄ ſibi poſſederãt occi=
debãt. ⁊ nõ dolebãt ⁊ venũdabãt eã dicẽtes.
bñdict' de' diuites facti ſum'. Et h̄ ſũt verba
xp̄i ad veꝝ paſtorẽ quẽ dñs monet ad reſiſtẽ=
tiã vt ꝑ ſe paſcat gregẽ ſibi ↄmiſſũ quẽ mercẽ
nari' negligẽdo occidit cũ dicit. paſce. ſ. tu pa
ſtor me' ver' pecora occiſiõis. q̄ q̄ poſſederãt.
ſ. mercẽnarij occidebãt ⁊c. Tertiũ malũ. q: il=
lud pctm̃ facit eccl'iam cũ diabolo inire fedus
ignomioſũ. đ q̄. j. Reg. xj. ꝙ naas ãmõites di
xit viri' iabes galaad. i h̄ feriã fed' vobiſcũ vt
eru. om. ve. ocu. dex. Naas interp̄tat̃ ſpẽs. ⁊ ſi
gnificat diabolũ ſpentẽ antiquũ Geñ. iij. ſer=
pẽs erat calli. cun. ani. hic facit pactũ cũ mer=
cẽnarijs eruẽs oculos eoꝝ dextros. ꝑ quos ſi
gnificat̃ intẽtio recta. vt vicz nõ h̄eant intẽtio
nẽ rectã eccl'ias acceptãdi vel etiã ↄueniẽdi. ſ;
ſolũ pecuniã ↄgregãdi ⁊ bñ viuẽdi. qđ ſignifi
cat̃ ꝑ ſiniſtꝝ oculum. ⁊ ſic ↄſtat ꝙ tales inepti
ſũt ad bellũ ſpũale qđ fit ↄtra pctã. q: vt freq̄n
ter tales malicioſi ſunt. ꝓpt̃ qđ xp̄s voluit eẽ
ↄtẽptores tꝑaliũ rectores eccl'ie ſue ⁊ ñ ama/
tores. q: p̄uidebat ꝙ amatores tꝑaliũ aufer=
rẽt ei eccl'ias ſi ſpũalibus officijs lucra tꝑalia
ↄnecterẽt. Quartũ malũ ẽ ariditas brachij de
xtri. de q̄ Zach. xj. O paſtor ⁊ idolũ derelin=
quẽs gregẽ. gladi' ſuꝑ brachiũ ei'. ⁊ ſuꝑ ocu=
lũ dextꝝ eius. brachiũ ei' ariditate ſiccabit̃. ⁊
oculus eius dexter tenebreſcẽs obſcurabitur
P Quarto facit ad deteſtatõz huius pcti multi=
plex malũ qđ ꝓuenit gregi. p̄mũ ẽ ouiũ dimiſ
ſio. de q̄ dicit dñs hic. Mercẽnarius q̄ nõ eſt
paſtor cuius nõ ſunt oues ꝓprie vi. lu. veni. ⁊
fu. ⁊ lu. ra. ⁊ diſp. oues. Lupus dr̃ diabol' vl'
ꝑſecutor violẽtus. ⁊ dũ tales lupi q̄runt oues
xp̄i ad diſſipandũ fugit mercẽnarius. q: nõ ꝑ
tinet ad eũ đ ouib'. Sʒ ver' paſtor fugẽ nõ dʒ
q: dicit. b. Greg. vij. q. j. aduerſitas. §. cũ vo.
Cũ vo nõ p̄latoꝝ tm̃ ſed totius ſalus eccl'ie q̄
rit̃ fides impugnat̃ ẽ neceſſe vt ſe ex adũſo aſ
cedãt. ⁊ i die belli ſeip̄os vt muꝝ opponãt ꝓ
domo dei. aias ſuas ponãt ꝓ ouib' ſuis. Sed
d: nũq̄d põt ex aliq̄ cã p̄lat' vel etiã mercẽna=
rius fugere: Ad h̄ rñdet̃ ꝙ p̄ncipalit̃ ꝓpt̃ du
as cãs. Primo cũ oues i lupos ↄuertunt̃. de
h̄ dicit Innoc̃. tertius. extra de renũ. niſi cuꝫ
pridẽ. §. ꝓpter maliciã aũt. non inq̄t ꝓ q̄libet
culpa paſtor dʒ gregẽ deſerere ne mercenna=
rio ↄpet̃ q̄ vt vidit lupuꝫ venientẽ ⁊ dimittit
oues ⁊ fugit. Sed de ſuꝑiori licẽtia tũc demũ
põt inde non tã timide q̄ꝫ ꝓuide decliare cum.

oues ↄũtunt̃ i lupos. ⁊ q̄ debuerãt hũilit̃ obe
dire iã irreuocabilit̃ ↄdicũt. Scđa cã cũ p̄lati
ſpãliter req̄runt̃. de hoc dicit Greg. ⁊ h̄r. vij.
q. j. c. adũſitas. hoc inq̄t ſuandũ. glo. ꝙ p̄la/
tus maneat cũ ſubditis ſuis qñ int̃ ſubditos
aliq̄ inueniunt̃ q̄b' p̄latoꝝ vita ꝓficiat. qñ nec
prelatus ſpãliter q̄rit̃. qñ nec ꝑ alios tuta põt
eẽ ſalus eccl'ie. Cũ autẽ ſpãliter querit̃ fugiat
exẽplo xp̄i q̄ a facie herodis fugit i egyptum
Et iteꝝ dicit. fugiat miſter xp̄i ſic̃ xp̄s in egy
ptũ fugit. Fugiat dũ ſpãliter q̄rit̃ dũ ꝑ alios
firma ẽ ſalus eccl'ie. h̄ ille. Et illud qđ dr̃ de p̄
lato intelligi dʒ đ mercẽnario. Scđm malum
qđ ꝓuenit de mercẽnarijs eſt ouiũ diſꝑſio. de
hoc dicit Euſebi' i ep̄l'a ad Damaſũ ex vbis
s. Hiero. Heu q̄t ſunt hodie i eccl'ia nõ paſto=
res ſ; mercẽnarij ad q̄s nihil ꝑtinet đ ouib' ie/
ſu xp̄i. quinimo vt vera dicã ip̄imet ſunt lupi
rapaces q̄ ⁊ oues diſꝑgũt ⁊ rapiũt. Certe ni=
hil pei' nihil abominabili' q̄ꝫ cũ ille q̄ cuſtodi
re dʒ diſſipat. ⁊ ꝑdit. Heu q̄t ſũt hodie i aliq̄=
bus eccl'ijs non ſiles paſtorib' ſ; deſtructorib'
quoꝝ ꝑs nõ ẽ minor. factũ eſt vt ſubas hoiꝫ ⁊
labores tãq̄ꝫ infern' inſaturabil' deglutiant. ⁊
nõ ſolũ eos a pctis nõ emendãt. ſ; ⁊ ip̄ſimet in
ſui negligentia vel ſuis peſſimis miſtri' vel ne
phãdis ↄhãt ad illicita. Ita q̄dẽ ſi deus tales
impune relinq̄ret nõ eſſet ampli' de'. Tertiuꝫ
malũ eſt ouiũ deuiatio. đ q̄ loq̄ns Aug. dic̃. ſi
ouis ei' deuiat nõ reuocat. ſi infirmat̃ nõ me=
det̃. ſi deuorat̃ nõ lachrymat̃. ſi fugiũt tꝑalia
q̄ ip̄e amat fugit ip̄e aias q̄s amare diſſimla/
uit. De hoc ꝓphauit Eſa. j. Derelinquetur fi
lia ſyõ ſic̃ vmbraculũ i vinea. ⁊ ſic̃ tuguriũ in
cucumerari o. i vmbraculo nullus habitat ni
ſi q̄ꝫdiu ſunt racemi. nec i domuncula orti niſi
q̄ꝫdiu ſũt ibi fruct'. Et h̄ dicta đ malis mercẽ
narijs ſufficiãt. Moralit̃ etiã ſcti viri aſſilan Q
tur mercennarijs ꝓpt̃ q̄tuor. Primo rõne tẽ=
poris. q: p̄ñs tp̄s cito finiri exoptãt vt ad et=
ne vite p̄mia ꝑueniãt. ſicut mercennarij p̄ſto
lant̃ finẽ diei vt labor ceſſet ⁊ recipiant p̄miũ
labori' ⁊ opis ſui. đ q̄libet illoꝝ exponit̃ illud
Job. xiiij. ſicut mercẽnarij dies eius. Super
q̄ dic̃ Greg. Dies ſuos mercẽnari' citi' euola
re exoptat vt ad laboris ſui p̄miũ vel traditi/
onẽ ꝑueniat. Dies itaq̄ꝫ hois recte dieb' mer
cedis comꝑant̃. q: p̄ñtẽ vitã nõ patriã. militi
am non paimã deputãt. ⁊ eo ſe longius a pre=
mio conſpicit quo tardius ad finẽ venit. Se=
cundo rõne laboris. nã ſic̃ dicit Greg. Mer=
cennari' i alienis laborib' exudat. ſ; tñ ꝓpriuꝫ
p̄miũ ſperat. Omnes ergo q̄ ſpe celeſtiũ p̄di/
ti exercitatiõe vite p̄ñtis actiue alieno labora
mus. nã ⁊ reprobis ſuire cogimur i mõo. ⁊ q̄
mõi ſt̃ reddẽ coartamur. ſ; tñ p̄mia nr̃a ꝑcipi=
m' ⁊ ꝑuenim' ad ꝓpria q̄ pure amminiſtramus.

aliena. Tertio rōe opis. nā dicit Greg. Mer
cēnariꝰ ſollicite curat inſpicē ne vnqꝫ dies va
cuꝰ labat̄ ab ope. ⁊ expectat finē opis ne ina=
nis ueniat ad remuneratōem. In laborꝫ nāqꝫ
ſtudio ꝯſpicit quid ꝑcipe tpe remuneratiōis
poſſit. nā cū opꝰ creſcit p̄mij fiducia ꝓficit. cuꝫ
cū opꝰ torpuerit ſpes i remūeratōe laceſcit. ⁊
electꝰ q̄ſqꝫ vitā ſuā q̄i mercēnarij dies reputꝫ
⁊ tāto fidēti ꝰſpe redit ad p̄miū q̄nto robuſtiꝰ
ꝑducit ad laborꝫ incremētū. Quarto rōe mer
cedis. qꝛ ꝯſideratō mercedis hoi mercēnario
alleuiat pōdꝰ laborꝫ. Et ſil̄r bonis homibꝰ ꝯſi
deratō p̄mij minuit laborē exercitij. vñ greg.
dic̄. Mercēnariꝰ cū faciēda opa ꝯſpicit mētē
ꝑtinꝰ ex lōganimitate ⁊ pōdē laborꝫ adducit.
Cū ḡ ſalus aīm vel mentē ad ꝯſiderandūꝫ p̄=
miū reuocat vigorē mox animi ad exercitium
laborꝫ adijcit ⁊ reformat. ⁊ qđ graue ꝑpendit
ex ope leue eſtimat ex remuneratōe. ſic q̄cūqꝫ
mōi huiꝰ adūſa patiunt̄ cū ꝯtumelias rex dā
naqꝫ cruciatꝰ corꝑis tolerātes ſe grauari q̄bꝰ
exercēt̄ pēſant. ſ cū mentꝫ oculū ad eterne pa=
trie ꝯſideratiōꝫ tēdūt. ex ꝯſideratiōe p̄mij q̄ꝫ
ſit leue qđ patiunt̄ inueniūt. h Grego. Iſti ḡ
mercēnarij viri ſcti vident oculis interiorib⁹
q̄tidie lupū diabolū venientē ad ſe tēptādos
⁊ ꝑ tēptatōꝫ ad pctā inſtigādos. ſicut tempta
uit Job ſctm Job. j. iō fugiūt ex h mōo i quo
poſuit varia retia tēptationū ſic̄ vidit. b. anto
niꝰ. ⁊ dimittūt int̄ dū oues xp̄ianas ſibi ꝯmiſ
ſas ⁊ vadūt ad loca clauſtralia tutiora exēplo
Loth. q̄ fugit ꝺ ſodomis i mōtē vt ſe ſaluaret
ibi Gen. xix. Quātū ad tertiū i hoc euāgelio
ponit̄ ouiū diūſitas cum dicit dñs. cognoſco
oues meas. ⁊ iterꝫ. Oues mee vocē meā audi
unt. ⁊ ibi. Alias oues hēo. Pro q̄ notādū. b.
aug. ſcribēs ad donatū p̄ſb̄rm. ⁊ ponit̄. xxiij.
q. iij. c. diſplicꝫ. dicit. oues xp̄i dicūt̄ oēs xp̄i=
ani. ⁊ ſūt p̄ncipalit̄ duplices. boni ⁊ mali. q̄a
R dic̄ Pe. ꝺ creſ. li. ix. Oues ſūt duplices. bone
aut ſane. male aut infirme. boītas eaꝝ cogno=
ſcit̄ ex tribꝰ. Prio ab etate ſi neqꝫ vetule ſunt
neqꝫ i re agni. Scđo a forma. nā ouē optꝫ eſſe
amplā cui lana multa ſit ⁊ moll̄. pil̄ altꝫ ⁊ den=
ſis i toto corꝑe ⁊ maxīe circa ceruicē. Tertio
a ꝓgeie ſi agnos ſolēt ꝓcreare formoſos. Ecō
uerſo aūt ouis cognoſcit̄ mala. ſanitas aūt et
infirmitas eaꝝ etiāꝫ cognoſcit̄ ex tribꝰ. Prio
ſi apient̄ eaꝝ oculi ⁊ bñ ſunt rubicūdi ⁊ ſubti
les ſunt ſane. ſi v̄o albi et groſſi ſunt infirme.
Scđo ſi capite i pelle colli ⁊ añ tracte vix tra/
hi pñt ſunt ſane. ſi facile ſūt infirme. Sꝫ tertio
ſi audacter vadūt ꝑ viā ſūt ſane. ſi moleſto ca
pite ſunt egre. Sic moraliter bonitas xp̄i oui
um ſp̄āliter ꝯſiſtit i tribꝰ. Primo i etate medi
ocri. nā i infantia q̄ durat vſqꝫ ad. vij. annum
non poteſt bonitas hoīs ꝑpendi. ſic nec bñ in

puericia. Sꝫ ſm naturales ſi hō nō ē gratus i
anno. x. velox in. xx. fortis i. xxx. ſapiēs i. xl.
diues in q̄nquageſimo. et ſāctus i. lx. āmodo
nō fit. qꝛ i ſenectute vix pōt fieri ſāctus v̄l bo=
nus. qꝛ omne pctm̄ incurabilius ē i ſene q̄ꝫ in
iuuene. Querit. n. Ariſt. in ꝓblemā. ꝑte. j. c.
xxviij. ꝓpt̄ q̄d i hyeme pauciores ſūt egritu/
dines q̄ꝫ i eſtate. ſ mortifere magis in hyeme
⁊ rñdet qꝫ in eſtate ꝑua q̄dē occaſiōe fiūt egri
tudines. i hyeme v̄o nō. qꝛ ꝑue occaſiōes citi
us digerunt̄ in hyeme. vñ illa q̄ fiūt a maiori
occaſione merito peiora ſūt. ⁊ merito deſtru=
ctiua. hmōi aūt ſūt infirmitates que i hyeme
eueniūt. Et ypocras i amphoriſmis ſuis. Se
nes inq̄t iuuenibus minus egrotāt. cūqꝫ i eis
crebriꝰ egritudines fiūt multotiēs moriūtur.
Moralit̄ ſicut corꝑalis ſanitas ē eq̄litas hu=
morꝫ. ita ſanitas ſp̄ūalis ē tꝑantia paſſionum
⁊ diſtꝑantia eoꝫ īfirmitas ē ſp̄ūalis. eſtas v̄o
ē iuuētꝰ. hyems v̄o ſenectꝰ. vñ verꝫ eſt qꝫ plu
res ⁊ freq̄ntiores accidūt ſp̄ūales īfirmitates
i iuuene q̄ꝫ i ſene. Quia dicit ſidonius i epl̄ari
In ꝑiculoſis ſꝑ ip̄a adoleſcētia caſibꝰ v̄ſatur
Nūc. n. fluctuādo diūſimode ꝑiclitat̄. nūc cu
mulādo ad vanitates innūeras incitat̄. Et rō
ē. qꝛ multo plures ſūt occaſiōes tā ex ꝯplexio
ne calida q̄ꝫ ex iuuenili iexꝑiētia. Sꝫ certe iſte
ſp̄ūales infirmitates ſūt multo curabiliores i
iuuenibꝰ q̄ꝫ ſūt i ſenibus. qꝛ ſi accidāt i ſenibꝰ
vix curant̄. Exemplū de ſalomone. iij. Reg.
xj. q̄ cū eſſet ſenex depratuatū ē cor eius ꝑ mu=
lieres vt ſeq̄retur deos alienos. Sꝫ an cura=
tus ē ab hac ſp̄ūali infirmitate neſcit̄. deꝰ ſcit
dicūt tñ hebrei ſuꝑ illud. j. Paral̄. xvij. dixit
dñs de ſalomōe ad dđ. Suſcitabo ſemē tuūꝫ
poſt te. ⁊ firmabo regnū eiꝰ. ip̄e edificabit do
mū noī meo. ⁊ ſtabiliā thronū eiꝰ vſqꝫ i ſempi
ternū. ⁊ ego ero illi in patrē. ⁊ ipſe erit mihi i
filiū. q̄ ſi impie aliq̄d geſſerit arguā eū in v̄ga
viroꝝ ⁊ i plagis filioꝝ hoim. miſcđiaꝫ aūt me
am nō auferā ab eo. ſuꝑ illud dicūt. licꝫ Salo
mō peccauerit grauit̄. tñ in fine penituit. ⁊ ſic
ſaluatus ē. ⁊ hoc etiā ponit q̄dā glo. hebraica
ſuꝑ eccl̄iaſticū. c. ij. Sꝫ h quidā catholici non
admittūt dicētes. ſi vere penituiſſet cū eēt rex
valde potēs cui nullus ꝺ pp̄lo auſus fuiſſꝫ ꝯ=
dicere tēpla idoloꝝ que edificauerat vtiqꝫ de
ſtruxiſſet qđ nō fec̄. qꝛ ſteterūt vſqꝫ ad tp̄s io
ſie regꝫ q̄ ea p̄mo deſtruxit. iiij. Reg. xxiij. Et
qñ dicunt hebrei qꝫ miſcđia nō erit ab eo auſe
rēda. rñdent illi qꝫ ex hoc loco non pōt efficа=
citer argui de miſcđia circa eum. niſi q̄ꝫtuꝫ ad
tꝑale regnū quod nō ab eo nec a filijs eius to
taliter ablatuꝫ fuit ſic̄ a ſaule. ego tñ ꝺ h nihil
certū ab eccl̄ia exp̄ſſuꝫ inuenio. iō iudicio om
nipotētis dei cōmitto. ⁊ relinq̄. Tales fuerūt
⁊ illi ſenes de q̄bꝰ dr̄ Danielis. xiij. c. qꝫ egreſ=

ſa ẽ iniq̃tas a ſeniorib⁹ iudicib⁹ q̃ videbant̃ re
gere pplm̃. iõ i pctis ſuis occiſi ſũt. q꞉ tales in
firmitates ſpũales i ſenib⁹ ex mag̃ malicia ꝓce
dũt. ⁊ iõ dicit Hol. lec. lxxvij. ꝙ hitus bñ vi=
uẽdi acq̃rẽdus ẽ i iuuẽtute ſi hõ velit ſácte vi
uere i ſenectute. nec aliq̃s ꝺ etate nimis ꝯfidat
q꞉ q̃dã q̃ i iuuẽtute euaſerũt i ſenectute turpi=
ter ceciderũt. Sic̃ ille de q̃ legit̃ ꝙ. lx. ãnis ꝩ=
go vixerat ⁊ i ſexageſimo anno corrupt⁹ obijt
i ipſo anno. Jõ ſignãter oret cũ pſ̃. lxx. ne ꝓij
cias me i tẽ. ſene. ⁊ itez cũ defecerit ꝩtus mea
S ne dere. me. Sed circa h̃ orit̃ dubitatio. vtrũ
mal⁹ ſenex poſſit i hora mortꝭ vtilit̃ penitere?
hanc queſtionẽ mouet hol. vbi. ſ̃. ⁊ rñdet. vi
det̃ ꝙ nõ. Qis. n. q̃ vere penitet dimittit pctã
ꝫ ipſe a pctis dimittit̃. g̃ nõ vere penitꝫ. mior
pꝫ ꝑ Aug. i ſermo. de pnia. ⁊ allegat̃. iiij. ſen.
di. xx. ſi vis agere pniaꝫ qñ peccare nõ potes
pctã tua te dimittũt ñ tu illa. p̃terea de nullo
vtilit̃ penitẽte ẽ dubitãdũ q̃n ſaluabit̃. ſed de
penitẽte i extremis dubitat Aug. i p̃dicto ſer
mo. loq̃ns de tali. ſi exierit ſecur⁹ hinc neſcio.
pniam dare poſſumus nõ ſecuritatẽ. nõ dico
dãnabit̃. ꝫ nec dico ſaluabit̃. Preterea null⁹ q̃
penitet timore ⁊ nccitate duct⁹ penitet vtilit̃.
ꝫ talis videt̃ nec penitere. vñ Aug. Neo expe
ctet nccitatẽ qñ iã peccare nõ põt. Arbitrij. n.
libertatẽ q̃rit de⁹ nõ nccitatẽ. g̃ tal̃ nõ penitet
vtilit̃. p̃terea null⁹ vere penitet niſi cũ intẽtõe
ſatiſfaciẽdi. ꝫ talis q̃ ſcit ſe moriturũ ſcit ꝙ nõ
põt ſatiſfacere. g̃ hoc nõ ꝓponit. et ſic inutilit̃
penitet. Ad h̃ ꝓpoſitũ q̃zdiu manet peccandi
ptãs mãet i hoie ptãs penitẽdi. ꝫ ptãs peccã=
di manet i hoie vſq꞉ ad mortẽ q̃zdiu ẽ liberi ar
bitrij. g̃ ⁊c̃. Et latro i fine penituit ⁊ miſcdiam
inuenit. iõ ad q̃oẽm rñdendũ. ꝙ ad pniaꝫ vti=
lẽ duo faciũt. dolor ꝺ pctis p̃teritꝭ. ⁊ ꝓpoſituꝫ
cauẽdi ꝺ futuri. Et q꞉ q̃libet vſũ rõis hñs q̃n=
tũcũq꞉ peccauerit ⁊ q̃ntũcũq꞉ ſero incipit põt
hr̃e iſta duo. ꝯcedẽdũ ẽ ꝙ pnia q̃ntũcũq꞉ ſit ſe
ra vtil̃ eẽ põt. lꝫ de ea ꝯfidere ſit ſupra modũ
ꝑiculoſũ. vñ ad rõem dicẽdũ ꝙ mal⁹ ſenex p̃t
i articulo mortꝭ peitere vtilit̃. lꝫ h̃ accidat val
de raro. q꞉ dicit Hiero. Nõ põt bñ mori q̃ ſp
male vixit. Et itez. vix inq̃t de cẽtũ milib⁹ ho
minũ quoꝝ vita ſp̃ fuit mala meret̃ idulgẽtiã
vn⁹. Et rõ ẽ q꞉ pnia taliũ q̃nq꞉ tiore pene ꝓce
dit. nõ amore iuſticie. ſic̃ de antiocho dicit̃. ij.
Mach. ix. Orabat ſceleſt⁹ dñm a q̃ non erat
miſcdiaꝫ ꝯſecut⁹. Sꝫ qñ dictũ fuit pctã dimit
tũt ſenẽ. Rñde ꝙ pctã dimittũt hoieꝫ tũc q̃z/
tũ ad effectũ qñ fit impotẽs corꝑe nõ tñ dimit
tũt eũ q̃ztũ ad affectũ. ⁊ iõ adhuc eẽt i ſua ptã
te affectũ peccãdi dimittere. Sed qñ dictũ eſt
ꝙ Aug. dubitat de tali penitẽte. dic ꝙ ñ dubi
tet q̃n vera pnia ſit vtilis ſi ſit vera. ꝫ dubitat
an ſit vera ⁊ ꝓcedẽs ex amore iuſticie nõ a tio

re pene. vñ in pſ̃. cxl. vera pnia vocat̃ ſacrifi=
ciũ veſꝑtinũ. ⁊ iõ ſi ſit vera ꝓficit ad ſalutẽ. ſꝫ
cũ dicebat̃. null⁹ penitet vere niſi cũ intẽtõe ſa
tiſfaciẽdi. rñde ꝙ talis hꝫ ꝓpoſitũ ſatiſfacien
di ſub ꝯditõe ſi poſſit ⁊ h̃ ſufficit diuĩe miſcdie
q꞉ ſi velit hõ facere qꝺ i ſe ẽ ad pniaꝫ. de⁹ faci=
et qꝺ i ſe eſt ad miſcdiaꝫ. Scdo bonitas ouiũ
xp̃i ſpũaliũ xp̃ianoꝝ cognoſcit̃ ex forma. Si
em̃ ſũt ampli i charitate erga deũ ⁊ ꝓximũ. et
hñt multã lanã elẏnaꝝ quã imꝑtiũt̃ pauꝑib⁹
ſic̃ ouis lana ꝓ ꝯficiẽdis veſtib⁹ bona ẽ. eo mõ
bõa ouis xp̃i fuit ampla i charitate lydia pur
puraria q̃ magnã charitatẽ ad paulũ ⁊ ſocios
ei⁹ paupes demõſtrauit qñ eos pauit. ⁊ in do
mũ ſuã ingredi coegit di. ſi iudicaſti me fidelẽ
eſſe dño itroite i domũ meã. ⁊ coegit eos act.
xvj. Tal̃ bona vidua fuit ſareptana q̃ pauit
helyã. iij. Reg. xvij. Tertio bonitas ouiũ co=
gnoſcit̃ ex ꝓgenie. ⁊ ꝑ ꝓgeniẽ intellige ꝓprie/
tates q̃s gignit dei adiutõio q̃libꝫ fidel̃ ⁊ ouis
xp̃i ſpũalis. p̃ma eſt manſuetudo ſiue mititas
q̃ eſt ꝩtus moderatiua iraꝝ. vt dicit Ariſto.
iiij. eth̃. Nõ iraſcit̃ mãſuetus niſi qñ oportꝫ ⁊
q̃ztũ oportet ⁊ q̃zdiu oportet. ⁊ ſm rõeꝫ vt pa
tet ibidẽ. ⁊ diffinit̃ ſic. Mãſuetudo eſt mode
ſti animi tranq̃llitas q̃ nulla incurrẽtiũ tribu=
latõe ꝑturbat̃. Jſti mãſueti ſunt certe de he=
reditate regni celeſtis. iuxta illud pſ̃. xxxvj.
mãſueti aũt hereditabũt terrã. ſ. viuentiũ. vt
dic̃ Greg. illã credo terrã de qua dr̃ i pſ̃. cxlj.
Portio mea i terra viuen. vbi ſm glo. de⁹ ſe=
metip̃m dabit mãſuetꝭ ad videndũ. ¶ Scda ꝓ E
prietas ẽ fecũditas. q꞉ q̃libet bonus xp̃ianus
dꝫ velut bona ouis eſſe fecũd⁹ i bonis fructi=
bus ꝩtutuꝫ. iux̃ illud pſ̃. j. Et erit tãq꞉ lig. qꝺ
plan. eſt ſecus decur. aquaꝝ qꝺ fruc. ſu. dabit
in tꝑe ſuo. Qualiter aũt fructificemus. oñdit
Greg. in ome. Cũ deſideria bona cõcipimus.
tũc ſemen in terrã ꝓijcimus. Cũ ꝩo recta oꝑa
ri incipim⁹ herba ſum⁹. duꝫ ꝩo ad ꝑfectũ bo=
noꝝ oꝑm creſcim⁹ ad ſpicã ꝑuenim⁹. dũ ꝑ bo
na oꝑa exẽplũ alijs p̃bem⁹ tũc florem⁹. dũ in
bonis ꝑfecte ſolidamur tũc ipſi plenũ frumẽ=
tuꝫ i ſpica ſum⁹. Tertia ẽ ſapia aut ſapiditas.
q̃. n. ſapient̃ viuit dei ouis eſt. Eſt. n. ſapia et̃
naꝝ reꝝ cognitio intellectual̃. vt dic̃ aug. xiiij
de trini. c. iiij. Et vt idẽ aug. li. vij. de trini. c.
xv. dicit. Talis ſapia eſt duplex. ſ. creata ⁊ in
creata. Una ẽ ꝑ humanũ ſtudiũ acq̃ſita q̃ vir
tus intellectualis dr̃. de qua loquit̃. vj. ethic̃.
ph̃s. ꝑ quã ſapiẽs Señ. ad oem incurſum in=
uict⁹ eſt ⁊ plen⁹ gaudio. Alia ẽ a deo infuſa. ⁊
eſt donũ ſpũſſancti quo hõ vere ẽ ſapiẽs. ⁊ h̃
fit ſm aug. vbi. ſ̃. c. xxiij. qñ dai ſui meminit ⁊
ip̃m intelligit. q꞉ dr̃ ſapia quaſi ſapida ſciẽtia
nã ꝑ donũ ſapie eleuat̃ hõ nõ ſoluꝫ ad cogni=
tionẽ diuinoꝝ. verũetiã ad guſtatiõem eoꝝ=

dem. Quarta ē ſimplicitas qu᷑ nō pōt eē ſine
ſapiētia. Quia dic̄ Hiero. Prudētia ſine ſim/
plicitate malicia ē. ⁊ ſimplicitas ſine pruden/
tia ſtulticia noīat̄. Et idō ſimplex debꝫ eē pru
dens. vt ꝑ ſuā prudentiā nemini noceat nec ſe
totalit̄ mūdanis reb⁹ implicet. idō dic̄ Aug⁹.
ſimplex eris ſi te mūdo nō implicaueris ſꝫ ſi ex=
plicaueris explicando te a mūdo ſimplex eris ſꝫ
implicādo te. multiplex apparebꝭ. qꝛ cū ſancto
ſanct⁹ eris. Secūdo ē notandū ꝙ ſanitas etiā
ouiū xp̄i attendit̄ in trib⁹. Primo ſi aperient̄
oculi eorū ⁊ ſunt rubicundi. ꝑ oculos morali=
ter intentio ſignificat̄. q̄ ſi fuerit rubicūda. i.
ſi ſit in charitate. ⁊ ꝓp ter deū facit op⁹ bonuꝫ
⁊ ouis ſana ſpūaliter iudicat̄. ſi aūt intētio eſt
alba. id ē. ſi opus ſuū facit ꝓpter laudē hūa/
nam vel vt acq̄rat hoīm gratiā. infirma ſpūa=
liter iudicat̄. ideo dicit b. Aug⁹. duo ſunt q̄ in
bonis opibus neceſſe formidant̄. deſidia ſcꝫ ⁊
fraus. Deſidiā facit minor amor dei. fraudeꝫ
ꝓpri⁹ amor ſui. fraudē quippe in dei ope ꝑpe=
trat q̄ ſe inordinate diligēs. ꝑ hoc ꝙ recte ege
rit ad remuneratiōis trāſitoria bona feſtinat.
Et ſubdit. Fit aūt trib⁹ modis. Cū ꝓ bn̄ actis
vel tacita grā cordis hūani vel fauoris aura
vel cōmodū aliqđ tempale deſiderat. Solus
ergo fraudē in dei ope nō fac̄. q̄ nec ad corpo/
ralis rei p̄mia nec ad laudis v̄ba. nec ad hūa=
ni iudicij grām anhelat. Scđo cognoſcit̄ ſani
tas ſpūalis ouium. ſi trahant̄ pelle ⁊ reſiſtūt.
Moralit̄ ꝑ pellem intelligit̄ mot⁹ carnis. iu=
xta illud Job. x. Pelle ⁊ carne veſtiſti me. id
eſt motib⁹ illicitis circūdediſti me. Cū igit̄ dia=
bolus vel ꝓpria malicia aut infirmitas hūa/
na trahit motū carnis ad illicita. ⁊ hō fortiter
reſiſtit iux̄ exhortationē apl̄i. ad Gal̄. v. Spū
ambulate. i. ꝑficite bonū ad inſtinctū ſpūſſan
cti. ⁊ carnis deſideria nō ꝑficietis. ſ. in ope. lꝫ
inſurgūt motus carnalis cōcupiſcētie. tūc ſa=
nus ē in aīa. ſi aūt faciliter trahit̄ ꝑ motū car/
nis ad opus nephariū infirm⁹ reputat̄. Et ta
lis pōt dicere cū Ps̄. xxxvij. Nō eſt ſanitas i
carne mea. Scđo cognoſcit̄ ſanitas earū ſi au
dacter vadunt ꝑ viaꝫ. vn̄ triplex eſt via dei ꝑ
quā audacter debent ire oues chriſti ad ouile
patrie celeſtis vbi ingredient̄ ⁊ egredient̄ ⁊ pa
ſcua inuenicēt. Joh. x. Pria ē humilitas. de q̄
dicit Aug⁹. Excelſa eſt patria. humilis via q̄
ergo q̄rit patriā nō recuſet viā. ambula ergo ꝑ
chriſti hūilitatē vt venias ad ei⁹ eternitatem.
Et Bern̄. ꝑ humilitatē aſcende ad ſublimita=
tem quia hec eſt via ⁊ nō alia. p̄ter illā qui ali=
ter vadit. cadit poti⁹ q̄ꝫ aſcendit. Scđa via ē
māſuetudinis. i q̄ debet ambulare q̄libet ouis
xp̄i. Juxta illud Eccī. iij. Fili mi in māſuetu/
dine tua opa ꝑfice. ⁊ ſup gloriā hoīm diligeris
Tertia ē via patientie de qua patientia dicit

Aug⁹. li. de patiētia ꝙ ē v̄t⁹ homis q̄ mala eq̄
animo tolleram⁹ ſine ꝑturbatione triſticie. Et
Greg⁹ in omelia dicit patiētia ē eq̄nimit̄ alie=
na mala ꝑpeti. cōtra eū quoqꝫ q̄ mala irrogat
nullo dolore morderi. hec patiētia maxie ne/
ceſſaria ē his volūt in v̄tutib⁹ ꝑficere. qꝛ vt di
cit Greg⁹. v. moral̄. Sicut ī tritura palee gra=
na p̄munt̄ ſicut flores int̄ ſpinas ꝓdeunt. et
roſa cū redolet creſcit cū ſpina pungit. ſic v̄t⁹
inter preſſuras paſſionū ⁊ puncturas tēptati
onū creſcit. Nā b. Aug⁹. li. de patiētia dic̄. ꝙ
cautior fuit Job in dolorib⁹ q̄ꝫ adā in nemori=
bus. ille mor⁹ in delitijs eſt. ſed iſte vicit in pe
nis. Tales q̄ ſic patiunt̄ ꝯſolabant̄ v̄bo chri/
ſti. beati q̄ ꝑſecutionē patiunt̄ ꝓpter iuſticiā
qm̄ ipſorū ē regnū celorū Mat. v. Et nō ſolū
q̄ ꝑſecutionē patiunt̄ ꝓpter iuſticiā habebūt
regnū celorū. vt dic̄ Crif̄. ſup Mat. Ut eniꝫ
oues chriſti ambulēt in his tribus vijs horta
tur apl̄s. ad Eph. iiij. obſecro āt vos ego vin=
ctus in dn̄o. i. ꝓpt̄ dn̄m. vt digne ambuletis vo
catione q̄ vocati eſtis ſcꝫ ad fidē catholicā cuꝫ
om̄i humilitate q̄tū ad p̄mā viā. ⁊ māſuetudi
ne q̄ ad ſcđaꝫ cū patiētia quo ad tertiā. ſupportantes inuicē. in charitate. Tertio ē notanduꝫ V
de paſcua ouiū dicit petr⁹ de creſ. li. ix. ꝙ per
totū annū videndū ē ꝙ recte paſcant̄ int⁹ ⁊ fo
ris in ſtabulo idoneo. nō ventoſo. qđ magis ad
oriētē q̄ꝫ ad meridiē ſpectat. Et ſubdit paſcua
ouili generi vtilia ſunt q̄ in noualib⁹ vl̄ in pra
tis ſicciorib⁹ exiccant̄. paluſtria v̄o noxia ſunt
⁊ damnoſa. pot⁹ autē puri fluminis putei aut
fontis eis p̄beat̄. Et tm̄ eas ſemel in die adaq̄/
re ſufficit. in dieb⁹ canicularib⁹ ⁊ eſtiuis ita pa
ſcende ſunt vt capita eorū a ſolis ardore con/
uertant̄. Hyeme aūt ⁊ vere niſi ſolutis gelici=
dijs ad paſcua ꝓdire nō debēt. nam pruinoſa
herba eis morbū creat. Salis etiā crebra aſp=
ſio vel paſcuis mixta debet pectoris leuare fa
ſtidiū. Moralit̄ ꝑ ſtabulū ouiū intellige dei
templū. ſicut patet Luc̄. x. de vulnerato quē
ſamaritan⁹ ſcꝫ xp̄s portauit in ſtabulū ſcꝫ ſan
cte eccleſie. i h̄ in q̄ꝫ ſtabulo ſunt oues xp̄i ꝑ to
tū annū recte paſcēde cibo v̄bo dei. ꝑ paſtorē
curatū. qꝛ cuilibet curato dr̄ Eccī. xxix. Trā=
ſi hoſpes. orna mēſam. ⁊ q̄ in manu habes ci=
ba ceteros ſcꝫ oues tibi cōmiſſas. Et dicit no
tanter. ꝙ oues pratis ſiccis ſunt paſcēde. Per
prata ſicca vbi interdū inueniunt̄ herbe ama
re que ouib⁹ ſunt ſalubres itelligit̄ penitētia
in q̄ ſunt ſatiſfactiones amare in p̄cipio. ſꝫ ac
cedente gratia di dulceſcūt penitēti. Vn̄ Am=
bro. in q̄dā ſmone. qn̄ ſic penites vt tibi ama=
rum ſapiat in aīa. ⁊ qđ an̄ te oblectabat in cor
pore te cruciat in corde tunc bn̄ ingemuiſti ad
dn̄m. ⁊ hoc figuratū ē. iiij. Reg. iiij. vbi legit̄.
ꝙ q̄dā egreſſus in agrū collegit herbas agre/

ſtes q̄s decoctas dū ſocij deguſtaſſent p̄ ama=
ritudine nō poterāt comedere: clamātes mors
in olla vir dei. Sȝ cū heliſeus miſiſſet farinaȝ
in ollā. nō fuit amplius q̄cq̄ȝ i olla amaritudi=
nis. Herbe agreſtes ſūt acrimonie penitentia=
les q̄ in p̄ncipio ſunt acres. ſ; decocte i olla cor
dis igne vere ꝯtritiōis. et imiſſa farina mūde
cogitatiōis de p̄mio vite eterne tota amaritu
do v̄tit̄ in dulcedinē. Jdo dic̄ b. Hiero. ſup il
lud Mar. j. Penitemini ꝛ credite euāgelio.
Amaritudinē inq̄t radic̄l dulcedo pomi cōpe
ſcit. p̄icula maris ſpes lucri delectat: doloreȝ
medicīe ſpes ſalut̄l mitigat. q̄ deſiderat nucle=
um frangat nucē. pniam agat q̄ vult bono ad=
herere. h ille. Hac igit̄ pnia dȝ paſtoꝛ paſcere
oues: qꝛ frequēt̄ dȝ d̄ ipa p̄dicare. ꝛ eā p̄agen
dā oues ſuas ammonere dicēs. Mat. iij. Pe
nitētiā agite appropinq̄bit em̄ regnū dei. Alio
mō p̄ pratū ſiccū intellige ſacrā ſcripturā q̄ eſt
q̄ſi pratū amplū ꝛ ſiccū. Siccū q̄dē qꝛ ſac̄ ſcri=
ptura exiccat humiditates vitioꝝ. ſ; ē amplū
ꝓpter ſacre ſcripture amplitudinē. Et ꝓpter
iſtā amplitudinē oues xp̄i pratū ſcripture p̄=
trāſire nō p̄nt. niſi a paſtore iuuet̄. idō d̄ bono
paſtore dr̄ Eſa. xl. Sic̄ paſtoꝛ gregē ſuum pa
ſcet in brachio ſuo aggregabit agnos et i ſinu
ſuo leuauit. ꝛ fetas ipſe portabit. Jn h̄ prato
paſcunt̄ oues xp̄i herb̄ ſanctimonie. d̄ quib᷒
Ezech. xxxiiij. Jbi req̄eſcēt in herb̄ virētibus
ꝛ herbe virētes ſūt exempla ſanctoꝝ. a quorū
aſpectu oues cōcipiūt fetus varios opm̄ ele=
ctorū. Qd̄ figuratū eſt Gen. xxx. in iacob qui
v̄gas ex p̄te decorticatas poſuit in canalib᷒:
vbi bibebāt oues. ad quaꝝ ꝯſpectū oues cōci
piebāt fet᷒ varij coloris. Per v̄gas varij co=
loris p̄ Grego. xxxj. mora. intelligunt̄ exēpla
ſctōꝝ patrū p̄cedētiuȝ. q̄ aſpiciētes nr̄i ſpirit᷒
rōnales. dū in eoꝝ intētiōe defixi ſūt ſingul̄ q̄=
buſq; actiōib᷒ p̄miſcent̄ vt tales fet᷒ opm̄ p̄=
creēt: qualia exempla p̄cedētia vidēt: ꝛ diuer
ſum colorē ꝓles bonoꝝ opm̄ habeāt. dū in ſe
veritatē exēploꝝ ſanctoꝝ formāt. Hec Greg.
Jtē q̄ oues potu puri fluminis potāde ſunt.
p̄ fluuiū intellige vno mō vltimū examē diui=
ni iudicij. d̄ quo Dan. vij. Fluuius igneus ra
piduſq; egrediebat̄ a facie e᷒. qꝛ diſtrictū illō
examen reprobos rapiet ad eternū ardorem.
Et hoc fluuio puri examinis oues potant̄. cū
illa v̄ba terribilia eis p̄dicāt̄. q̄b᷒ dr̄. Jte ma=
ledicti in ignē eternū Math. xxv. Alio mō p̄
fluuiū intelligit̄ abundātia eterne retributōis
q̄ tunc oues xp̄i potant̄ q̄n inenarrabilia gau
dia. q̄ in eterna retributiōe eis dabunt̄ illis p̄
mittunt̄. Eſa. lxiiij. Ocul᷒ non vidit q̄ prepa
raſti expectantib᷒ te. Jtē in dieb᷒ eſtiuis oues
paſcende ſūt. vt capita eaꝝ auertantur a ſole.
Per dies eſtiuos moraliter et p̄ eſtatē intelli=
gitur p̄ns vita. vbi eſt adhuc caloꝛ diuine gra
tie charitat̄l ꝛ meriti. in qua paſcēde ſūt oues
chriſti p̄ p̄dicatores vt capita eaꝝ auertant̄ a
ſole. Per capita intellige vno modo. vij vitia
capitalia. iuxta illud Apoc̄. xij. Ecce draco ru
fus habēs. vij. capita. qꝛ diabol᷒. vij. peccata
ſuggerit hominib᷒ criminalia. que capita de=
bet paſtoꝛ auertere in quib᷒ ſuis a ſole chriſto
ne eas poſtea puniat. Et hec auerſio fit p̄ peni
tentiam. quā ſuadet ſp̄ualis paſtoꝛ vel confeſ
ſoꝛ. Alio modo p̄ capita intellige diabolicas
ſuggeſtiones. iuxta illud Gen. iij. Jp̄a conte=
ret caput tuū. i. ſuggeſtionē maria diaboli ſu=
perabit. Sȝ p̄ ſolem ſubaudi mūdi leticiā. iu=
xta illud p̄s. cxx. Per diē ſol nō vret te. q. d. i
tp̄e p̄ſperitatis leticia te nō extollat. debet er
go paſtoꝛ auertere capita ſuggeſtionū diabo/
li a leticia hui᷒ mūdi. vt videlȝ in illis ſuggeſti=
onibus nō reſpiciāt oues ad p̄ntem leticiam.
ſed magis ad penā futurā. que dabit̄ illis qui
diabolicis ſuggeſtionib᷒ cōſentiūt. ꝛ munda/
na pctā p̄petrādo p̄fruunt̄ leticia. q̄ ſm̄ Aug.
eſt neq̄tia i punita. Jtē dictū fuit q̄ oues non
debēt p̄dire ad paſcua niſi ſolutis gelicidijs.
Per ver intellige initiū boni opis. ſed p̄ geli=
cidia aſperitates correctiōis. Nā tūc moralit̄
oues chriſti nō p̄deūt in initio bonorū operū
ad paſcua p̄dicationū niſi ablatis aſp̄itatibus
correctionū. qꝛ dicit p̄s. cxl. Corripiet me iu=
ſtus ꝛ increpabit me. Et dicit Canō cū beat᷒
diſt. xlv. Aſperitas imoderata correctionum
nō inducit p̄fectū nec ſalutē. Et infra eadem
diſt. c. recedite. dicit Hiero. Boni rectores ex
ſua infirmitate aliorū infirmitates penſantes
magis p̄ humilitatis ꝛ māſuetudinis leuamē
tum ſtudēt pctōres ab erroris laqueo eruere.
q̄ȝ p̄ auſteritatē in foueā p̄ditionis ꝓpellere.
Jtē dictū ē q̄ pruinoſa herba ouib᷒ morbum
creat. Per pruinā vno modo intelligunt̄ cor
da prauorū. ꝛ hec generāt ouib᷒ xp̄i morbum
ſp̄ualē pctōꝝ. q̄a dic̄ in p̄s. xv. cū p̄uerſo p̄uer
teris. Et dicit metriſta. Per prauū ſocium lu
crat̄ hō caput egrum. Alio mō p̄ pruinas in/
tellige cōſolationes ſecl̄ares q̄ in multi hoib᷒
creant ſp̄uales infirmitates. ideo dn̄s Lu. vj.
ait. Ve vob̄ diuitib᷒ q̄ h̄ habetis ꝯſolationeȝ
vr̄am. Jtē q̄ ſal debet admiſceri paſcuis xp̄i
ouiū. Per ſal intelligit̄ vno mō ſp̄ualis intel
lect᷒ ſacre ſcp̄ture q̄ dȝ p̄ paſtorē admiſceri pa
ſcuis xp̄i ouiū vt dicat eis ſp̄ualē intellcm̄ ꝛ n̄
ſemp l̄ralē. qꝛ dic̄ Paul᷒. ij. Cor. iij. Lr̄a oc/
cidit. ſp̄us aūt viuificat. Alio mō p̄ ſal itelligi
tur āmonitio ſalutar̄l. quā dȝ p̄dicatoꝛ ſp̄uali=
bus paſcuis ouium xp̄i admiſcere. iux̄ illō ad
Tytū. ij. Loq̄re. ſ. iḡrātes docēdo. ꝛ exhorta
re ſciētes. argue. ſ. delinq̄ntes. cū oi imp̄io. ne
mo te ꝯtēnat. q. d. p̄lat᷒ nimis moll̄ cōtēptibil̄

reddiť ſuis ſubditis. Tertio ꝑ ſal intelligitur
prudēs diſcretio ꝑdicatoꝝ quā debēt admi/
ſcere in paſcuis ſubditoꝝ. qꝛ dicit Greg⁹. in
paſto. c. xv. ⁊ poniť diſt. xliij. c. Sit rector di/
ſcret⁹ in ſilentio. caut⁹ in ꝟbo ne aut tacenda
ꝓferat aut proferenda reticeſcat. Nam ſicut
incauta locutio in errorē detrahit. ita idiſcre=
tum ſilentiū eos qui erudiri poterāt in errore
derelinquit. Et ſubdit. Sepe nāqꝫ rectores i=
prouidi hūanā amittere grām formidātes. lo
qui libere recta ꝑtimeſcūt. ⁊ iuxᷓ ꝟitatis vocē
nequaqꝫ iā gregis cuſtodie paſtoꝝ ſtudio. ſꝫ
mercennarioꝝ vice deſeruiūt. quia veniente
Z lupo fugiūt dū ſe ſub ſilentio abſcondūt. h ille
Quarto ē notandū de morbis ouiū ⁊ earū cu
ra. dicit eñ Pe. de creſ. vbi ſ. ꝙ ꝑncipaliť pa
tiunť tres morbos. Prim⁹ ꝙ naſciť eis goſū
ſub gula a fluxu humoꝝ de capite deſcendē=
tiū. cui⁹ cura ē ꝙ ꝑforať ibi pellis. ⁊ aq̄ paula
tim egrediť ⁊ curať. Moraliter ꝑ hūc morbū
intelligiť ipā luxuria ſub gula nata. quia vbi
gula fuerit. vbi cōiter luxuria erit. qꝛ ex ea ꝓ=
cedit. ſicut figuratū ē Zach. v. vbi angel⁹ oſtē
dit ei mulierē habētē anphorā que habuit os
latū ⁊ aptum. Per os latū ⁊ aptuꝫ ſignificať
gula. ꝑ mulierē luxuria. qꝛ vt ait Hiero. Uen
ter ⁊ genitalia ſunt mēbra ꝓpinqua ⁊ ex pro=
pinq̄tate mēbroꝝ deſignať ꝓpinq̄tas vitioꝝ
Et diciť ꝙ hec infirmitas fit a fluxu humoruꝫ
a capite deſcendentiū. qꝛ nō nunqꝫ luxuria de
ſcendit a capite. i. a prelatis in oues xpi. qꝛ cū
ſuꝑiores ⁊ ꝑlati huic vitio inſudāt. multotieſ
luxuria ⁊ voluptas in ſubditos deſcendit. q̄a
diciť extra de voto ⁊ voti re. Q̄d a ꝑlatis agi
tur de facili a ſubditis trahiť in exemplū. vt i
decretali. magne deuotiōis. Sꝫ cura ⁊ ſanatio
hui⁹ ſpūalis morbi ē vt cū ſtilo timoris dei ꝑ=
foreť vel pene gehēnaľ. qꝛ vt dicit Caſſianus
Principiū nr̄e ſalutis ē timor dñi. de timore
eñ naſciť cōpunctio ſalutaris. de cōpunctiōe
cordis naſciť abrenūciatio. i. cōtempt⁹ oīm fa
cultatū. de nuditate humilitas ꝓcreať. de hu
militate mortificatio voluptatū generatur Et
maxim⁹ ep̄s dicit. Qui credit deo timet ſup/
pliciū ⁊ abſtinet ſe a vitijs. Scd̄s morb⁹ ouiū
eſt ꝙ patiunť groſſiciē ſplenis ⁊ iflanť. ⁊ h ſe=
pius de menſe may ⁊ ap̄lis ex multitudie ſan=
guinis groſſi ⁊ viſcoſi. ⁊ ex h ſepe ſubito mori
unť. ⁊ ponit curā dicēs. Quod ꝯfert eis vnū
ſcotū digitoꝝ duoꝝ ponere intra nares ⁊ fa=
cere ꝙ mult⁹ egrediať ſanguis. ex quo quedā
liberanť. quedā nihilomin⁹ moriunť. Mora
liter ꝑ hunc morbū inflantē ſuꝑbia deſignať
que hoiem ſpūaliter in aīa iflat ⁊ ſuꝑ alios ex=
tollit ⁊ dilatat. Mat. xxiij. Dilatant philate
ria ⁊ magnificant fimbrias. ⁊ Prouer. xxviij.
Qui ſe iactat ⁊ dilatat. iurgia cōcitat. h autēꝫ
infirmitas ſpūalis videlicet ſuꝑbia de facili i=
curriť ⁊ nō de facili curať. Eſt aūt triplex ra/
tio quare aliquis de facili incurrit infirmitatē
ſuꝑbie. Primo ꝙ non putať tanta infirmitas
q̄ta eſt. ⁊ nō vitať ſicut vitanda ē. Et quo ad
hoc dicit Greg⁹. Cū min⁹ turpis ſuꝑbia cre/
ditur min⁹ vitať luxuria. eo ꝙ magis erubeſcūt
homines qꝛ oēs turpē nouerūt ⁊ magis fame
maculatiuā. Scd̄o incurriť de facili iſta infir/
mitas. quia manifeſtiora inueniunť exempla
ſuꝑbie. q̄ȝ alioꝝ vitioꝝ. Fornicatores eñ ⁊
alij pctōres occultāt peccata ſua. ſꝫ pctm̄ ſuꝑ/
bie manifeſte cōmittiť. Tertio ꝓpter mľtipli
cem materiā ex qua ſuꝑbia oriť. Pōt āt ortuꝫ
hr̄e ex quocūqꝫ bono. ꝙ aūt hec infirmitas ſu
perbie difficulter curať. vid̄ ꝑte. j. dñica. ij. p⁹
ephie. F. ij. N. R. ſi tñ debeat curari oportꝫ ꝙ
hō habeat ſcotū duoꝝ digitoꝝ ꝑ quod ſigni
ficať humilitas duplex ſcꝫ interior mētis ⁊ ex
terior corꝑis ⁊ habit⁹. ⁊ hec ſola reparat cha=
ritatem. quā ſuꝑbia leſit. iuxᷓ illud Bern̄. So=
la ꝟtus humilitatis leſe ē repatio charitatis h
nō ſolū charitatē repat ⁊ alias ꝟtutes conſer
uat. hec nō ſolū gr̄a ē ſꝫ vas aliarū gr̄aꝝ ⁊ nō
q̄dcūqꝫ vas. ſꝫ admirabile. vel ꝑ hoc ſcotū in
tellige hūilitatis xpi exemplū. de q̄ ad Phil.
ij. diciť. humiliauit ſemetipm vſqꝫ ad mortē.
Sup q̄ dicit glo. ecce hui⁹ humilitatis exēpluꝫ
ſuꝑbie medicamentū. Quid ǧ intumeſcis hō
o pellis morticina q̄ tendis. o ſanies feda q̄d
inflaris. ꝑnceps tu⁹ humilis. ⁊ tu ſuꝑb⁹ caput
ē humile. ⁊ nō mēbrū. h ille. h igiť exemplum
ſue hūilitatis debet curare in nobis inflatiōeꝫ
⁊ facere vt egrediať ex corde nr̄o ſanguis mul
tus multoꝝ pctōꝝ que ſuꝑbia ſecū aportat.
Quidā eñ ꝑ h exēplū xpi curati a ſua ſuꝑbia
ſunt ⁊ q̄tidie curanť. quidā eñ in ea moriunť
Tertius morb⁹ ouiū ē ꝙ febres patiunť. q̄ co
gnoſcunť cū ſint calide in tactu. ⁊ maxime in
lingua ⁊ in aurib⁹. ⁊ anhelit⁹ ipſarū ē calidus
Et ſb̄dit curā Pe. de creſ. dicēs. ꝙ paſtor de=
bet eis ſubuenire cū regione frigida. vt in lo=
co frigido teneanť de frondib⁹ ſalicū ⁊ vitis co
operianť. ⁊ comedant frondes ſalicū ⁊ frigi/
das herbas. ⁊ ordeū coctū. vel bibant aquaꝫ
pomoꝝ acriū vel prunarū ⁊ ipā poma edant
vel ſm̄ varronē curať hic morb⁹ ꝙ ꝑfundan=
tur ⁊ punganť oleo ⁊ vino tepefacto ⁊ ſuſtine
anť a cibo ⁊ frigida aqua deť. Et ſi h nō profi
cit dimittať ſanguis maxime a capite. ab hac
infirmitate etiā ita curanť boues. Moraliter
ꝑ hunc morbū febrilē ſignificať ifirmitas aua
ritie qua eſtuant conſequenť oēs oues xpi. eo
ꝙ a maiore vſqꝫ ad minorē oñes auaritie ſtu=
dent. Hiere. vj. Nam ſunt quidā q̄ laborāt cō
tinua auaritia q̄rū videlicet appetit⁹ ē ad con=
tinuū lucrū. vellent eñ auari lucrū ſuū nunqꝫ

terminari. Ideo pħm adriano querēti. q̄d eſt
qđ nunq̄ hoiem ſinit eſſe laſſum : reſpondit.
ꝙ lucrū precipue: nam vſura die ac nocte con
tinue multiplicat lucrū. Ecce q̄ꝫtū eſtū habēt
hoies ad tēplia acquirēda. Et hec infirmitas
ſpūalis febris cognoſcit̄ in ouib⁹ xp̄i. quādo
ſunt calide in tactu. in lingua. ⁊ aurib⁹. h̄ ē: q̄n
cōtinue tangunt ⁊ tractāt pecuniā. q̄n loquū=
tur cōtinue de pecunia. aut cū libent̄ audiunt
de ip̄a. ⁊ ſic totaliter eſtuāt vt multa congre/
gent vt ab hominib⁹ honorent̄. ideo legit̄ ꝙ
btūs Bern̄. vidit vnū hoiem ſtantē ſup vnū
puteū. ⁊ ſcintillas de vno puteo exeuntes de=
uorantē ⁊ macillētam faciē habētē ⁊ toto cor=
pore trementē ⁊ tandē obſtupuiſſet. qui vidit
queſiuit ab eo. quare ſic ſtaret ſup puteū. rn̄/
dit ꝓpter honorē: ⁊ cū vlterius querēt. qua=
re corp⁹ ſic habes tremēs. rn̄dit. ꝓpt̄ timorē:
Qđ moralizat Hol. dicēs. ꝙ p iſtū hominem
ſup puteū ſtantē ⁊ ſcintillam deuorantē intel=
ligit̄ homo auar⁹ ſiue cupid⁹ qui toto t̄pe vi=
te ſue eſt in laborib⁹ ⁊ ſudorib⁹ vigilijſq̄ꝫ mul
tis ad cumulandū totū mundū ⁊ ſi querat̄ q̄/
re ſic facit. rn̄det tibi ꝓpter honorē vult ma/
gna ⁊ multa lucrari. vt ſic magn⁹ corā oīb⁹
poſſit apparere. ⁊ lucrū eſt p̄ma ꝓprietas aua=
ri. quia toto mūdo nō pōt ſatiari. quia quāto
magis cupit tāto magis ſitit. Si aūt queratur
ab eo quare tremes. rn̄det ꝓpter timorē. quia
timet oēs homines. Si em̄ videt paupem cre
dit eum eſſe furē. Si vxorē vel familiā credit
eos ipſum occidere velle. ⁊ bona ſua velle au=
ferre. ideo diuitie acquirunt̄ cū labore. cuſto=
diunt̄ cū timore. pdunt̄ cū dolore. Cauſa aūt
quare auar⁹ eſt macillent⁹ ē inopia. q: auar⁹
vno obolo vel denario indiget ⁊ nunq̄ꝫ audet
cum denariū expendere ad vſum ꝓpriū. Sed
nota ſi vis curare hunc ſpūalem morbū aua/
ritie cura ipſum. p̄mo cum regione frigida. h̄
frigida regio eſt infern⁹ in quo ꝓpter intēſuꝫ
frigus eſt ſtridor dentiū ⁊ fletus. Mat. xxv.
ibiq̄ꝫ ad calorē nimiū tranſeunt ab aquis niui
um. Job. xxiiij. inter oēs em̄ aquas. aque ni/
uis ſunt frigidiores ad deſignanduꝫ ꝙ auari
damnati frigiditates maximas patiunt̄ ꝓpt̄
eſtum. quē hic in acquirēdis diuitijs habuert̄
Et hoc ſi auar⁹ dūmō eſt in ſtatu gr̄e ⁊ meriti
aiaduertit ab hac infirmitate curari poterit.
Scđo curat̄ hec infirmitas cū frondib⁹ ſalicū
ſed ſalix in antiq̄tate t̄pis patit̄ decrementuꝫ
putredinis. Nā poſtq̄ꝫ antiq̄ fit cito putreſcit
⁊ a medulla putrefieri incipit dū em̄ ſepi⁹ viri
dis exteri⁹ videt̄ ⁊ pulchra. intert⁹ ē vacua et
putrida in cui⁹ cōcauitate ſepius latent aīa=
lia venenoſa. quare dormire iuxta ſalices res
eſt periculoſa. p hoc moraliter ſignificat̄ putre=
do corporū auarorū que cito ſequit̄ poſt mor

tem vbi tunc ſerpētes raneq̄ꝫ venenoſe latent
in putredine corporū ⁊ aie fiunt rapine demo=
num. ſicut factū fuit d̄ illo diuite auaro q̄ mul=
ta cōgregauit in annos plīmos. ⁊ ait anie ſue
vt requieſceret comederet ⁊ biberet. cui ſtatiꝫ
ſecuta fuit mors. ⁊ corp⁹ v̄ſum ē in putrediēs
⁊ animā rapuerunt demones. ſicut p꜔ ex his
verbis dei. Luc. xij. Stulte hac nocte rapiēt
animā tuā a te. hec aūt que p̄paraſti c⁹ erunt.
Sic eſt q̄ ſibi theſaurizauit. ⁊ nō eſt in deuꝫ di
ues. h̄ ſollicite cogita o auare. vt ſic poſſis aua
ritiam curare. Tertio curat̄ hec infirmitas cū
frondib⁹ vitis. Spūaliter vitis ē xp̄s. Iuxta
illud Joh. xv. Ego inquit ſum vitis vos pal=
mites. hui⁹ vitis frondes ſunt vite ipſi⁹ pau/
pertates. Nā paup fuit in natiuitate cū poſi/
tus fuit in preſepio alieno. Luc. ij. paup fuit i
vita q̄n nihil ꝓprij habuit. paup fuit in mor/
te cum nō habuit vbi caput ſuuꝫ reclinaret in
cruce ſicut cōquerebat̄ Lu. ix. vulpes foueas
habēt. Et ſil'r paup poſt mortē cū locat⁹ fu
it in alieno ſepulcro. quia ioſeph poſuit corp⁹
ieſu i ſuo ſepulcro qđ exciderat i petra Mat.
xxvij. Iſti quidē frondes pauptat̄ chriſti v̄e
vitis debent curare eſtū tue auaritie ⁊ cupidi
tatis vt dicere poſſis in egreſſu tuo illud Jo.
xiiij. Venit p̄nceps hui⁹ mūdi ⁊ in me non ha
bet q̄cq̄ꝫ, vbi dicit glo. de xp̄o. Noluit habere
qđ pderet. venit paup ne haberet diabol⁹ qđ
auferret. Quarto curat̄ hec īfirmitas p orde=
um coctū. Per ordeū quoq̄ꝫ qđ ſtimulat ⁊ pn̄
git man⁹ tangentiū intelligit̄ afflictio diuitia
rum. qua auari q̄tidie affligunt̄. q: dr̄ Eccē. x
labor ſtultorū affliget eos q̄ neſciunt in vrbeꝫ
id ē in paradiſum pgere. Et Eccē. ij. dicit̄ de
auaro. cūcti dies ei⁹ doloribus ⁊ erūnis pleni
ſunt. nec mēte p noctē req̄eſcit. Ecci. v. Satu=
ritas diuitꝫ nō ſinit eū dormire. Et Ecci. xiiij.
de auaro dicit̄ ꝙ triſticia erit ſup menſam ſuā
Iſtud figuratū q̄dem ē in h̄ ꝙ abel legit̄ frat̄
fuiſſe cayn. Gen̄. iiij. Abel luctus cayn poſſeſ=
ſio interp̄tat̄ quia luct⁹ ⁊ poſſeſſiōes cōiuncta
ſunt. idcirco ſi hic ordeū afflictiōis auarus in
corde ſuo veracit̄ decoqueret ⁊ maſticaret cu
piditatē int̄m nō amaret. Quito curatur per
aquā pomorū acriū. Quid eſt aqua pomorū
acris niſi mors amara quā bibēt oēs auari.
de q̄ Ecci. xlj. O mors q̄ꝫ amara eſt memoria
tua homini iniuſto ⁊ pacem habēti in ſubſtan
tijs ⁊ diuitijs viro quieto. ⁊ cuius vie directe
ſunt in omnibus ſcꝫ t̄palib⁹. ſ. fortuna ſibi
fauente. ſed hanc mortē acerbam bibe nunc p
ſedulam cogitationē vt poſſis ſanare hanc ſpi
ritualem infirmitatē. Sexto curat̄ hec infirmi
tas per oleum. Moraliter oleū eſt miſericor=
dia p quam curatur auaritia. ⁊ ideo fꝫ Greg.
in omel'. cum dn̄s mandata daret ſe ſequenti

bus iniunxit iracūdis manſuetudinē. lubricis continentiā. ⁊ tenacibꝰ largitatē quia nō pōt melius tenacitas ⁊ auaricia curari. niſi ꝑ penitentiā ⁊ largitatē. Septimo ⁊ vltio ſi cure ꝑdicte nō ꝓficiunt. dimittendꝰ ē ſanguis in capite. Per caput moraliter intelligit̄ ſuggeſtio vel ſollicitudo diaboli. de qua dicit Gre.
B Primo diabolꝰ ſollicitat hoiem vt querat neceſſaria qñ aūt ē in ope vt q̄rat ſupflua. Et ex hoc accidit q̄ temptat eos de auaritia q̄s non temptare audet de luxuria. Sꝫ ꝑ ſanguinem multū intellige pctā multa que auaritia habꝫ ⁊ affert. quia radix oim malorū eſt cupiditas. j. Thimo. vj. ⁊ tunc ſanguinē hō de capite dimittit. cū ſollicitatiōibꝰ ⁊ ſuggeſtionibꝰ diaboli reſiſtit. ⁊ alia tunc pctā cum auaritia abijcit ⁊ contemnit.

Dñica tertia poſt octauas paſce. ſmo. j.

Obſecro vos tā-

quā aduenas ⁊ pegrinos abſtinere vos a carnalibꝰ deſiderijs que militant aduerſus animā ꝯuerſationē vrām inter gentes habentes bonā. j. Pet. ij. Amb. in ex-
A ame. dicit de apibꝰ. q̄ integritas corpis omnibus eſt cōis. ſicut ⁊ ꝑtus q̄ nullo ꝯcubitu miſcent̄. nec libidine reſoluunt̄. nec ꝑtus quatiūtur doloribꝰ. ⁊ tñ maximū filiorū examen conſtituunt. regē etiā eligunt quē naturali affectu diligunt. ⁊ ſumma defenſione defendūt. et ꝓ eo ꝓlem pereūdā putant. eiq̄ꝫ tantā reuerētiā exhibēt. vt nulle de domibꝰ ſuis exire audeāt nec ad aliq̄s ꝓdire paſtꝰ niſi rex fuerit egreſſꝰ ⁊ volatꝰ ſibi vendicauerit ꝑncipatū. apes vo que nō obtemperāt regi ꝓpria cōdemnatione ſe ſtimulant vt aculei ſui vulnere moriantur. Moraliter h̄ ꝑ apes itelligunt̄ ⁊ docent̄ homines in duobꝰ. vt carnis cōcupiſcētias ſupemus. ⁊ nr̄is ſupioribus obediamꝰ. de lege em̄ cōmuni velimus nolimꝰ ꝯcupiſcētie carnales in nobis inſurgunt. ſicut figuratū ē Joſue. xv q̄ filij iuda nō poterāt totaliter expellere Jebuſeum vſq̄ꝫ ad p̄ſentē diē. Moraliter. ꝑ filios iuda intellige aīas in hac vita. deinde cōſitentes que ſemꝑ habēt circa ſe iebuſeum per quē ſignificat̄ inclinatio vitioſa quā tamē dei dono cōſitentes pñt cōculcare. q̄ ad cōſenſuꝫ vitioſe inclinationis nequeāt ꝑuenire. ꝓpter q̄d iebuſeus vt dicit Hiero. interp̄tat̄ conculcatus. vñ Caſſianꝰ in collatiōibus patrū. Colla. ij. patris teronis. c. iij. Si inq̄t multos ita ꝑ xp̄o ſuas videmꝰ abieciſſe ſubſtātias vt nō ſolum poſſeſſionē pecuniarū. verū etiā deſiderium de cordibus eorū in ꝑpetuū ꝓbemꝰ abſciſum cōſequēs eſt vt eodē modo ardoris fornicationē etiā extingui in nobis poſſe credamꝰ. Jdo btūs Pe. in v̄bis p̄aſſumptis hortatur nos vt deſideria carnis in nobis extinguamꝰ Et q̄ ſm Sen̄. generoſus animꝰ hois citiꝰ ducitur q̄ꝫ trahit̄. quare nō trahit nos p̄cipiēdo. ſed potius ducit obſecrādo dicens. Obſecro vos ⁊c̄. deinde docet nos vt p̄latis obediamꝰ cum dicit. deū timete. regē honorificate. ⁊ monet nos ad tria. Primo ad pegrinatiōis reminiſcentiā. ibi. tanq̄ꝫ aduenas. ſc̄do ad fornicationis abſtinentiā. ibi. abſtinere a carnalibꝰ. tertio ad p̄latiōis obediētiā. ibi. ſubiecti eſtote omni. Primo nota ſicut tradit lib. Gen̄. formato homine de limo deꝰ inſpirauit in facieꝫ eius ſpiraculū vite. ⁊ poſuit eū in paradiſum B
voluptatis vt tanq̄ꝫ inhabitator ⁊ ciuis cuſtodiret illā. ſed diabolꝰ ꝑnceps vitiorum. vt ait magiſter li. ij. diſt. xxix. vidēs euꝫ de limo terre ad imaginē dei factū pudicitia armatū. tēperantia cōpoſitū. charitate ſplendidū eū pariter illis donis ac tanti bonis expoliauit. Et ꝓpter q̄d tantis donis fuit expoliatꝰ. oſtēdit infra in fine eiuſdē. c. Nō inquit eſt dubitādū hoiem añ pctm̄ v̄tutibus fulſiſſe. ſed ꝓpt̄ peccatū expoliatū fuiſſe. Jn illiꝰ ergo penā vt dicit magiſter li. ij. diſt. xxix. eiectꝰ. ē de paradiſo in iſtū miſeriarū locū ſicut in Gen̄. nunc ergo videte ne forte mittat manū ſuā ⁊ comedat de ligno vite ⁊ viuat in eternum. q. d. Cauete vos angeli ne comedeat de ligno vite q̄ eſt indignꝰ. de q̄ ſi ꝑſtetiſſet comederet ⁊ viueret in eternū. Sed mō ꝓpter inobedientiā indignꝰ eſt comedere. Emiſit ergo eū deꝰ de paradiſo voluptatis in locū ſibi congruū. ſicut plerūq̄ꝫ malus cū int̄ bonos viuere cepit. ſi in melius mutari voluerit de bonorū cōgregatione pellitur. pondere praue ꝯſuetudinis preſſus. hec magiſter. Sicq̄ꝫ adā pulſus d̄ paradiſo velut de patria ſua. factꝰ ē exul. ⁊ in hoc mūdo peregrinus ⁊ nos om̄es facti ſumꝰ pegrini. q̄ oēs in illo originaliter ⁊ ſeminalit̄ eramus. ⁊ q̄ vita noſtra ē quaſi quedā pegrinatio v̄ſus patriam nobis ꝓmiſſam neceſſe ē vt cōditiones pegrinorū eundo ⁊ redeundo habeamꝰ. peregrinus em̄ tria ſuat. tria vitat. tria reportat. Seruat enim pegrinꝰ peregrinando iſta tria Primo em̄ quotidie malos ſocioſ vitat. q̄ aliqui ſocij ſunt ꝓditioſi. aliqui nimis p̄ſumptuoſi. ⁊ aliqui nimis accidioſi. ⁊ illi oēs impediunt pegrinū. Jllo modo ad lr̄am hō volēs in recto itinere ad patriā trāſcendere. debet malam ſocietatem in p̄ſenti vita euitare ꝓpter q̄tuor. Primo ne ad malū trahat̄. quia filij iſrael qui alias in terra ſua colebāt vnū deum cuꝫ eēnt cū gentibꝰ facti ſūt peſſimi idolatre. ſic d̄ hoc cōmemorat pſ̄. cv. Cōmixti ſunt int̄ gentes ⁊ didicerūt opa eorum ⁊ ſeruierūt ſculptilibus eorūꝫ. Secūdo ne honeſtate ſpoliet̄ ſic cōtigit illi qui incidit in latrones qui etiā ſpo-